

ΕΡΩΤΟΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

1809

ΕΡ
ΑΠΟΤΕ

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΜΕ ΠΟΛΙ

συντεθεῖσα με
διάλεκτον, τ

ΑΦ

ΤΩ ΕΥΓΕ

Μ Α

ΣΤΕΦΑΝ

Καὶ αὖθις μετ' ὅσ
αὐτῆς σφαλμάτων δ
δι' ἐξόδων τῶ φ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ

τῶ

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑ

Νέοι κύριοι

Α^αν ἴσως, καὶ, τὸ
πονησθε, (ὅσοι, οἱ
δὲν ἐδιδάχθητε)
σά μας, εἶναι ὡς
καὶ ἀπὸ βιβλία, ὅτι
σιν, καὶ τῶν ἡθῶν οἱ
ἐκεῖνα, ἀπὸ τὰ ὅπ
τερα γέννη καὶ Δυ
περισσότερον, ἐκεῖ
Ἰταλίας) ἀπὸ Κ
Θεατρικὸς κ. τ. λ.
καλέμενα· τὰ ὅπ
ὄχι μόνον ἀπὸ μίαν
ἥτις τέρπει ἅμα
τὸν νῦν, καὶ, κατ'
καὶ ἀπὸ μίαν ἀξιόπα
ὅποίας σολίζονται,
ἡθῆ (κατὰ τὸ μα

αὐτὰ (ἐγὼ ὁμο-
νοὺς καταγίνον-
ω νέοι, παραπ-
μετριάσητε μέ-
πλεόν λάβετε
ρίδιον “ ΕΡΩΤ
μαζόμενον: τὸ
σιμέυσει, ἂν καὶ
μιάς (διὰ τὴν
δικῆς, ἀμὴ καὶ
ἡδύτητα, διὰ τ
γωδάρια, ὅπως
ἐποιήθησαν,
ἀντερῶντα, ἀν-
ποκρίσεως, π
ἄνεσιν, τῷ αὐτῷ
ἐν τῷ πίνακι φ

Νέοι τίμη-
κόν, ἀρεσότερο
θαλμὲς τῶν ὑ
νὰ γέννη τοιῦτ
ρόν τε καὶ τελε-
μα σκοπὸς ἐσο-
ἐβιάσθην, διὰ
τήτερα, ἀπὸ
πεςχέσθην, ὅ
σιν, καὶ ὅπως ἡο-
ᾶς, μετρίων,

πρὸς καιρὸν, ἀπὸ
ὅμως νὰ ἐπιμεληθῇ
δόσω, μίαν ἄλλην
ἀπὸ ἐκείνην τὴν
μελεσάτην διόρθω
πρωτότυπον παρα

Καὶ, μ' ὅλα
μὲ ἐκεῖνος, καὶ εἰς
τον μὲν, μοὶ χαρὰ
εἶναι πλήρης ἐκε
ἔχω εἰς τὸ ἕξῃς νὰ
καὶ δεύτερον δέ, ἀπὸ
τῶν, τῶν ἀγοραζόντων
τὰ πλέον συστατικὰ
διὰ νὰ εἰπῶ τὰ λήθη
θυμῖαν καὶ γενναίον

Δέξασθε, καὶ
προθύμως ὡ φίλοι
φίξεσθε, ἀπὸ τὰς
τε καὶ ἀηδεῖς περισ
τῶν κατατυραννῶντο
ἐνίοτε, καὶ μάλιστα
ἀπὸ τὰδε τὰ σιχη
θέλει γέννη ὡς ἀπὸ
θέλετε θεωρήσει
τῶτο, καὶ ἐντελέσει
τέρανσας ψυχαγ

Σᾶς ἔυχομαι
καλῶν ψυχῆς τε καὶ
Μαθασαλείς μακρο

ὁμοσ

ΕΥΓΕ

Ὅσον μὲν,
ἀρετῆς τραχυ
χον εἰπεῖν, τ
ἐπαινετέα τε
φύσις. Ὅσον
τόσου λαμπρ
ται: ἀγκαλᾶ
ἐξ ἐαυτῆς ἐκπ
ἀρετῆς, ἢ ἡρώ
τὸν Ἀῖρην κεκ
ολβός τε καὶ εὐ
φερόμενον ὅφ
νὸν συμφέρον,
καὶ τελειότητα

Ταύτη ἐν
τῇ ἡρώϊκῇ τε
υὸς ὧν ὑπερέλ
παλαιῶν ἐκείν
ταχῆ γῆς. Μ
ποτελεσθεῖσα
αἰμοβόρων τε
περὶ τὸ Γερμα
κεῖθεν καὶ γὰρ
ὄχρι τῶν ἐνδο
κάλλιον εἰπεῖν,
πέδειξας τοῖς
τὴν παλαιὰν τ
Παίδων ἀρετὴν
τῆ νῦν εἰ θαυμ
σαν καὶ τώρα ὕ
σιν, ἐκ' ἐλάτ

Εὐτεῦθεν τ
μοι! παρακινήσ

κοερωτικὸν τῷ
ΤΩ Η΄ ΡΩΙ
ἵνα ὑπὸ τὴν
τιται καὶ διατι
ρέασον· ὥσπερ
καὶ τὰ ἀποτε
καὶ συζευκτέα

Δέξαι τοιγα
εὐμενῶς, τὴν
ρομένην, ὥς γο
τῷ Ἐρωτος, τ
τῷ Ἀρεως, κα

„Χαλκᾶρματο
Αἰχύλον.

„Χοροσυπήλη

Ὡςπερ γὰρ
ξωτερικὴν καὶ κα

κοινωνιῶν, ἔτι
δίτης Εἰρώς, π
κὺ δὲ αὐτῆς
Υ᾽ ΜΕΤΕΡ
κὺ σέβας, ἧς

Π Ρ

Απὸ ὅλα βέβ
λα τὰ αἴτια καὶ α
τὰ μέσα, μετὰ τὰ
ἀπόλαυσιν τῆς τε
τῆς, καὶ εἰς διαφύ
εἰδῶν τε καὶ ἀτόμ
κάνένα ἄλλο ἐπιτ
τὸν σκοπὸν δὲν ε

κύπικρόν τε θυσμόν
ταὶ τὴν φύσιν αὐτῆς
τῷ προσάπέδωκαν
αὐτῆς ὠφέλειαν, εἰς
ὅθεν καὶ Θεὸν τὸν
θείας, ὡς ὁ Ὀρφε

“Πρεσβύτατόν τε

ὅθεν καὶ τὰ διά
καὶ ποικίλα ἀποτελέ
αὐτοδίδακτος

ὅτι μενεῖν ὁ ἔρ
δὴ ἀπὸ τὴν φύσιν ἐν
διατήρησιν τῶν αἰ
φανερὸν, καθὼς λ
ως Θεός ἐστι, πά
δὲ τὸ πάθος, αὐτ
κλίσιν τῆς ψυχῆς
βίαιον εἶναι, ὥσε
τὸν γέν, ἀτυραννή
ποιηταὶ δὲν ὥκνευ

„Ἐρωτα

Καθὼς δὲ, ὅλα

μένα με κάποιαν
τέλος, ἔττι καὶ ἡ
γλυκεία τιν, χάρις
,, ὅς κατ' ὀμμάτω
,, αν ψυχᾶς χάρις
Ἐρως, ὅσον εἶναι
ἐπειδὴ βλέπομεν
καὶ κλαίοντα, καὶ ἔτι
τὰ δάκρυά τε εἶναι
ἀπὸ γλυκύτητα
γλυκύτητες τῆς Ἐ
καὶ νὰ ἐρμηνεύοντα
ἐδέεποτε ὁ πολυ
τοιῦτος ἄς προσέχ
τῆς ἡδονῆς, διὰ νὰ
βλέπη πῶς, δύω
τὴν ἡδονὴν τῆς Ἐ
χίας, ὅλως τὴν
ἀπειλὰς τῆς Ἀρ
τὴν καὶ μόνην τὴν ν
γαμηλίας Θεῶς,
γενεθλίων Θεῶν
ἐδὲν τὰ νομίζεν,
ὅπερ ἀπὸ τῆς τελεο

Ποῖος λοιπὸν
ναίωθηςτος, ὅσις ἡ
ἀρνέμενος τὴν ἡδο

βέβαια ἔδειξ· ὅ-
ρια, κατὰ τὸ μῦ-
διάθεσιν ἀναφορ-
αὐτὰς αἰσθήσεις·
θάνωνται τὸ ἡδο-
χρόν. ὅλοι λέγ-
λο μέσον ἢ φύσι-
ἤμπορῶσε γὰ εὐρ-
βίαιόν τε καὶ βέβα-
ερχομένην ἡδονή-
ρὰν, ὅτι τῆτο ἀλ-
θέλεις ἰδῆ, τί θε-
ὰς τῆς Ἀφροδίτης
οἱ Θεοὶ οἰχήσονται
γενεθλίων τότε οἱ
ματαίως φλυαροῦ-
ὁ Ἔρως ὁ αἴτιος τ-
ας τῶν γαμηλίων
σις τῶν ἀνθρώπων
τὸν Ἔρωτα τῆς τρ-
τία ἔττι, καθὼς καὶ
καὶ ἤθελε μετέπειτα
ἢ πιωτῶν, ὥσαύτως
δὲν ἤθελαν κατα-
ρεῖα, ἐδὲ οἱ ἄνθρω-
ὑποφέροντες τὸν κ-
τῆ χειμῶνος, καὶ
λίγον ὀλίγον

τέτων, ὥσάν ὅπ
ρημένα, εἰς ἑνδ

Οὗτος ἔρως λο
ρη Φυσίαν εἰς τὰς
σφῆρη Φυσίαν τῇ
ναί τίμιος, εἶναι
φυσικὸς νόμος, καὶ
κλησιαστικὸς. Οὗτος δὲ
φθορεὺς τῆς φύσεως
ὥς εἶναι καὶ ἑνὰ
νόμος αὐτῆς, ἑνὰ
ὥσαύτως καὶ τῆς

Τὰ ὅσα τοίνυν
τὴν ἔρωτικὴν ἰσο
ἔρωτος, τὰ τὰς
ναί καὶ μερικὰ, ὅπ
δὲν ἔφθασαν, πα
Ἀφροδίτῃ Φυσίαν
τελεσµατα ἡµεῖς
εἰς τὸν ἑνὰ, ὅτε
ὅτε ἐπαινέται, ὅτε
δὲν συμπεραίνω,
σεσαλευµένος τὸ
τὸ το βιβλίον
να γνῶσις, ἡ δὲ
τὰ ἡδὴ τῶν νέων

παρόμοια· ἀλλὰ
ἂν τὸ ἀναγνώσῃ·
αὐτὸ περιέχοντα
νῶτον Ἑρωτα τῶ
σικὸς, καθὼς εἶρη

Ε

Α' Π Ο

Ι' Σ Τ Ο

Η' Τ Ι Σ Π Ε Ρ

Ε' Ρ Ω Τ Α Ε' Ν Ο

Η Κωνσταντινέτις
Θρόνος τῆς Σελτάνης
ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ
αὐτῶν τῶν δύο πα-
ταύτης τῆς σφαίρας
παρεκίνησε καὶ ἐκε-
μένην, λέγω,
τῆς Ρώμης, ἢ κα-

Ἰρόνον ἐκεῖθεν εἰς
 καὶ Κωνσταντινέπο-
 ῖνα μικρὸν κατὰ

Αὕτῃ λέγω ἡ
 Μαύρην Θάλασσαν
 μὲν Μαύρη δι' αἰ-
 ματα καὶ τριγυρίσ-
 σπρην· αὗται λέ-
 λειαν προξενῶν ε-
 ὄσῃν ὠραιότητα
 ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ
 λόφοι ἄλλοι με-
 παλάτια, ἄλλοι
 βόλια, εἰς τὰ ὅ-
 ται αὔραι, ὅπῃ

Μέσα λοιπὸν
 ταλόφῳ, τῶν Ψο-
 νέας εὐγενῆς, ὁ
 προτερήματα τῆς
 σωματικῆς, καὶ με-
 περβολῆν, ὅξυν
 πρὸς τέτοις καὶ τὸ
 κλωμένον μετὰ
 ρας· ἐκεῖ λέγω
 γινώσκοντας ἕνα
 (ἐπεὶδὴ οἱ εὐγενε-
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖς
 θάνεν καλνίτερον
 ται μετὰ τὰ διάφ-
 ρεδὸν ἐπάνω εἰς
 σον ὠραίῃς, ὅπῃ
 ὥσῃν γὰρ τὸ ἔβῃ

νωσκε πολλάκις.
να, καὶ ἐμβάίνει ἐ
τὴν περιγραφὴν,
τωντας λοιπὸν αὐ
κάτης, καὶ κατὰ τύ
τὰ ἀπὸ ἐκεῖνα το
τὰ της ἐρωτικᾶ Ο
βιβλίον τε ἐτραβ
ση να περιεργαυθ
πρὸς τέτοις καὶ π
σαύτως καὶ τὸ ὄνομα
σον λοιπὸν τὴν
ραν τὴν εὗρισκε,
δίαν τε ἀναπτειν
ἐπῆγεν εἰς τὸ ἀτ
κράζει κρυφίως ἐνο
ἐρωτᾶ, τζάνεμ! τ
ὀνομάζεται ἡ κόρη
ἐρχονται ἐδῶ εἰς τ
μίλησε με θάρρος
πατέρα τε ἀκσίμι
αὐτὴ ἡ φαμελία ε
ζεται Εὐλενίτζα,
μὴ σπανίως ὅ
τι εἶναι ἀπὸ τὴν
το τε εἶδεν ἀποκ
πάλιν τὸν δῆλον,
ζῇ σε ἐρχεταί πο
τζελεπή Γεωργάκ
πατέρας της, ὡς ἂν
να μὴ τύχη καὶ πέ
εἶναι ἄξιον να τὴν
γῇ πάντοτε εἶναι
ὁ δῆλος ὅμως ἀφ'

σκύνησε καὶ ἀνεχόμενος
 λάβεν, πῶς ὁμιλοῦν
 ὅλον ὅπῃ ἦτον ἀπὸ
 ἐν ἀπὸ τὸ νὰ περὶ
 τὴν ὠραιότητά της
 λοιπὰ, ἀπὸ τὰ ὅτι
 τὰ πάντα· ἐπειδὴ
 μακρόθεν, καὶ διὰ τὴν
 κάποιαν γλυκεῖαν
 χωρίαν. ὅχι ὁμοίως

Οὐδέος λοιπὸν
 γάλην τε ἀνησυχῶν
 ὅπῃ νὰ τὴν ἰδῇ ἀνέ-
 χισε λοιπὸν νὰ βῇ
 τὴν φαμελίαν ἐπὶ
 ὁ πατέρας ἐπήγα-
 σαν· ἡ κόρη ἔχου-
 ψυχὴν της, καὶ θέ-
 ρον βλέμμα, ὅπῃ
 ἔτε ἐκεῖνος, ἔκαμε
 τζιτης ἀπὸ τὸ πο-
 βάλη· ἐν τῷ ἀν-
 φία, καὶ αὐτὴ ἠύρε-
 φιον Ἑρωτικὸν βλ-
 τὴν περιεργάζετο
 τε ἐπάνω εἰς αὐτ-
 κρύφιον καὶ Ἑρωτικ-
 τάλαβε πρὸς τὴν
 ἀπὸ τὸ στρατήγη-
 χώρησε καὶ αὐτός.

Ἀπὸ δὲ ἐκεῖ
 νὰ μὴν εὐρίσκηται

τας νὰ ἰδῇ πάλ
σον ὑποκείμενον·
εἶχε πλέον ἡσυχ
της, χίλια δειν
σοχάζετο παράδ
πᾶ ἐπεριδιάβαζε
σοχασμός νὰ ἔμ
γράφῃ τίποτες ὁ
λοιπὸν νὰ συνθέσ
τωντάς τες ἄρχισ
κυτάτην φωνήν, ὡ
καὶ μὲ μίαν μελωδ
ἐτραγωδῶσεν, ἐ
θισεν εἰς ἄλλο Κ
κατάλαβεν· οἱ δ
ἦσαν οἱ ἀκόλυστοι

Εἰς ἓνα κάλλος
Καὶ θέλω νὰ τὸ
Πᾶ πᾶσα γλῶσσα
Δὲν ἡμπορεῖ νὰ
Γιὰ τῆτο δὲ νὰ
Εἰνός ἀξιεπαίνει
Αὐτὸς εἰς μίαν ζα
Μὲ τέχνην σκετα
Αἰφίνωντας νὰ σο
Ὅ, τιδὲν ἡμπορεῖ
Λοιπὸν ἐγὼ τί ν

Ἔως ἐδῶ λοι
κῆσε μίαν ὁμιλίαν
καὶ ἐγύρισε νὰ ἰδῇ

ῥῆσε νὰ ἰδῇ ποῖος
 τὸ εἰς τὸ ἀπέναντον
 συντροφίαν τόσους
 ἤκυσαν τὴν ἐραγ
 περισσῆν καὶ ἐλ
 ὡσαν ὅπῃ τὸν ἤκε
 ἐχαίρετο δὲ, ἐ
 σὺ τέτων τῶν ἐπ
 λενίτσαν, λάβη
 ρωτα τρὸς αὐτὸν
 αὐτὴν εἶναι· Τα
 πλέον ἄφρωνος·
 οἱ ἀκόλῳθοι.

Ποτὲ δὲν θὰ μὴ

Ἀφίνω εἰς τὸν

Διὰ νὰ συμπέρο

Τὸ χρέος μὴ εἶ

Ποτὲ δὲν τὸ πλ

Ἐκεῖ λοιπὸν

βλέπει τὸν δῆλο

σκι ὅπῃ ἦτον·

κρυφίως νὰ μὴ τ

ἔτρεξε μὲ προθυ

λεγωντας, τζελ

πὸν τὸν λέγει·

ὁμῶς θέλω νὰ μ

τάχα, οἱ αὐθέντ

λιστα ἢ κοκονίτσα

θὲν ὁ λόγος), ἢ ὁ

αὐτὸ τό τραγέδι

λεπὴ Γεωργάκη

σπήτίσας, εἰς
εὐγενείας σας,
πρὸς τέτοις δὲ
τώρα ἐσυνθέσεται
γνωδύσετε, καὶ μ
κοκωνίτζασμα ἐδ
τὴν ἀλήθειαν.
διὰ τὸτο δὲν ἡμ
Ἡ'ξεύρετε λοιπὸν
ὅπως σᾶς ἴδεν ἢ
ἐγγίξει) δὲν
χθρὲς ἐμβαινόβγ
πάντων μὲ λέγει
τον ἐκεῖνος, μὲ τ
ἀπερασμέναις εἰς
κωνίτζα, ἐκεῖνος
Ἀντωνάκη καπὶ
ἐρωτήσετε δι' αὐ
ναχὴ, καὶ τὰ λοι
βεν εἰς τὸ πρόσω
καὶ εὐθὺς ἔτρεξε
καὶ μὲ τὸ χέρι νὰ
χε πλέον χεζῆρ
τήση, ὅτε νὰ ὁμιλ
πάντοτε ἐρωτῆσε
εἰς τὸν μπαχτζέ
τὴν ἀρχὴν ὁ Ἑρ
σήμερον τὴν ἐτοι
κρατηθῇ. ἐλθῆσ
γῆδι σᾶς ἐγνώρισ
χην, καὶ καθὼς σο
τὴν εἶναι. ἐπειδὴ
κίνιζε, πότε ἐγεί
νετο, καὶ ἔτзи, ὥς

τροφίαν νὰ τὴν πε-
 γίτῃ σὲ ἄρέσει α-
 καὶ καὶ μελωδικὰ
 ἀλήθεια; αὐτὴ
 νισεν. ὡς συνηθί-
 γάκης εἰς αὐτὰ
 ὥς ὅπῃ τῷ ἐφαίν-
 ὄθεν ἀφίνωντας
 νυμ! θέλεις μὲ
 τὸ χατῆρι δηλ.

- - - ὅμως κρυφ-
 πάλιν ἐδῶ θέλει
 βασάκι βελωμέν-
 θέλει τὸν δελεῦ-
 ἐπῆρε τὸ ῥαβασ-
 πρέπον προσκύν-
 φιλοδώρημα ὅχι
 νονται προθυμώτ-
 ἔβλεπε, τὶ ἐγ-
 εἶχε καὶ τὰ μάτιά τ-
 ἔλлады τὰ κορο-

Α' φ' ἔ- λοιπὸν
 ἤδη ἄρκετὰ, καὶ
 σαν νὰ συκωθῇ
 ὅλοι, ἡ κόρη δὲ
 ἓνα βλέμμα κρύ-
 δηλυκώθη τὸ λα-
 ἰπέκλεψε τὸ βλέ-
 ἀνεχώρησαν αὐτοὶ
 σοχασμὸς, ἐσοχά-
 ση τὸ ῥαβασάκι

Τὸ πρῶτ' ἔ
καιρὸν τῆς τὸ ἐνεχ
τζελεπή Γεωργ
δωκε τέτο τὸ ῥα
αὐτὴ δὲ λαβῶσα
σάκι ἔτρεξεν εἰς
ῥαβασάκι λοιπὸν
εἶχεν ἐτοιμάσει

Ἀξιέρα

Τὰ δὲ λ

Καὶ εἰς

Δύναντ

Στὸ νὰ

Πρᾶγμα

Πῆ με

Ἔττι κ'

Τῆ Ε' ρω

Τζαρεῖς

Μόν' ἔπ

Γιατ' ἔ

Καὶ νῆρ

Δεύρεις,

Πῆ δέ

Καιρὸν

κ' εὐδύ

Τὸ ἀνέγνω
 λην ἡδονήν· ὕστερ
 περισσῶς, λέ
 αἰσθάνομαι βέβα
 σα, ὡς αὐτὸς ἀ
 ζεταὶ καὶ μὴ ἀ
 μόζει, μὰ τὴ λ
 κατὰ τὸ ἀγαπῶ
 με τὸ ἀγαπῶμε
 αὐτοὺς πρέπει νο
 τιμία παρθενοῦ,
 δὲν πρέπει εὐθ
 νὰ παραδίδεται·
 ἄλλο τίποτες,
 μὴ δὲν με ὡφεί
 ἔπαινος ἀερώδης·
 αὐρίον μία ἀρρώ
 ἔπαινος νὰ γυρίσ
 πόν, ὅς κρατήσ
 ταλάβω, πῶς
 παντοτεινὰ, καὶ ἄν
 ἡξεύρω καὶ ἐγὼ

Α' φ' ε' λοι
 τὰ ὅποια ἄμποτε
 ραι παρθένοι εἰς
 πρὸς τὴν μητέρα
 τινος τίποτες, ἔ
 βασάκι.

Ο' τζελεπὺ
 ρὸν ὅπῃ ἤκεσε τὰ
 χίαν· τὸ σεργιά
 ἀκαρτερώοντας ἀπ

τὸν εἶχε πορχυγ
ται ἡ ὥρα ἡμέρα
λαμάριτ' ἀπὸ τῆ
νὰ ἀπεράσῃ ὁ κ
εἰς τὸ ζωνάρι κα
Κιόσκι, ὥσ' ἂν σ
διὰ ἀρμόδιον εἰς
πέτινας ποῖος ἐμ
κίς τόσον βαθέως
πῶ δὲν ἠοδάνετο
οἱ σίχρι δὲ ὅπῃ

Οἱ ἔρωτας θυμο
Γιὰ νὰ μὲ πολε
Καὶ ὄντας τὰ δ
Ἀδάνατα νὰ φθά
Ἄρχισε κ' ἄρμα
Μὲ ὅπλα ἄλλα
Εὔρεν ἓνα ὠραῖο
Κ' εὖθ' ὑς τὴν εὐμ
Τὰ δυὸ καμαρω
Τᾶκαμε δύω τόξ
Καὶ ταῖς ματιαῖς
Ταῖς ἔχει διὰ β
Καὶ κείν' ἡ ὠραι
Πέτρα μορεῖ νὰ
Μὲ τὴν ἄρματω
Ἀντίκρυ μὲ κουν
Κ' ἐγὼ καθὼς τ
Δίχως ν' ἀντιπα

Κλαίω, θρηνῶ με

Κ' εἰς τὴν σκλαβ

Αὐτὸ λοιπὸν
γῶδᾶ, καὶ ἔττι ἀ

Τὴν δ' ἀκόλ
ὅπῃ δὲν ἔλαβε κα
ἀπέδωκεν εἰς τὸ α
να γράψῃ διὰ να
ἄργησε να ὑπάγῃ
τήρ τε τὸν ἐμπό
ἡμέραν φίλης· ἡ
ἠρώτησεν ἐκεῖ τὸν
ρευσσε, τότε τε ἀτ
καὶ πάλιν ἔφυγε,
τὸς δὲ ἐλυπήθη
πῶς αὐτὸν ἐγύρευ
δῆλος ἐζητῶσε τε
ἀπὸ μπαχτζέ εἰς μ
ποιον μπαχτζέν
ἐσεργιάνιζεν ὁ τζε
Ἐρωτα ἶδε Τριαντ
τε καὶ ἔκοψεν ἓνα Τ
Τριαντάφυλλον, τὰ
ἐκέντησαν· ὅθεν εἰ
λον ὁμοιάζει με τ
ἂν ἔχῃ ὅλας τὰς ἰ
πὸν να σοχάζεται μ
εὔρεν· ἔπειτα δὲ ἔ
λησε να τὰς βάλλ
γῶδέσῃ. οἱ σίχοι
τὸ Τριαντάφυλλον
εἶναι οἱ ἀκόλῃθοι.

ὦν ἑόδοι ὥρ
Σὲ σένα βλέπ
Ἀληθινὰ σως
Κάνέν' ἀπτά
Τὸν ἔρωτα τ
Καὶ σὺ ςὰ ἄν
Φωτιάν ὁ ἔρω
Μὰ κ' ἡ γλυκ
Τὰ φύλλα ἔχ
ὦσαν αὐτὸν
Κί ὅ, τι λογι
Μέσα ςαῖς τόσ
ἔτξι κ' ἡ εὐ
Κάμνει καθενα
Μὰ πολλὰ πε
Τὸν μοιάζεις
ἔχει π' ἀνθεῖ
Μαραίνεθε κ
ὄντως φυτὸν
Καί μόνον τὰ π

Ἀφ' ἧς λοιπ
τραγωδᾶ πολλάκι
βραδιάσῃ· ὅθεν ἔστ
τὴν νύκτα δὲν ἦτον
κάμμίαν ὀλότελα.

Τὴν ἄλλην δὲ
τὸ τζαρτζή νὰ σερ
βῇ τὸν δῆλον, ἡ τ
συγαπάντησε· κρᾶζ

ἄρχισε νὰ τὸν
 ἐγύρευεν; ὁ δὲ
 τησε πάλιν ἄν
 τῷ εἶπε· ναὶ,
 καὶ αὐτὴ τὸ ἔλαβ
 πῶς ὁ τζελεπή
 ἐκεῖνον τὸν και
 ρεὶ καὶ τῷ δίδει ἅ
 δὲ τὸ εἶχε συν
 τερον τὸν ἔδωκε
 χέστη, ὅτι πάλ
 ἀπόκρισιν μὲ δ
 σὰς εἰπῶ καθ
 σκυνήσας ἀνεχω

Πρὸς τὸ
 ἐπειδὴ ὁ πατέρας
 τὸν ὀνδᾶν καὶ τῆς
 ἐσεργιάνιζεν ὁ
 μὲ ἐσυναπάντη
 της καὶ διὰ τὸ
 ἔνα νὰ τῆς δώσ
 τὸν ἰδῇ καὶ νένα
 καὶ ἔτσι ἀνεχώρη

Ἡ κόρη
 ἐκλείωθη εἰς τὸ

Ἐρασ

Ὡς ὑψηλ

Ὁ λόκληρος

Τραβᾶ τὸ πρόσω
Ὡσαν μαγνίτις
Καρδιαῖς καὶ ταῖς
Βάζει εἰς ὅρισμα
Τραβᾶς καὶ τὴν κα
Καρδιά τιν ἐδικήν
Γιατὶ δὲ τὴν πα
Τί τόσον τὴν δαμά
Μὲ δυὼ ἀκουισμέ
Καὶ κοφτερά σπα
Κ' ἢ φλογαῖς τῶν
Μὲ τὴν καταφλο
Καὶ μὲ τὴν εὐμο
Αὐτὴν τὴν φλογ
Στρέξε λοιπὸν π
Δός μὲ τὴν ἰατρ
Καὶ γὰρ μὲ θερὰ
Τὸν δ᾿ ἄλλον ὅπῃ ἔ
Καὶ ἂν ἀποκοτή
Τὸ πρόσωπόν σου
Μένω εὐτυχυσμέ

Α' φ' ε' λοιπ
γνώσε δις καὶ τρίς
κόρη μας ἔλαβεν,
πλητὲς προσωρινή,
θινή, εἰλικρινής τ
τώρα ἡξεύρω πῶς

πῶς πρέπει τ
 νὰ τὸν ἀνταρ
 ῆν' ἀντιπροσ
 ρήσω; νὰ ρίξ
 ῇ νὰ ὑποκλέψ
 τερεῖται εἰς ὅλα
 φίως· ἐπειδὴ
 ὁ Ἑρωτας ὁμο
 ρίζεται, τοσον
 Σάρρως δὲν λα
 κὲ ὅσον εἶναι σ

Εἰς καιρὸν
 ἡ παρακώρη τῆ
 ἀνοιξατέ μοι ν
 τζέν, ἐπειδὴ οἱ
 αὐτὴ ἀκέσασ
 γαλὴν ἡδονὴν·
 ἰδὲ σήμερον τ
 θυραν εὐθύς,
 ἐτοιμάθη ὑπὲρ
 βάντες ὅλοι εἰς
 τὰ Ψωμαθια ε
 σαν· εὐθύς δέ
 σαν μίαν φωνὴν
 ἐγνώρισε τίνος
 βλέπεν ἕναν νέ
 τζὲ ἀντικρύτων
 νον τραγῳδι κατ
 τος, καθὼς ἦτο
 νας, ἐπειδὴ δέν
 γῳδι δὲ εἶναι

Πικρὰ ἀνασεν
Παρηγορίᾳ δὲ
Ἡμέρα σὰν βρ
Καὶ ὅταν ξημε
Πάχω καὶ παρο
Τὸν πόνον με
Σὲ ποῖον νὰ εἶ
Σ' αὐτήν με τ
Τὸ θάρρος τῆς
Τύχη νὰ τὴν β
Τύχη ἐσὺ αὖν
Σ' αὐτὰ τὰ βα
Εἰγὼ δὲν σε γ
Πλῆτη, τίμας
Μὰ θέλω τὴν
Νὰ μὴ με ὕψη

Αὐτὸ δὲ τὸ τρ
μὲ ἔκστασιν, ὅμως δ
νίτζα μας ὅμως ἤξε
καποιαν ἄρρητον ἡδ
σα ὅπῃ τὸν ἤκυσσε να
ἄρχισε νὰ περιπατῇ
της τὸν συνειθισμέ
ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς
ριζε καὶ ἐθεωρῶσε κρ
αὐτὸς δὲ ἔλαβε τόλ
καὶ χαιρέτημα, ὥσα
πόσῃν λοιπὸν σοχάσ
τὸ μέρος ἀντιπροσκυ

καθ'ενός νὰ τῇ
οἱ δὺω ἄρκετὰ
συντροφίαντης,
ἀνεχώρησε καθ'
νὴν καὶ λύπην, με-
τικὸν βλέμμα.

Ἔως ἐδῶ
ροποιῖσε, τῶρα
ἐσερον, ὡς εὖ
δὲν ἤμπορῖσε
τῆ καὶ νὰ καταγ-
ἐπειδὴ ὁ πατέ-
ρ' εἴσεις τε, αἱ οἱ
ἡμέραν εἰς αὐτὴν
ὅπ' ἀπὸ αὐτὰς
Ἐρωτικὰς σε ἰδ-
νὰ ἰδῶ πλέον τ-
ὑποκλέψω τὸ β-
ἄξιο λάτρευτον
νῆρι, αὐτὰ καὶ τ-
τός· ταῖς περιο-
ἐτραγωδῆσε, καὶ
τῆ λόγ' τε αἰῶ-
ἀπὸ ἐκεῖνα δὲ οἱ

Δὲν εἶναι τρόπ-
Ο' Ἐρωτας νὰ
ἔχει δύναμιν
Στὸν σκοπόν τε
Δὲν λανθάνηκε
Ὅταν τὸν ἐναν-
Εἰς τὴν ἀνυπο-

Τὴν ἀπείθευαν
Κάμνει ὅμως καὶ
Ταῖς καρδιαῖς αὐτῶν
Ἀλλὰ ἄλλας αὖτις
Καὶ ἄλλαις τὴν ἀρετήν
Ἰσὶα πρέπει νὰ
Ταῖς αὐταῖς πληροῦται

Αὐτὸ λοιπὸν
νήδυμος ὕπνος καὶ
χασμέες τὴν ἄλγος
τὰς ἰδίας ὑποθέσεις
θισμέναι τε πάλιν
γῆδι καὶ τὸ ἐτραγικόν

Τὸ κάλλος μὲν ὅσον
ἀλύπητα φλογιστὴς
Ρέχνει σαΐταις αὐτῶν
Εἰς ἑκαστὴν μὲν
Ἰδίωμ' ἔχειφυσιν
Τὴν ὅψιν νὰ εὐφρανῇ
Ζαλίζοιμ' ὅταν θῶμεν
Ἀπὸ τὰ τόσα τὰ
Χαράν καὶ λύπην
Ρέγκια πολλὰ μὲν
Τ' πόχεσες καὶ ἄλλα
Συγχύζεν, ναὶ, τὸ
Ἡ γλῶσσαιμ' ἄλλα
Μὲ κρότον ἐδικόν

Ὅλο μὲ πόνον μ

Τ' πομονήν δὲν ἔχ

Καὶ τραγῶ
 νόν τε δὲ ἤλθεν.
 θ' Ὀμηρον, μαζῇ μ
 αὐτὴ εἶναι ἢ νύμφ
 τόσῃν σενοχωρίαν
 βλέπωντας ἐκείνη
 καὶ τόσον ἐπεθυμῶ
 κήν χαρὰν ἀποκρι
 χαροποιὰν φωνήν,
 ρος, τώρα πλέον
 φην τῆς χειρὸς ἐνε
 πεν ἰδὲ ὅπῃ σοι
 ὅλα σε τὰ δέρτια
 τὸς δὲ ἐκεῖ ὅπῃ ἤ
 χέρι, καὶ νὰ προσ
 χάριτας, ἐξύπνη
 λοιπὸν νὰ σοχάζη
 τὰ λόγια, καὶ τὰ π
 γῶσε, πάντοτε ὅ
 ἐφαντάζετο, ὄνειρο
 ὅσα χαροποιὰ, κα
 πάντων ἄρχισαν τ
 γισμοί, καὶ νὰ τὸν
 τὰ διάφορα ἐναντί
 σκεδάσῃ αὐτὴν τ
 γωδῆσῃ τὸ ἀκόλ
 μεσῶρι.

→ Αὔξησαν οἱ ἀνασε

Περίσσευσαν τὰ

Οἱ πόνοι πάλιν μ

Κόνεψαν κ' δέν

Αἰ τωριναῖς αἰ

Εἶναι πολλαὶ μ

Μὲ πλάκωσαν

Θέλῃν νὰ μ' ο

Καὶ νὰ ὑλυτώσ

Μὰ τρόπον γιο

Πάχω νὰ ἐλευ

Μὰ μὲ τὸ θέλ

Σὲ τέτο πλέον

Πάντοτε δὲ λ

Μὲ μεσηάρι θ

Διὰ νὰ ἐγλευτ

Μὲ αὐτό

γον τὶ τὴν λύπ

νὰ τρέχη μηνύτρ

λων τὰς χρυσοε

τὰς νὰ φωτίση τ

τὸ βλέμμα τε νὰ

τῆς κλίνης, κ' ἐ

παρὰ τὰ συνειθι

τῆ πατρός τε νὰ

ἦλθε λοιπὸν προ

μὲ προσάζετε σ

κρίθη· σήμερον

λον αὐτὰ τὰ ἄσ

λάξης μὲ φλωρ

ὑπάγης εἰς τὸν

αν ὑπογραφὴν ὅ

ὅτι πρέπει νὰ

τέρων τῆς ἐρασ

τρεῖς ἐβδομάδας
 βολικὴν, καὶ λ
 ξαν με ξεχωρισ
 ἔδωκε τὰ ἄσπρα
 ὥραν· ἐπεὶ δὲ
 Φλωρία ἦτον ἐμ
 ᾗθεν ἀνάγκη ἦτ
 ὑπ' αὐτῆς τὴν τό
 ναν τὰ ἄσπρα τ
 σράταν ὡς ἂν πτ
 τεῖ, ἀλλὰ πετᾷ
 τι, καὶ πρὸ τῆς νᾶ
 λογίζετο διάφορ
 κατ' ἑαυτὸν, ὁ
 μω, ἂν εἶναι ὁ
 ὁμιλήσω, ἔτε
 τε νᾶ ἦτον ἡ κό
 τέρας της, διὰ
 τὴν φανερώσω το
 μέσ με· καὶ ἴσως
 πὸν τί σέκωμαι
 τὴν τύχην με,
 ταῦτα λοιπὸν συ
 ἔλθῃσα ἡ δέλη
 τα; Ὁ πζελεπ
 εἰς τὸ σπῆτι, αὐ
 εὐθὺς ἔρχεται· ἐ
 καμμίαν βιασικὴ
 λόγια τῆς δέλης
 σάλαν καὶ τὸν εἶ
 ρὰ ἔλθῃ· καὶ αὐ
 τὰ, ἡ δέλη δὲ αὐ
 τὰ ὁμμάτια σκυ
 πόρταν ἀπὸ τὰ

τὸ καὶ βλέπει ὅτι
ᾤσσετόν τοσον καιρὸν
τὸν ἄλλον ἔμειναν
καὶ ἄλλην τόσῃν ἐν
κοκκινάδαν, ὅπῃ
ἢ ὅποια ἐπρόήρχε
τὸ γὰρ ἦτον πρώτη
συμμά ὁ ἕνας εἰς τὴν
λήν σιωπὴν ἄρχισαν
πειδὴ πάντοτε οἱ ἄνθρωποι
(γυναῖκας) λέγωντες
διὰ ἐμένα ἢ πλεονέκτημα
γὰρ ἰδῶ τὸ ἀξιοπλάττειν
γὰρ ὁμιλήσω, δὲν ἔχω
σᾶς βλέπω, ὥστε
τόσον ζωηρὰ καὶ σίγουρα
τι σᾶς βλέπω· ἐκείνη
σᾶς σεσημασμένη, αὐτὴ
τὸ γὰρ σᾶς ἰδῶ πρὸς
καλῶ κυρία γὰρ μετὰ
στον εἰς τὴν ὁμιλίαν
ἂν ἦτον δυνατόν να
λῶ συγχωρήσατε
ἐκεῖνο, τὸ ὅποιοι
ἀμφιβολίας τὸ καὶ
ἔτε ἤμπορῶ γὰρ τὸ
ἔτε λόγια ἤμπορῶ
λὰ αυθαδιάζω τὴν
πρεπεν, ὅμως πο
θέλω λάβη παρ
ἢ αἰτία ὅπῃ με κα
ρὸν καὶ αυθαδίαν· ὁ
γον, με ἕνα νεῦμα
γὰρ ἀκέρως διὰ γρ

τατόν της διὰ π
 ψη εὐτυχέσατο
 νον, μὴ μεταχε
 ἔχετε τόσον σκ
 εἰς τὴν ἐξουσίαν
 τυχίαν τὸ νὰ ε
 κος σας τὸ νομ

Σᾶς ἀφίνα
 γειαν ἔκαμαν ε
 για νὰ ἀκέσῃ ἀ
 λικὰ ἀγαπᾶσε.
 μένη μέσα εἰς τ
 θυμῶσε κάθε σιγ
 σκληροτέρα τῆς
 μάλλον αὐτῆς, ο
 ἔῃ λλοιώθη ἡ μ
 μίαν ἡδονικὴν σύ
 θυμῶσε νὰ ἀκέσ
 ρον δὲ ἀνοιξε τὸ
 τὸν καιρὸν ὅπῃ ν
 τζέν ἄλλην ἡδο
 ἄλλην, ἡσυχωτε
 αἰθάνομαι ὅμως
 νὰ ἀποφασίσω
 μαθῇ εὐτυχеса
 τε, ὅτι εἰς παρ
 γαλήτεροι, ὅσο
 μέ ἀδικᾶτε δὲ κ
 εἰς καιρὸν ὅπῃ τῷ
 πορεῖ νὰ καταντ
 σιευθῇ μία ἀντα
 θελε με φέρῃ. ἡ
 μὴν με ἀπὸ μόν

σιάσας, καὶ ἔσπερ
τζέν. αὐτὰ ὅπῃ
εἰς τὸ νὰ καταλ
νὰ σᾶς διηγῇ θῶ
ρα τῇ νὰ ἔλθῃ ὁ
μᾶς εὖρη ἔδῳ μό
ὑγείαν ψυχ. -

Αὐτὰ εἶπε
γωντας δὲ τὴν
λιν ἓνα βλέμμα ἔ
ρησε γεμάτη ἀπο
χαρὴν ἔλαβεν ὁ
αὐτὴν ὁμιλίαν, κα
καρδία τε ἠψάνε
ἀλλοίωσιν, καθῶ
διέθετε· καὶ ἐκεῖ ὁ
ἀλλοίωσιν εἰς τὴν κ
πὴ Γιακωμῆς· ὅθ
γωντάς τον, εὐγ
αὐτὰ τὰ Φλωρία
λεῖ νὰ μέ δώσεται
ὁ Γιακωμῆς ἔλαβε
τὴν ὑπογραφὴν κα
γωντας ἰὸς τῇ κυ
ἀπεκρίθη· μέ φαίν
ναις σᾶς εἶδα εἰς τ
εἶθε ἰὸς τῇ τζελε
ἡμῶν· χαίρω λο
νὰ ἐπέχῃτε τὸν τό
σκυνήσας καὶ εὐχα
πολλὰ πολιτικόν·
χείρισε τῇ πατρός τ
αὐθέντη ἀρχήσα

καὶ εἰς τὸν Ταραν-
 τι τῷ Τζελεπῇ
 τι, ἅς εἶναι, τῷ
 δὲ νὰ γευθῶμε

Ἀφ' ἧς λοι-
 πῆρτε χωρὶς νὰ
 ἐκλείψῃ εἰς τὸν
 ἐκεῖνα ὅπῃ ἤκωσ-
 τῆς σαχασμέσ τ
 δα τὴν ἀπερασμ
 νὰ ἡδύνη καὶ νὰ χα-
 τερον καὶ νὰ τὴν
 τραγωδίῃ τὸ ἀκ
 χαγέρ πολλά ἡ

Ποτὲ κανεὶς ἄ
 Κίλλο δὲ τὸν τ
 Ἐκεῖ τινὰς πῃ
 Ἀκολουθεῖ νὰ γ
 Πολλαῖς φοραῖς
 Καιρὸν ποσῶς δ
 Καθὼς καὶ κατὰ
 Ἀπὸ βασάνων
 Καὶ εἰς καιρὸν
 Θέλητε νὰ γελ
 Γιατὶ ποτὲ δὲν
 Μὲ ἐναντίου δρ
 Ἡ νύκτα λάμπ
 Καὶ ὁ χειμῶνας

ἔχει λοιπὸν μετὰ
Κίᾱς μὴ μικροφυ

Πρὸς τὸ βρά
ἄρχισε νὰ τραγου
ὁ πατέρας τε, τὸ

Μὲ βεβανώνει ἄρ

Δίδει πληροφορία

Δὲν εἴργει νᾶχω

Μόνον νὰ ἔχω π

Εἶναι μὲ λέγει ζ

Καί πλέον δὲν γυ

Σὺν βαθμὸν παντ

Δὲν θέλει νὰ μ'

Τέτοιαις ὑπόχεσε

Ταξίματα μεγάλα

Πλὴν δὲν ἡξεύρ

Ἰσως νὰ εἶν, τεκτ

Μὰ τῆτο ἂν τὸ

Τὸ φῶς μὴ πᾶ τερ

Μὲ φαίνεται νὰ μ

Ἀλλὰ μὲ τὰ σφ

Ἐπειτα δὲ ἦ
φασαν ἐκείνην τὴν
τῶν ὑποθέσεων τῶν
ἔκανον ἐπαρτηρῶ
χυσμένος· ἐπειδὴ
μένος, καὶ ἐφαίνετο

βεν ὅτι εἶναι σύγ-
 γῆδι ὅπῃ Ε'ρωτι-
 σει ὅταν ἔμβαινε
 τὴν ἄλλην δὲ ἡ-
 τήρ τε γὰρ τὸν ψ-
 μην τε· τῷ λέγε-
 ρισημένος, Γεωρ-
 δεσμὸν τῆς ὑπαν-
 εἰς μίαν ἡλικία-
 καλὰ, καὶ εἰς κακ-
 μέσον ἀσφαλέστα-
 τῶν καὶ κακῶν
 τῇ ἡσυχάζει καὶ κ-
 μάλισα τῶν νέων
 προθέσεις τῶν, κα-
 τίμιον εἰς καθέ-
 τὰς δαλεύσεις π-
 σὲ ἰδῶ, καθὼς ἐπ-
 ρισημένους.

Εἰς αὐτὰ
 ὄντας ἀσυνήθεις
 τῶντας τὰ μάτια
 τότε πάλιν ὅπα
 αὐτὴ ἢ γνώμη,
 πέσ με λοιπὸν καὶ
 μαι πατήρ σθ' ἐ-
 μεληθῶ διὰ τὴν
 τίσω, ποῖος θε-
 μερικοὶ μὲ προβ-
 μιον σπῆτι καὶ κα-
 ὑσερινὰ λόγια
 ἴδεν ὁ πατήρ τε
 διὰ γὰρ μὴ δόση

τὸ, καὶ διὰ τὸ μὴ
ἀπεκρίθη λέγωντα
βαία νομιωθῇ ἕνα τ
λα ἐπιμεληθῇ εἰς
χαρισμένα· ἤθελε
ζῶν, ἂν ἤθελε α
πατρός μου, ἢ ὅπο
καὶ εἰς τὴν εὐχαρίση
ρω αὐτὸ τὸ σπῆτι
ἐκεῖνο ὅπῃ ἐ - - -
ἐδῶ λοιπὸν ἐφάνη
τάλαβεν ὁ πατήρ τε
αὐτὸς δὲν ἀπέσωσ
ἐρώτησιν λέγωντα
Γεωργάκη, ὅπῃ ἐ
πῇ ἡξεύρεις, ἂν εἶ
βάλῃ μερικοὶ μου φίλ
ὅπῃ σήμερον ἡμεν·
καμῇ; νὰ αὐθέντι
τήρ τε, καλλιώτερο
δὲν ἤθελε σε ἐκλέ
αὐτὸ ὅπῃ καὶ οἱ φίλ
ἡσυχος ἐν ὅσω νὰ
μάθω ἂν καὶ αὐτοὶ εἰ
ἡμεῖς· αὐτὰ λοιπὸ
πατήρ συκωθεῖς ἀ
πή μας νὰ μεῖνῃ εἰς
φας, ὅπῃ ἔπρεπε μ

Αὐτὸς ἀφήσωμεν
τέρα, καὶ ὅς ἔλθω
ἢ Ἐλενίτζα μας το
ὠμίλησε μετὸν τζελ
ρωτα ὑπεριβολικόν,

ὅπῃ ὅποιος τὴν
 ἔπαυτέ τι· εἰς
 ἐπειδὴ ἦτον ὅλ
 ὅλη εἰς τῆς σο
 σων, δι' ὧν ἡμ
 τῆς ἐπροξενῆσε
 ρας τῆς τὴν ἔλ
 γεις; τί ἔχει
 διὰ νὰ κράξω
 ὀρεξιν δὲν ἔχε
 νὰ τὴν βράσαν
 ἄλλην δὲ ἡμέρ
 πέρισσότερον ο
 ρακινήθη νὰ τὴ
 σα, Ἐλενίτζα
 τόσον συγχισμ
 τέρμα, ποίχ ε
 σήμερον εἰς αὐτ
 να φόρεμα, ἡ τ
 ἡ κἀνένα νεον ο
 ὡς τὸ ἔδεν, ἡ
 κάθ' ε φρόνιμον
 ἀπὸ αὐτὰ τίποτ
 πῆς μας, καὶ ἡμ
 καὶ ἀπόκρισιν δὲν
 σεν, αὐτὴ ὁμω
 τὸν καιρὸν δὲ τ
 τὰς ἐρωτήσεις,
 θέλησε νὰ φάσ
 εἰθισμένον τῆς
 τῆς συλλογισμε
 ὁποῖος ἦτον περ
 ἀποσκεπάσῃ· ἐ
 λόμενόν τε καὶ α

Τὸ πρᾶγμα
καὶ τὸ πάθος τῆς
λὴν ἡμέραν ἀντα-
σαν ἐπάνω εἰς τὰ
δωκαν δηλ. τὸν
τῶν τέκνων των,
ἐκάτερον τὸ μέρος
τῆς ὑποθέσεως, α-
πραγμάτων, ἀνε-
νὰ δώση τὴν εἶδ-
τάξῃ τὴν κόρην τῆς
λεπὴν Γιακωμῆς
τῆς ὅλας ἐκεῖνα, ὅ-
τωνάκη· ὅθεν τὴν
ἰδῶμεν, ὅμως μὲν
ὅτι εἰς ἐσέναν ἢ Ε-
έρχεται λοιπὸν ἢ
ρωτᾷ μὲν τρόπον,
τὰ τῆς ὀσπητίως, τ-
ἔως ὅπῃ ἔφθασε
πρόφερε τὸ ὄνομα
νάκη, τὸν ὁποῖον μ-
τὸν ἐπαινῶσεν, ὅτι
βερνημένον πατρός.
ἔχων· (ὥσ᾽ ἂν νὰ
λεγει, ἂν, Εἰλενί-
γόν σε αὐτόν, ἢ θ-
θὼς ἤκυσεν αὐτὰ
Γεωργάκη τῆς, εἰ-
ξέρξει ἐκεῖνον,
καὶ διὰ τὸν ὁποῖον
τὰ πρόσωπόν της
βολὴν, καὶ δὲν ἐφ-
ἐφ' ἧς δὲ ἡ μήτηρ τ-

διηγηθῆναι καὶ περὶ
 τῆς ἀκρόσεως διὰ
 τερον· ἔπειτα οἱ
 ὑπόθεσιν τῷ ἀν
 Γιακωβῆς εὐθύ
 τὴν κλίσιν ὅπως
 ὅποιον ἐπεθυμῶ

Τὴν ἄλλη
 λιν οἱ δύο καὶ
 τὴν κλίσιν ὅπως
 ἄλλον· καὶ ἔτσι
 νην Κυριακὴν να
 να ἀλλάξουν τὰ δ
 ἦλθε λοιπὸν ἡ
 ἡμέρα διὰ ἐκεῖν
 βώνιασαν ἀποφο
 νην καὶ τὰ σεφανα
 μέρα εἰς εὐθυμ
 ὁ μῆνας, ὁ ὅποι
 ἔλαβον τέλος ὅ
 καὶ οἱ καῖμοι διὰ
 ἀγάπην εἶχον π
 ἔλαβον μετὰ τ
 τὸ ἀξιολάτρευτο
 καὶ δύο σώματα
 μένον εἰς ἑξὺς καὶ

Ε Ρ

Ε'

Ι' Σ

Ε' ΝΟ' Σ ΚΕΡΚΤ

ΤΗ' Σ ΒΕΝΕΤ

ΣΤ

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
(τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὴν
τῶν πρέσβεων τῶν
ἀνθεῖ ἢ ἐλευθερίας
τὰ Εὐρωπαϊότερα
δρόμι καὶ κατοικητικῶν
Κερκυραῖος Ἀνδρῶν
γεγάνητος τῆς τῆς Ε
νέος τῶ ὄντι χαριέ
τερήματα τῆς ψυχ
σώματος· ἡ ἄκρα
λῶν Δυτικῶν καὶ
βασανεῖς τὸ ἀξίωμα
γετο καὶ ἐκ λαμπρ

φέροντος· αὐτὸ
τὸ Σταυροδρόμ
εἶναι, καθὼς
γαινεν εἰς τὴν
νῆ πᾶποιαν ἄνε
σον τὸ βράδυ,

Μίαν λ
θεσις γὰ ὑπάγ
κὸν παλάτι·
ταραπχανατζί
ἄρκετά διὰ κ
σει· ἔπειτα δ
περισσότερον δ
λῶ, εὐγενυές
σκεφθῆτε εἰς
τῆ ἀποκρίνεται
δὲν τῆς ἡθελα
μυ, καὶ ἔτσι ἀ

Πρὸς τὸ
τὰς κοινὰς τε
ἐσολίσθηκε, κα
ὅπως ἦτον καλε
ταραπχανατζί
ἀντίκρυ εἰς τὸ
εἰς τὴν πόρταν
ἡ δέλη καὶ τῆ
τὴν δέλην, μέ
ἀπεκρίθη, ἀκ
ἔρχεται. ἀνέβ
λήν ἕως εἰς τ
Στεπάναγα μ
ἀναμένεσαι γὰ

τὴν Σάλαν τὰς
γυναῖκας, πῶς εἶναι
ὁ ὁποῖος τῷ εἶπε οὐ
γυναῖκα δὲ τῷ τζε
ρέτησαν λέγασα
νὰ καθήσεν· ἀπὸ
τὰ δύο αὐτὰ ὑπο
ἤλθε καὶ ὁ τζελε
εἰς τὸν δεῖπνον νὰ
ἄρχισεν νὰ δίδῃ π
μιλία της ἢ γλυκ
ταπεινὸν, ὅμως
της, τὸ ἀγγελικ
ξενῶσαν καὶ ποίαν
δίδῃ προσοχὴν εἰ
ὁμιλῇ· αὕτη ὅμ
γεν, ὅλα τὰ ἔκα
τελῶς σχεδὸν δὲν
τῶν ἀνθρώπων ἀπ
εὐθύμησαν ἀρκετο
ὅπῃ εἶχεν, ἐσηκ
χωρήσῃ, τὸν ὅπ
κάθε εὐχαρίστησιν
λόγων, ὅτι ἀνίστα
εἶναι ὀχληρὰ, νὰ
δεῖπνον· ἐπειδὴ ἂν
τῷ εἶπον, καὶ θέλ
δὲ προσκυνήσας π
ἀποχεθῇ) ὅτι θ
χλήσῃ καὶ δεύτερο

Τὴν ἐρχομένην
πάλιν ὅλη ἡ συντ
τὸς ἀργότερα δὲ,

τὸν ἐδέχθησαν
 σάν ὅλοι ὁμῶς εἰς
 τροφίαν ἦτον καὶ
 τὰ δευτερεῖα εἶχ
 γα εἰς τὴν εὐμο
 κατὰ πολλὰ καὶ ὑ
 ρη εὐθύς ὅπῃ ἴδ
 Ἐρωτικῶς · καὶ ὅ
 γώνετο περισσό
 τῆς βαθύτερον εἰ
 δὲ ὅτ' ἐλεπή Α
 εἰς αὐτὴν ἀλλὰ
 μάζετο ἡ θυγατ
 ἐφάνη ὡραιότερ
 ἦτον σολισμένη
 ἡ Μειρέμ (ὥτως
 πώντας τὸν Ἀνδ
 τας τὴν Χοροψιμ
 προσοχὴν ἐλάμβ
 ὁ Ἐρωτας ἀναπ
 Χοροψιμάν · θα
 συντροφίαν, τρεῖ
 ρόν, καὶ ἐν ἀδιαφ
 ἀνταπόκρισιν ὁμ
 ράσθῃ τῆς Χοροψ
 ἔβλεπε καὶ νένα
 θῇ ἐκείνη ἡ Εὐδ
 τῆς Μειρέμ, καὶ τ
 ρίαν τῆς Χοροψιμ
 ρος τῆτο τὸ ἀπέ
 τικὰ, διὰ τὰ δι
 ρέμ ἔλεγε καθ
 ἀνταποκριθῇ. ὅ
 πρὸς τὴν Χοροψιμ

ἐσοχάζετο, ὅτι ἢ
πεκρίνετο, ἂν ἦ τ
τὴν συντροφίαν δέ
φαντάζονταν τραγ
ριμῇ καὶ συγγενῇ
τὴν καὶ μάλιστα μετ
τὴν κατάσασιν τῇ

Ὁ Ἀνδρέας
ἔπνευ συγχισμένος.
τα, ἐσοχάζετο διὰ
τῇ καὶ τῇ τὸ φανερω
δὲν ἐτόλμευσεν ἀκόρ
πε καὶ εἶναι οἱ δύο
ἐν ῥαβασάκι καὶ π
δὲ τῇ ἀκολέει
ἦτον ποιητῆς θαυμ
εἶχεν τῇ, οἱ ὅποιον

Τὸ ὥραϊον πρόσω
Μὲ τὰ θαυμασά
ἔχει δυὸ λαμπ
Π' ἀκτινοβολῇ
Καὶ δυὸ τόξα ἀ
Μαῦρα σὰν ζωγ
Κι ἀπ' αὐτὰ εὐθ
Κέντρον τῇ περι
Κι ἀπ' αὐτὸ τριγ
Θαυμάσῃ μὲ τὸ
Τὰ χρυσὰ ξανθὰ
Προμηνύει εἰς ἐμ

Μὰ πῆ γλῶσ

Τὰ ἐξαίρετά

Πλὴν αὐτὰ

Θάνατον εἰς

Α' φ' ἔ λο

ράμάναν τε νὰ τ

Χοροψιμᾶς με τ

γύναιον ἐπιτηδε

βε τὸ ραβασάκι

νησε νὰ ὑπάγῃ

εἰς τὸ σπῆτι τῆ

ἤλθεν ἡ δέλην

ἐρώτησε τί ὀρί

ὅτ' ἐλεπὴ Στεπ

ἡ παραμᾶνα. τῆ

σητε τῆς κοκωνί

νάχην, καὶ εἶναι αὐ

ἀπεκρίθη μάλι

μία ὅμως ἦτον αὐ

ἀπερασμέναις δι

σεν· ἡ δέλη δ

τῇ ἀπεκρίθη ὅτι

ἐλάνθασε πολ

εἰς τὸ μαγειρεῖ

ραβασάκι εἰς τὸ

δέλη τῆς λέγει

ἔδωκεν ἡ παραμ

ρίσω· αὐτὴ τὸ

γνώσε καὶ ὕσερον

κάμμιαν ἐνέργ

Ο' ΤΖΕΛΕΠΝ
ΤΟ ΡΑΒΑΣΑΚΙ ΤΕ ΔΙ
ΤΑΠΟΚΡΙΣΙΝ, Κ' Α
ΨΗ ΔΙΑ ΤΕΤΕ ΠΡ
ΤΟΝ ΚΑΜΗΝΑ ΑΝΑΨ
ΚΟΛΕΘΟΝ ΡΑΒΑΣΑ

Α'

ΔΕΝ ΕΙΝ

ΤΟΣ

ΚΙ' ΟΣΟΙ

ΑΝ

Α' ΕΧΗ

ΤΗΣ

ΚΑΙ ΚΑ

Ε' Χ

Ο' ΣΑ ΕΙ

ΜΙΑ

ΤΑ ΒΛΕ

ΚΑΙ

ΚΑΘΕ ΣΕ

Κ'

ΓΛΥΚΟΝ

ΜΕΤ

ΚΑΙ Ο' ΣΑ

ΕΙ

Μήτ'

Α"

Παρά

Νῦν

Αὐτὰ

Καί

Τί εἶνα

Δὲν

Λοιπὸν

Κ'

Ὅμως

Γιά

καὶ τὴν

Χορ

Α' φ' ἔδε ἐ
 ραμέναν τε καὶ τὴν
 ῥαβασάκι καὶ ὡς
 λέγει· παρακαλ
 τρόπον ὅπως νὰ ὁμ
 νὰ μὴ σας καταλ
 μάνα τε νὰ ὑπάγν
 τέλος πάντων εἰς
 ἦλθε πάλιν διὰ τ
 ἀφ' ἧς ἀνοιξε τ
 βασάκι τῆς κοκονίτ
 τότε τὴν ξαναρωτῶ
 σε παρακαλῶ τὴν
 πάλιν κρυφίως· ἀσ

τὴν, δὲν ἡξεύρω
λέγει, ὅτι μετὰ
παι ὁ αὐθεντής,
εἶπε καὶ ἀνεχώρησε
ραμάναν τῆς Ἀνδρ
νυσαν, καὶ τὸ β' γ
Χοροψιμᾶ ἔση ἐπ
νήργησεν, ὅσον ἐ
μεν εἰς τὴν Μειρέμ
σον ἀπὸ τὸν Ἑρω
συχίαν, ἔτε νὰ κα
ἔτε νὰ κεντήσῃ,
γκεργκέφι) ὅθεν
τὸ παραθύρι καὶ ἐκ
ἐκεῖνον ὅπως τῆς ἐπ
πρωὶ ἐσηκώθη ἀπ
θισεν εἰς τὸ πα
ἡμέραν, νὰ, καὶ β
πηγαίνει εἰς τὴν
παρατηρεῖ ἂν θέλ
ὅπως ὁ αὐθεντής ἐ
ἦτον τὸ σπῆτί της
ἄλλο ὅμως γράμμα
ἀργότερα εἰς τὸ
ἀφ' οὗ ἐκτύπησε τῆ
τῆς ὁποίας ἔδωκεν ἐ
νὰ καὶ ὕστερον ἀνεχω
παραθύρον ὑποπτε
τζελεπῇ Ἀνδρέα
φὸν γράμμα, ὅθεν
της· ἀπεφάσισε τ
νον της νὰ ὑπάγῃ μ
ἐξαδέλφην της Χο
ξὴ μετ' ὅσον, τί ἦ

ἡ γυναῖκα ἐκ
 τὴν ἐβοήθησεν
 τὰ εἶπεν ὅλα
 ρε μέσα εἰς τ
 ράδα τὸ ἀνέγ
 τὸν ἄλλον ὀνδα
 θυς δὲ ὅπῃ ἦλ
 ἀνεχώρησεν λε
 λῶ ὅπῃ ἀναχω
 ρεῖ καὶ ποῖα ὑπό
 θυραν λέγει τ
 λίσῃ τὴν θυραν
 καὶ ἔλα εἰς ἐμέ
 ὑπεχέθη καὶ ἔτ
 εἰς τὸ σπῆντί τ
 ῥαβασάκι προ

Ἡ

Μ

Κίς

Χ

Για

Μ

Ὅλα

Κ

Τὸ

Ξ

Κ' ἡ φύ

Μὲ π

Κὶ ὅποι

Κὶ εἰς

Ὅλα τῶ

Βέβαι

Ἄρχῃ κ

Φαίνω

Τὰ τόσα

Καὶ ἔ

Οἱ ἄλλοι

Μὲ τ

Γιατὶ μ

Τόσα

Γιὰ τῶ

Ἔνα κ

Τὸ ἔδεν

Ὅπότα

Κατὰ ἀλήθει

τινὰς νὰ ἰδῇ πόσον

ἀνίσως δὲν εἶχεν ἀ

ρωτός της, δὲν ἤθε

εἰς τὴν χοροψιμάν

σοχασμὲς, διὰ τῶ

ὀλίγον ἀφ' ἧ ἔτελ

λωσεν, ἤλθε κ

ὅπῃ ἤλθον κοκωνί

ρίζετε λοιπόν;
 νὰ μὲ κάμῃς τὸ
 τὸν τζελεπή Α
 κρυφίως, ὅπῃ ἢ
 τήσῃ ἢ κυράσῃ
 σιν, καὶ ταῦτα
 πολὰ ἐλεύθερα
 θεσιν δὲν ἡμπο
 χώρησε μετὰ τ
 ἐκεῖνα ὅπῃ τῆς

Οἱ τζελεπ
 πολὰ μὲν ἤξευ
 ἐπειδὴ δύω ἑρ
 κάμμίαν ἀπόκρι
 τὸ σπῆτι διὰ να
 τῷ ἐπρόξενυσεν
 εὐλογον, μὲ τ
 εἰς τὸν πατέρα
 ὑσερηθῇ παντελ
 τὸ ἔπαθεν) ἀνέ
 ξεν καὶ ἔτσι ἐν τ
 τὴν κυριακὴν τέ
 τὸ ζιὰφρέτι μα
 γενεῖς τε καὶ φί
 Μειρεμ ἑξαδέλα
 τὸς τότε ἐσοχὰς
 προδιετέθη, πο
 τὸν μὲ ἄλλον τ
 τικὰ, ἢ θέλει ὑ
 μογελαῖ βλέπω
 πρόσωπον ἑρω
 μοια ὅπῃ συνηθ
 παρόντων τῶν ἄλ

ῥαβασάκια ἔπρεπε
τῆς καρδίας, εἰς
αὐτὰ ἦτον εἰς μάτ
μεγαλητέραν ἀδ
τὸν καιρὸν τῆς εὐθ
λοτυπίας ἐλάμβαν
πῇ Ἀνδρέαν νὰ
βλέμμα ἱλαρὸν καὶ
διάφορον, ἔδαιμον
βάλλετο, παντοῖα
σως ἤθελαν τὴν
Βέβαια νὰ λάβεν
ἐτελείωσε πάλιν
τῷ Ἀνδρέα, μεγάλ
δε ὅπῃ ἀναχωρῆσεν
ῥαβασάκι ἡ δέλη
θυραν, τόσον ἐπιτ
ἐκατάλαβεν, αὐτ
Χωροψιμὰν καὶ ἐχάρ
τὴν δέλην διπλά
σκοπὸν· ἔτρεχε λο
μένος ἀπὸ τῆς δέλης
ἀπὸ τὴν χαρὰν τε
προσάζει ὀγλίγωρο
σῇ τὸ ῥαβασάκι·
γνώσε τὸ γράμμα,
πώντας ἀκείνο τὸ
τυπίας καὶ ὀργῆς· δε
ἦτον ἐκείνη ἡ γνώση,
ἐσοχάσθη τόσῃν ὥρ
ἡ Μεϊρέμ, ὅπῃ δυ
τξελεπῇ Στεπάννα
Ἐρωτικά, καὶ βλέμμα
θῇ πολλὰ εἰς αὐτὸ

μέ τὸ νὰ ἦτον
τὴν Χοροψιμά
ψῆ ἄλλο ἓνα ῥα

Καὶ με
πρωὶ δεδωλαγ
κροκόπεπλος ἡ
σόρειθροι ἀκτ
ἐρανόν, ἐφώτι
καὶ διὰ τῆς ἐλα
νὰ ὑπηρετήση
λοντε καὶ ἐράσ
ἐπομένην ἐπισ
θὼς ἐσυνήθις

Τί γνώμη φῶ
Τί ἄκρα ἀπλ
Τίς ἡ σκληρό
Πῶς νὰ τὸ ὑ
Εἴ γὰρ νὰ δεί
Κί ἄντις νὰ ο
Ἀυτόναι πλε
Εἶναι ἀχαρις
Ὅταν ἐχθρευ
Ποῖον δ' ἀπο
Μήπως γυρε
Πρόσωπον νὰ
Τῶν ἀδυνατά

Ν' αὐρῆς ἀπτό

Πρέπει λοιπόν να

Νά κάμης μοναχ

Α'φ' ἧς τὸ
ἤθελῃσεν ἀκόμι
ἐνεργητικώτερον α
πάλιν καὶ ἐσύνθεσε

Ε'ρασ

ψ

Πάχω νὰ καταλ

Σὲ τί νερὰ βαδίξ

Γιὰ νὰ μὴ κοπια

Τῇ κάκῃ νὰ ἐλπι

Μὰ μ' ὅλον πᾶ π

Μένω εἰς ἀπορίαν

Στάσιν ποσῶς δὲ

Γνώμαις πολλαῖς

Πέτε ὀργὴν μὲ δ

Μὲ ἥθος θυμωμέν

Καὶ ὅλως μ' ἀπελ

Καὶ τὴν ἐλπίδα κ

Καὶ πότε εὐσκλα

Δείχνεις μὲ ἕνα γ

Λοιπὸν αὐτὰ πελ

Μὲ κάμνην καὶ σαρ

Ὅθεν μόνον ἐ
 Σαὺ τί σκοπὸν
 Διὰ νὰ μὴ δι
 Μόνον ἀναμφ

Α' φ' ε' λ
 δὲ λόν τε χ' τῃ
 μάναν με νὰ ἔλ
 δὲ λός τε νὰ τῇ
 δῇ τὸ ἐπόμενον

Πῶς βασῆς κα

Κί ἄνεσιν πο

Ε' βυθίσθηκες

Πλὶα τὴν τύ

Ἡ' καρδαῖς ἡ

Μὰ ἐσὺ καρδ

Ἰνάσαι σο δίκ

Καὶ φλογίζεσ

Αὐτὸ ζῆσος δὲν

Καὶ Ὁ κεανὸν ἄν

Ἀπορῶ πῶς ὑποφ

Καὶ νὰ χύνεσ' ἀπ

Βλέπω πῶς εἶσαι

Καὶ γιὰ τῆτο δὲν

Ἀφ' ἧ τόσον ὑπομ

Πιὰ καρδιά δὲν σ' ὀν

Τελειώνωντας

τὸ γύναιον ἢ παραμ
ἐπιτηδειότερον· ἐμβ
να τὰ κολακευτικά τ
ἔ τὸν ἴδε καταβεβυ
μένον παρὰ πολλὰ σ
ὁ Ἔρως διπλασιάζε
κρίσεως ἀποτυχῶν·
ρασμένης ἡμέρας συ
ροψιμᾶς, τὰ βλέμ
τὸ γράμμα της τὸ ζη
τῆ ἀποκρίνεται ἢ πα
σὲ ἐρμηνεύσω τι δια
ἡμέρα, ἄν μὲ ἀκέρ

διὰ ἁρμοδιώτα
 καταλάβης, ἢ
 ἢ ἁδιαφορία τῆς
 ἔρωμένον με τῆς
 ἂν τύχῃ πάλιν
 βλέμματα, ὅ
 ὅσα ὁ ἰὸς τῆς
 ἐφάνη πόλιν ἁ
 σισε νὰ τὸ κά
 δύω ἀκόμι ῥα
 ἀπὸ τὰ δύνω;
 χαρῇ καὶ αὐτῇ
 ἔτα ἤκυσεν
 ἰέμεν, κατὰ τῆς
 λίτερον καὶ ἐνε
 ἐγὼ νὰ τὸ ὑπ
 ἢ δέλη ταῖς α
 πορέσω νὰ ὀμι
 τὸ γεῦμα· ἁ
 πῇ, ὅθεν ἐβ
 ἔδωκε λέγωντ
 ση με αὐτήν,
 ἔξω, ἀπ' ἔξω
 τὴ φέρῃ ἀπὸ
 ὑποχομένη ὅλ
 ἔμεινε μέσα
 νὰ διασκεδάσ
 τότε εἰς ἀπελ
 τὸ ἀκόλυστον τ
 τικὰ δὲ καὶ λ

Α' καὶ Ε' ρωτα

Μία φθορά

Ὁ ποῖος μ' ἐσένα μ
Παρά τὸν χάρο
Εἰς τὴν ἀρχὴν εἰς
Τὸ τέλος σε ὄλ
Μήτε μιὰ ὥρα ἢ
Ὁ ἐγγλεντζές σε
Πολλὰ εἶναι καλό
Στὰ δίκτυα σε τ
Βέβαια δείχνει συ
Καί θ' ἀπερνᾷ κ
Ὅμως εἶναι ἀδύνα
Μακάρι κί ἂν σε
Γίαντ' ὅλως τες κί
Σοφές κί αὐτές

Μετέπειτα ἔ
Θήκοντά τε παρὰ τ
Θεν ἢ παραμάνα τε
ὠμίλησε με τὴν κό
τῆς ἔδωκε τὸ ῥαβα
ἐπῆρε με προθυμί
πῶς ἔρώτησε διὰ
εἰς τὸν ἄλλον ὀνδᾶν
φασιν δὲ εὗρεν ὃ
Στεπάναγα νὰ τὸν
Θεσιν τῇ ταραπχαν
μητέρα της πῶς εἶνα
λίαν καὶ περὶ αὐτῆ καὶ
λοιπῶν. ὅτι ἔρριξε λ
τὰ τῆς Χοροψιμᾶς, καὶ
χαμογελῶντας καὶ

ψυχράνθηκαν,
 (εἶπε τῷ τζελε
 λαβεν, ὅτε αὐ
 ὅπῃ ἡ Χοροψιμ
 τικῇ) ὅτε πά
 νὰ καταλάβῃς
 κάμῃς ἐκεῖνο ὅ
 θῃ ὅλα, ἀνεχ
 τζελεπή μας ὅ
 ἀπηλπισμένον

Ἐμεινεν ὁ
 λογιζόμενος ὅλ
 θῃ· ἐλυπεῖτο
 παντοῖος ἐγίνε
 ἀγανακτῆσε κα
 χῆς, ἡ ψυχὴ κα
 καρδίας καὶ ἐκάτ
 αὐτὴ καὶ ἡ κρίσι
 ἀκόλεθρος, τήν
 σίχων, ὡς ἔπετ

Ἐρώτησις

Καρδιά τί ἔχει
 Παρακινεῖς κί
 Πές με τὸν πό
 Γιατὶ ἡ σιωπή
 εἶναι καρδιά κί
 Μὰ ἀπὸ σε ἡ
 Εὐὲ ποτέσε δε
 Γλεντζέδαις ἀτ

Τὰ ταμπιέτατα
Μόνον ἐσὺ Σλιμε
Μόνον ἐσὺ με συ
Ὅπῃ σε βασανίζε

Ἀπόκρισις τ

Ψυχὴ παρηγοριὰ
Κιάντις νὰ με μερ
Ξεύρω ψυχὴ πῶς σ
Γιατ' εἶναι φυσικὴ
Πόταν γελῶ νὰ συ
Κιόταν Σρηνώ ψυ
Μὰ πέμψε διὰ πιο
Διὰ πιάμψ εὐτυχί
Δὲν βλέπεις τόσαις
Δὲν βλέπεις τζίτο
Καὶ τί χειρότερα
Καρδιάμαι ἢ καϊμ

Ἀπόκρισις τ

Καρδιά αὐτὰ εἶναι
Τὰ σέρνεναί κ' ἄλλ
Καὶ μ' ὅλου τῆτο δέ
Καὶ σανικῶς γλεντ
Γιὰ τῆτο κ' ἡρώϊκ
Λοιπὸν καρδιά κιά

Α' πόκρι

Ψυχὴ δὲν εἶναι

Α' Ἀ' εἶναι πλ

Τὸ σῆθος με π

Γιατὶ κοντὰ σο

Μὲ καίγει ἄσπλ

Σταῖς σαῖτιαῖς

Ὅπῃ ἀντὶς νὰ

Κι' ἀντὶς νὰ με

Κι' ἔχω παράπον

Κ' εἰς τὴν κατα

Καὶ πῶς με λεί

Τάχα δεινὰ με

Α' πόκρι

Στῆθος ἄκῃς τὰ

Πῶς εἶσ' αἰτία

Γιατὶ λοιπὸν δὲν

Καὶ βρίσκεται σὲ

Ἀντὶς νὰ τὴν πο

Κι' ἀντὶς νὰ τὴν

Λέγει πῶς σκότο

Κι' ἀντὶς νὰ τὴν

Συμπάθιον λέγει

Μὰ μόνον τὴν ξη

Στῆθος λοιπὸν π

Φθάνει μὴ τὴν ζα

Α' πόκρισις

Ψυχὴ ἀντίς γιὰ νὰ κ
Ἀπ' τῆς καρδιάς τὰ
Αὐτὴ ψυχὴ νὰ μ' ο
Πῶς ἔχει τραβημένα
Π' ἀντίς πᾶ νὰ προφυ
Ἐγίνηκε καφάσι,
Καὶ τώρ' ἀντίς ν' αὐ
Ψυχὴ δὲν ὑποφέρνω,
Ἐγὼ νὰ δέχωμαι σκ
Κί αὐτὴ νὰ μὴ γνωρί
Νὰ ὑποφέρνω σεναγ
Στὴν φλόγα πᾶ δὲν
Κί αὐτὴ, ψυχὴ, ὅλα
Μόν' τὲς δικέσμε πό
Ἄν εἶναι δίκαιον ψυ
Κιὰν σφάλλω παίδευ

Α' πόκρισις τῇ

Καρδιά γιὰτὶ κατηγ
Κί ἄλλα τοιαῦτα λέ
Κί ἀντίς γιὰ νὰ ὁμο
Τὸ σῆθος τὸ καϊμένο
Πίσιν δὲν ἔχεις πια
Καὶ πλια μὴ με πει

Α' πόκρισ

Ψυχὴ μ' ἐσέν

Πῶς μί ἀγάν

Ὅλον τὸν κόσμ

Αὐτὸ δὲν εἶν

Λοιπὸν ἄς λεί

Πάρεξ ἐννομον

Ψυχὴ καὶ σῆσο

Μαζῇ γιὰ νὰ

Μετὰ τα

ποκοιμηθεῖς, νὰ

χονται δύο γυ

δρας · ὁ ἕνας

μαζῇ τε τὴν ὥρ

μὲν, Ἐρωτικῶ

ἡμὲν ὠραιοτέρ

ὅπῃ ἀπέρνα ἀπο

μὲ τὴν ὠραιοτέ

τε σοβαρά, ὡ

ἀνεχώρησαν με

τες ἀμφοτέρ

ἀχρημοτέραν, καὶ

γυνή · ὑψέρον δ

πρόσωπον, καὶ κα

μείνη νὰ ὁμιλή

δόν της · μετὰ

ἓνα μπαχτζέν,

δαὺν εἰς τὴν μέσ

αν νύμφην ὠραιο

ρωτος • ὥς ἡ ἐπι
ἑνάς δὲ γέρων τρο
καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τ
νὰ σοχάζεται τὰ ὄ
τὰ παρεξηγῶσεν • ε
μηνεύση, καὶ ἐν τῷ
τζί, ὁ τζελεπής μα
καθίσκοντα, αὐτῶ

Ἡ Μειρέμ δ
φέτι καὶ ἤθελε μαζί
ση, Ἐρωτᾷ τὴν δέ
μα τὸν τζελεπή Α
σεν; ἡ δέλη τὴν εἰ
ρη τρόπον τινὰ καὶ ἐ
ἐκείνην τὴν σενοχω
ἔτσι ἐκείνην τὴν νύ
σηκωθεῖσα ἐσοχάω
τὸ ἔχη ἔτοιμον, κα
Χοροψιμᾶς νὰ τὸ δ
έλθῃ ὁ τζελεπή
τὸ ῥαβασάκι λοιπὸ

Εὐγενές

τζελ

Μὴν ἠμπορῶντας ν

Τῆς σεναγμῆς με

Αὐτοὶ ξηγῶν τὰ π

Καὶ πρὸς καιρὸν

ῥίπτωντας μιὰν ἀ

Μύρια πᾶσι πα

Ἰατρικὸν καὶ ἰατρ

Καὶ μ' εἷνα β

Ὡσαύτῃ καὶ μὴν

Γι' αὐτὸ καὶ ἐπ

Ῥώτισε καὶ τ

Πόσαις σαῖτ

Ἄν ἡμπορῆσα

Μόν' εἶχα τῇ

Μὰ βλέπωντας

Κι αἰτίαν τῇ

Ὅσον εἶν

κακίας, θυμῷ καὶ

εἶναι πρῶτος

ἔγραψεν ἐξεπίτν

ση καὶ μετὰ τὸ καλ

νὰ ἐπισκεφθῇ τῇ

μέσα λέγει τὴν

ὅταν ἔλθῃ πάλι

κῆς· ὕστερον δὲ αἰ

καὶ μέινασα μερικ

Δὲν ἀπέρα

κράχθῃσαν ὅλοι

νεῖς, ὡσαύτως καὶ ὁ

ἐδέχθηκε μετ' εἰ

διαφέρον· ὡσαύ

ἄρχισε κατὰ τὴν

νὰ συχνοκοιτάζει

αὐτήν, καὶ ῥίχνη

μάλισα τότε, ὅτ

κυντάζει· πόσῃν

αὐτὴν τὴν ἀνταπό-
πλασὴν. εἶναι ἀδι-
ροψιμὰ δὲ βλέπων
βλέμματα, ἄρχισ-
εῖχε νοιώσει καὶ μικ-
αὐτὴ παντελῶς· ὅ-
τὸν τζελεπή, νὰ μ-
τζελεπής μας ὅμω-
πλέον ἀδιαφορία,
αὐτὸς ἄλλην τόσην
βανεν ἢ Μειρέμ ἀ-
ἔρωτικῶν βλεμμά-
τὴν πολλὴν εὐθυμί-
μικα, καὶ ἄλλοι Ἄρ-
λοιπὸν καὶ ὁ Κύρ Ἀν-
λεῖτον, πολλὰ σιγ-

σταῖς λύπαις με ἀνα-
κυτάζωντάς σε μόνον
Ἀφ' ἧς με λείψῃ καὶ ἀ-
Ποῖα ἐλπίς με μένει
Ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν
καὶ μιὰν ἡμέρ' ἂν ζή-
ταῖς ὥραις πᾶς σε χα-
Κ' ἡ ὥρα πᾶς με λείψ-
καὶ τὸν καιρὸν πᾶς κα-
Ὅλο πᾶς πᾶς κυτάζω
Μέρα με τήκει συλλο-
Ποῖα ὥρα νὰ ἐλπίσω,
Ἐξ ἀπτοῦ νὰ σε θεωρῶ
Τὸ νὰ σε βλέπω μόνον

Μ' αὐτὸ ἐσὺ μὲ

Ἐλπίς δὲν εἶν' καὶ

Μετ' ὀλίγον
τικώτατον κατὰ

Στὰ μάτια ὅπῃ λ

Δυὼ αἵτια συμβα

Πότε σημεῖα φον

Νεκρώνειν κί ἄνας

Μὲ ἓνα κύταγμα

Ζωὴν εὐθύς χαρίζ

Μὰ ὅταν πλέον

Τζαρεὶς δὲν εἶν' νο

Ἐφθασα πλέον

Καὶ ἔτ' ἐξεσιάζ

Στὴν θέλησίν της

Στέκει ὁ θάνατός

Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἀφ

Κεῖμαι σὴν προςα

Σκλαβιά ἢ θελιμ

Πλέον βασανισμέ

Ἐπειτα δ
φος τῆς Χοροψι
τῆς Μειρέμ,

Τελεία καὶ σφυσή

Πέποτες δὲν ἐδόξ

Κάθε καλὸν συγ

Μὲ κ' ἄποιαν ἀηδίαν
Εὐτύχημα χωρὶς κα
Τελείως δὲν συμβαί
Δὲν εἶδα ναυχαρῖση
Εἰς τὴν κατάσασίν
Μὰ ὅλο θ' ἄχη ἀφο
Πάντα τὸ ροιζικόν
Σ' ὅλως ἢ τύχη ἐξ
Παίζει καὶ μεταβάλλ
Κί ὅποιος ἐλπίζει καὶ
Βέβαια λανθασμένο
Γιὰ τὴντο σαῖς μετα
Νὰ ἔχη ἡσυχίαν,

Εἴτραγώδης
ροψιμᾶς. ἀγκυλ
τὸν ἔκαμε νέον (ὅ
καὶ ἡλικίαν μεταβ
ἀκόλεστον τρόπον,
Τὴν ἀκατάστατον ῥο
Τῆς τύχης με κατὰ
Ποτὲ δὲν θέλει νὰ
Ἐκεῖ πᾶ ἡμερώνει,
Δίχως χαρὰ καὶ μμια
Πάντα με γκιορμετ
Δὲν ξεύρω τί νὰ σο
Πᾶ ὅλο με συγχίζει
Ἐπάνω ὅπᾳ καρτερῶ

ὦ τύχη μ' ἔμπο
 Δὲν ἤμπορῶ νὰ
 Δὲν θέλω τὰ κα
 Τὰ δίδῃ καὶ τὰ ὕς
 Καὶ ἂν καλοκαρ
 Χαρίσματα προσ
 εἶναι ἢ δωρεαῖς τ

Ο' γαμβρο
 μοίως ἐνθυμήθη
 τὸς δὲ εἶχε τὴν
 ὠνομάζετο Κατή
 ἤγυν καὶ αὐτὸς

Ω' τύχη τύχη φ
 Τί τόση ἀπουία,
 Τί εἶν', ὁ ἄσπλαγ
 Τί ἔσφαλα εἶπέμε
 Τί σ' ἔκαμα καὶ με
 Δίχως αἰτίαν μόνο
 Εἰς ἄλλας προξενε
 Διὰ νὰ με παιδεύσ
 Δὲν ἔζησα εἰδὲ σιγ
 Δὲν εἶδα καλὴ μέρα
 Θαυμάζω ὅμως κί
 Εἰς τόσον ἐξιέτι,
 Ὡς! πότε ν' ἄχω τὸ
 Φθάνει σε τὸ πῶς

Λυπήσῃ με καὶ

Γιατὶ δὲν ὕπο

Ἐπειτα δὲ
να ψάλλῃ τὸ αἶ

Ἄν ἡ ζωὴ με κ

Ἄνοιξ' ἄς λ

Μὲ τέτοιον τρ

Ζωὴ πᾶ σ' αἶ

Τί ἄλλο ἀπτόν

Ἄν εἶναι εἰς

Τέτοιον τάρι

Κί' ἀπ' ἕνα τέ

Βέβαια ἄλλο τ

Παρά ἀπ' το

Γιατ' ἡ μεγαλο

Κί' ὅπῃ με δεί

Ἄν εἶν' λοιπόν

Τῷ κάκῃ μὴ κ

Γιατὶ βαρέθηκα

Τὴν γνώμην σ

Τέλος πάν
εὐθυμία ἡδέλῃσ
ἐν τραγῳδίᾳ κατ

Ἡ φλόγα ἡ ἔρ

Πάντοτε, σὴν κα

Γιατὶ εὐρίσκει

Τὴν ἐδικήν μιν
 Κάμμι' αἰτία
 Ποτὲ νὰ τὴν
 Κί' ἂν τύχη ἀπ'
 Κί' ἢ φλόγα λ'
 Ἡ' μνήμη εἶναι
 Πολλὰ βαθυὰ
 Κί' ἔτ' εὐθύς μιν
 Ἡ' φλόγα ξανὰ
 Μιὰ θεωρία μο
 Νεαν φωτιάν ν'
 Μὰ πόσον μάλλ'
 Ποσῶς δὲν εἶναι

Μὲ αὐτόν
 θυμία καὶ τὸ ζια
 τῶν Ἑρώτων καὶ
 καὶ ἀθυμία ἐπρ
 ἢ συντροφία δέ
 εἶναι τραμένος.
 μως καὶ ποῖον δὲν
 γας ὑπωπτεύει
 ὁ τῆς Μειρέμ ἀδ
 νένας τίποτες, ε
 νύκτα ἀλησμόνη
 νὰ τὸ δάση τὸν τ
 ὅθεν ὅταν τὴν ἐρ
 βασάκι της τὸν τ
 σεν, ὅμως μέδευ
 καὶ μείνατε ἡσυχ

Ο δὲ τζελα
χισε νὰ σοχάζεται
μιλίαν μετὰ τῆς Μ
μᾶς, τὰ τραγέδι
πτεύηται, ἄρχισε
ον ἡ ψυχὴ τε ὅτι
μάν·) ὠλιγόσευε
πῆ ἦτον εἰς τὸ κε
τραγέδια τὰ ἀπε
ἔπειτα δὲ διὰ νὰ
τὴν φαντασίαν τε
τον τραγέδι πολλα

Καλὴ καρδιά κ' ὑ

Καὶ νὰ μὴν ἀπε

Εἰλπίζομεν εἰς με

Καὶ τὸν καιρὸν

Καὶ ἔχομεν θεμέλι

Τὸ χιόνι εἰς τὴν

Αὐτὸ τὸ θαῖρος εἰ

Ὅποιος τὸ συλ

Εὐκαιρα παντεχαί

Στὴν ἄμμου κ' ε

Ἀπέταξέ μας τὸ π

Εἴφυγε ἡ ξωρίθ

Καὶ ἄλλοι τὸ ἐπία

Καὶ μᾶς πῆ τὸ

Καὶ λέγεσιν ἂν εἰ

Δὲν ἀπετῦσε τὸ

Μὰ ἤθελέτε

Καὶ με μετ

Τώρα πᾶς σᾶς

Δέρνετε τὸ

Διότι δὲν μετ

Εἰκείνο τ' ὅρ

Ἀπέταξε ἀπ

Μόν' τὸν κ

Πολὺ τὸ ἔχα

Καὶ νᾶχη

Μὲ τέτοια δα

Δίδοντας π

Μετὰ τα

θον ῥαβασάκι

τὸν δὲλόν τε π

σάκι δὲ ἦτον τ

Ἀξι

Τὴν ὥραν π' ο

Τότε μόνον

Καὶ σ' ὅλον τ

Σῶμα νεκρὸ

Ψυχὴ ζωὴ κα

Καὶ τ' ἀξιο

Μὰ ὅταν ἡμπ

Βέβαια ἀπ

Γιατὶ καὶ τὴν πνοήν

Τὸ κάλλος δὲ αὐτοῦ

Τὸ εἶναι καὶ ἡ

Κιὸ θάνατός μου

Λοιπὸν λαχτάρω

Μεταχειρίσῃς

Μόνον ἀπὸ χερσὶν

Καὶ τόχῳ τοῦ

Αὐτὸς δὲ τὸ ἐβίβ

τάς του, πήγαινε

τσελεπὴ Στεπάννα

τὸ ἐγχειρίσι κρυφί

τύχη δὲ νὰ ἔλθῃ

εἰπέ του πῶς ζητεῖ

θεν ἔν ὁ δῆλος κτ

ἤλθεν ἡ δέλη πάλ

πωντας ὅτι εἶναι ἡ

δρέας μὲ ἔσειλε νὰ

νὰ τὸ ἐγχειρίσις

ως· τότε ἡ δέλη

εὐγάζει τὸ ἄλλο ἀ

δώση ἡ Μειρέμ καὶ

καὶ σὺ αὐτὸ τὸ ράβ

δέλη ἀνέβη εὐθύς καὶ

ὁ δῆλος ἔτρεξεν εὐ

τὸ χέρι. ἐμβαίνων

Ἀνδρέαν αὐθέντην τ

γῆδι λυπηρὰ· ὅθεν

λειώση, καὶ ἔπειτα

Καρδιά με φλογ

Πότε θὲ ν' ἀνο

Ὡς πότε αὐτὰ

Καὶ μ' ὅσην ὀρ

Νὰ πάχης μετ

Καὶ πότε πάλι

Καρδιά λοιπὸν

Καὶ με αὐτήν

Γιατ' ὅσον ὑπ

Πλὴν γνώμη ν

Ζωὴ αὐτὴ δὲν

Καὶ μόν' σε π

Μ' αὐτήν μόν'

Κ' ἐσὺ τήν ὑπ

Λοιπὸν ἀποφασί

Κ' εἰτοίμασε τὸ

Τὸ πᾶν πῶς ὕσε

Γιατὶ ἐκαταντήθ

Καὶ γένε πια θυ

Κι αὐτὴ, ἡ ἀδικ

Εὐθύς δὲ ὅπ
γωντάς του, τζελ
λην, κατὼς με π
ἄλλο ἓνα νὰ σᾶς δ
πέρνωντας τὸ ράβο
νος πάλιν ὅτι εἶνα
ἀναγνὺς ἐσυγχρίω
τὴν Μειρέμ ἐξαδέ
νὰ εὐγὴ ἔξω διὰ
σηκωθεῖς εὐθύς ἀνε
Ἔρωτα, τῆς μαται

Ἡ Μειρέμ δ
τικὴν, ἀπὸ τὰ βλέ
οἱ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν
δύνετο· τὸ πρωῒ δ
ται, ἡ ἀπελπισία
παρόμοια, ὅθεν δ

τερον ἄρχισε νο
πολλὰ ὑδονικὰ

Μιὰ ὑπομονή

Σε ἀπελπισί

Μεγαλοψυχία

Εἶν' κί αὐτὶς

Μιὰ καρδιά τόν

Μιὰ τῇ λέγ

Ἡ ἀπελπισία

Τί τῇ κάκῃ

Ἡ ἐλπίδα αὐτ

Προμαντεύε

Σ' εἶνα μέγα τε

Νὰ ἐκλέξω

Ἡ σκληρότης

Νὰ ἀπελπισ

Ἐπειτα

ῥαβάσι διὰ νὰ

δὴ ἐσοχάωθῃ, ὅ

βλέμματά τ'

Μὲ πόθον ὑπε

Σε ἀγαπῶ ψυ

Μὲ καθαρότητα

Μὲ καθαράν φ

Κι αὐτὸ πῶς εἶν

Δὲν εἶν' ἀμφιβ

Ἡ γὰρ πῶς ἔχον
Τὸ ξεύρεις χωρὶς
Μόνον θαυμάζω καὶ
Ἐμένα δὲν μιμεῖσθαι
Δείχνεις πολλὴν δὲ
Με γνώμας ἑναντίον
Δίγνωμα λόγια δὲ
Καὶ ἄλλα συλλογισάμενος
Ἐχεις πολλαῖς με
Δὲν σέχεις σὲ καρδίαν

Ἀφ' ἧς τὸ ἐπὶ
πάλιν νὰ ὑπάγῃ μὲν
ἐξαδέλφην τῆς Χοροφίμης
λὴν κρυφίως· ἦλθον
γάλην χαρὰν χαίρειν
ρωτᾷ πῶς ἀπέρασε
τὴν λέγει. ἴδες γὰρ
εὐμορφα, πόσον γὰρ
τραγῶδια ἦσαν ἐκ
μοι, τὴν λέγει ὅς
αὐτὸς, δὲν εὗρίσκει
νος· πόσον λοιπὸν
φη, (τὴν πειράζει
ἄνδραν! δὲν εἶναι οὐ
κρίνεται ἡ Χοροφίμη
πον· ὅμως ἂν δὲν
καὶ ἂν δὲν ἦτον καὶ ἄλλοι
να εἰς ἑμένα τὸ οὐκ
λοιπὸν τὰ δῶκα καὶ μὴ
χραίνεται ἡ ἀγάπη

τα εἶναι ἀποτέλεσμα
 μὲ τὸ νὰ ἐγχεύ-
 δον ἐναντίον τῶν
 πατέρων, ἢ μήτι
 ὁ ἰός τε, παρὰ
 Σρησκείας, εἰς κα-
 τρέπει καὶ τὸ συγ-
 καὶ ἡ Χοροψιμὰ ἐμ-
 ξα καὶ Ἀνατολικῶν
 εὐλαβῶς πρὸς τὴν
 τὸν πατέρα της, καὶ
 τὸν ἀγαπήσω καὶ
 πο^λαύσει τίποτε
 ἀφήσει * ὅθεν μά-
 τῃς πάντοτε ἀδι-
 διαφορετικὴν ἀνο-
 πρὸ πολλῶν, ὡς
 φόν της δὲ καὶ τῆς
 τὴν διδάσκων περὶ
 διά της ἐλευθέρου
 ὅλας τὰς μωρολ-
 ἔρωτας τόπον καὶ
 σον, ὥς ὅπῃ τῆς
 ἵκερον, ἐξαδέλφου
 αὐτὸς ὁ νέος τὸς
 παντελῶς ἡσυχί-
 νὰ τὰ χάσω καὶ
 τότε τὴν λέγει
 δέλφω, νοιώσω
 βέβαια εἶναι ἀγ-
 διὰ τὰ αἵτια ὅπ-

---

*) Ἐπρεπεν ὁ καὶ
 σκεταὶ αὐτό, καὶ
 τὴν ἐνωσιν τῆς
 ζάξης τ' ἀναντ-

με ἔσεργε, καὶ ἐγ
Ἀνδρέας δείχνει
με ἔσειλε τώρα τ
ὅμως τόσον, με τ
ἀφίνεν νὰ τόν ἀγα
με ἔσειλε με τόν
νὰ τὸ διαβάση) δια
κεῖ ὅπῃ τὸ ἀνεγίν
ἄκραν σύγχυσιν ε
νὰ, καὶ ἐμβαίνει ἡ
(ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄλ
τὴν ἄλλον ὀνδᾶν
πρὸς τὴν Μείρεμ
ἤλπιζα ἀπὸ λόγου
εἰς τὸ σπῆτίμῃ; τ
εὐθεὺς με ὀργὴν ἀρπ
τζέπην της λέγουσ
νὰ μὴ πατήσης εἰ
πήγαινε, καὶ ἂν θέλῃ
κράξε παρόμοιαίς σ
λήτης· τότε γυ
θυγατέραν της· ἐ
σὲ πρόπει ἀπὸ τὸν
ἐπειδὴ ἀπετόλμησε
ἀπὸ ἀλλοπίστους τόσ
καὶ με τῷτο νὰ φανε
ἀνταπόκρισις, καὶ νὰ
τὰ γηρατειά μας·
ἀπέρασεν εἰς τὸν ἀ
ἀφώνους καὶ ἀκινήτης
ὀλίγον δὲ ἐλθῶσα
χώρησεν. ἀφίνεσα τι
Καθὼς ὅλα τ
ἐπήγαιναν, ἔτσι τῷ

νυν ἄνω ποπαμῶ
 θεν ὁ τζελεπή
 τῆς Μειρέμ· ἐ
 ψιμὰν ἀπὸ τὸν
 ἢ μητέρα της μ
 μένην ὡσὰν νεκ
 τὴν μητέρα της
 μόν, ἄλλοις μέ
 ρωτὲν τί ἔχεις;
 νὰ ἰδῇς τὴν κόρη
 σε τότε καὶ τὰς
 δύω· τότε ὁ ἀδ
 σε παρευθύς·
 πρὸς τὴν κόρη
 ξύδι, καὶ μόλις
 ἦλθεν εἰς τὰς
 τάξην, ὅτε νὰ
 καὶ ἀπέρασε, εἰς
 γυναῖκά τιν, ἣ
 τζέπην της τὸ ῥ
 σαι καὶ τὸ ῥαβασ
 καὶ ἰδὲς τί ἀνδρῶ
 ἄρχισεν ὁ τζε
 (ἐπειδὴ καὶ ἡ γυν
 τὸ ὄνομα τῆς τζε
 γυναῖκά τιν· α
 λον νὰ ἰατρευθῇ
 ὀγλίγωρα, ἐπ
 τάξεις ποῖος ἔφ
 τὴν δέλην, τῇ
 βερίζει πρῶτον
 τὴ ὅμως ὅλο ἀρ
 ἄρχισε νὰ τὴν
 ξυλιοθῇ περισσό

τὰ ῥαβασάκια καὶ
δρέαν, καὶ τῷ τζε
ἐγὼ τὰ ἔδιδα, καὶ
σάκια τὸν κύρ Α
ἀπὸ αὐτὸν· ὁ τζε
τατος, λέγει τ
ματάς σε καὶ ἀναχω
τὰ δέσης ἐγὼ σε
μιθόν σε· ἡ δὲ λ
σε τὸ χέρι τῷ αὐτῷ
λαβῆσα τὸν μιθόν
γέλλει, πῶς ἂν
δεχθῇ, καὶ ἂν δε
τὸν εἰπῇ, πῶς ὁ
σπῆτι· τότε λέγει
ἕκαμα καὶ παρήγγ
κόν· ἡ ἀποχή τῷ
καὶ ἡ φυγή τῆς δέ
συχίαν εἰς ἡμᾶς·
τὸ πρᾶγμα νὰ ἀπ

Ἄς ἀφήσωμε
Μεϊρέμ. Εὐθὺς ὅπ
ἐκατάλαβεν αὐτὴ
πανηρευμένα καὶ ἐπὶ
πρᾶγμα παντελῶς
χε τὴν ὑπόψιαν ἀκ
τῷτο τὴν ἐφοβέρισ
σεν, ὅτι θέλει με
πάλιν τὴν παρόμοιο
σεν εἰς τὰς ὑποθέσε
ἀπὸ τὸν τζελεπή Σ
ἀφίνει τὰ πράγματα
λευεν εἰς ἓνα πρᾶγ

γυρίζει ὀπίσω
 ἐκεῖνα ὅπῃ ἤκολ
 λος πηγαίνει εἰ
 χην ἀνταμώνει
 διηγείται ὅλα τ
 διηγῆθῃ καὶ αὐτὸ

Τὸ βράδι
 εἰς τὸν ὄνδαν,
 γον ἐμβαίνει καὶ
 ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ
 θε καὶ τῷ εἶπε·
 λος μας πάντη
 διὰ νὰ τὴν ἀν
 γωδήσῃ τὸ ἐπὶ

Παντοτιναῖς κα

Τριγύρω με κοι

Ἡ τύχη με με

Ὅρμα καὶ με πα

Με σύνεφα ποδ

Πάντα με τριγ

Σὰν κάστρο με

Μεχασερὲ με

Καὶ κινδυνεύω

Γιατὶ οἱ βοηθ

Εἰσώρην καὶ ὑπ

Καὶ ἡ μεγαλοφ

Αὐτὰ πλὴν δὲ

Κ' ἔττι σε ἐρημ

Λοιπὸν θε νὰ πο

Κλίνω πλέον κα

Α'φ' ἧς δὲ τὸ
ζηταῖ λέγωντας·
ὅλα αὐτὰ τῆς Με
νας δόλος, ὅθεν δὲ
ἄς δοκιμάσω, ἄς
ὥσάν νὰ τὸ ἤξεύ
Μεῖρεμ, ἤτοι τῆτο
πήσει, κάλλιον πρ
γαπήσω ἄλλην, π
φῶς με, ἢ ἀναπνοή
πάν με εἶναι αὐτῇ
νὰ με ὑσερήση πάν
τῆτο, ὅπῃ ἐδῶ β

Α'ξιο

ψυ

Δὲν μπορῶ ποτὲ νὰ
Μήτε χωρὶς τὴν
Τὴν δικήν τε θεωρῶ
Καὶ αὐτὸ ὅταν κ
Μὰ ἂν τύχη ἢ τὸ
Καὶ τὸν κόσμον ὑ
Γιατὶ τοῖος μπορεῖ
Χάνει χωρὶς τὴν
Καὶ χωρὶς αὐτὸ τὸ
Νὰ κινῆται ὁ ἀνδ
Κὶ ὅταν τῆτο δὲν με
Καὶ ἐγὼ χωρὶς τὸ
Καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἂν χ

Ἀπὸ τὸ κορμὶ
 Ἰσως νὰ ἀπομ
 Πλὴν ἀδύνατο

Ο

Ἀφ' ἧς τὸ
 χάσθη νὰ γρά
 χισε λοιπὸν νὰ

Ε

Μετὰ τὴν ζήτησιν
 Στοχάσασθαι συμ
 Ἐκεῖ ὅπῃ κοιμᾶ
 Παραλαλ' ὅλο
 Καὶ ὅταν δὲν κο
 Τὰ προτερήματα
 Κίϋταν ἤθελε τ
 Ἀπόκρισιν δὲν
 Κλᾶν δώσω καὶ κ
 Δὲν εἶσαι ἀρμό
 Τί κάμνετε με
 Τέτοιας ἀποκρίσε
 Αὐτὰ κί' ἄλλα π
 Ἀπὸ τὸν χωρισ
 Καὶ δὲν θαρρῶ μ
 Μόν' σὲ κἀνέννα

Πρὸ τῆ δὲ
κόλυσθον θρηνητι

Εἰς τὸ ἄκρον τῆ

Αὐξήσαν τὰ δ

Ἀγριώθηκε σ' ἐ

Οὐτ' ὀλίγον ν

Ἀγκαλὰ καὶ πά

Δὲν με ἔλειπε

Πλὴν ἡ τωρινάϊς

Ἐκαμαν αὐτά

Καὶ με ὅλον ὅπῃ

Δὲν μπορῶν πο

Φύσιν ἀλλάξαν ο

Ἀλλ' ἐξ ἐναντ

Ἐφθασα χωρὶς ἐ

Ἄχ' δὲν εἶναι

Μόνον ἐσὺ τύχη

Κ' ἔνα τέλος ο

Καὶ ἀφ' ἧ
ὕπνος, ὅπῃ λύνει

Τὸ πρωῒ δὲ
καὶ τῆ λέγει, πν
τζελεπή στεπάν
νὰ τὸ ἐγχειρίση
ταῖς ἀπερασμένα
νὰ σὲ ἀνοίξη, καὶ
πῶ εἶναι ἡ παλ

ἔδω πλέον, ἡ
τὸ ῥαβασάκι ὁ
λεπὴ δὲ Ἀνδρ
λεῖτον ἕως ἔ

Τί κεριόζα συ
Σὰν θάλασσα
Εἰς τὸν λιμένα
Εἰς ἄκραν μιὰν
Ἡ λῖος φύσει
Κί ἀντὶς νὰ μὲ
Εἰς τὰς λοιπὰς
Καὶ θὰ μὲ ξεπ
Ζητῶ σὸν ποτ
Ἀντὶς νερό βρί
Στὴν θάλασσ' ο
Καράβι πᾶ νὰ τ
Ε'μετεβλήθηκε
Φαίνεται ἀποσα
Ὅλα ἐπάνω με
Πλὴν τύχη σὰ

Ἡ λῖος δὲ
νέα πλέον εἶναι
νον ἕνας δῆλος
λη, καὶ μὲ εἶπ
ἵσερον, καθὼς
σω, καὶ ἰδὲ τὸ ῥ
δᾶν· Ὁ τζελεπ
σιν τέττε τῶ δῆλ

ἤκυσεν ἐχθρὸς ἀπὸ
να θρηνῇ τοιοῦτος

Πᾶ εἶν' τὸ ἔσχι κ'

Τώρα καρδιά μ' μα

Πᾶναι καρδιά ἡ π

Τώρα εἶναι θλιμέν

Πρῶτα ξυπνῆσα τ

Τώρα με ἄχ πλαγι

Ἡ ἄνοιξαις ἡ δρο

Τῆς Γῆς ἡ πρασιν

Καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ μυρ

Τί μ' ὠφελῆν τὰ ἄν

Τ' ἀηδόνια τὰ μελω

Τὰ σάξια δὲν μ' εὐφ

Κὶ ὁ κόσμος τί με

Παρά ζωὴ θλιμένη,

Ἐπειτα ἄρχισε ν

Τί ζωὴ πολλαὶ ἀθλι

Καὶ με ὅλο πᾶν' δο

Στὴν ἀρχὴν της κ' σ

Πλὴν μ' ἀγκίστρι δωλω

Ὅσον ἄπλαγζον

Κάθε πειρασμόν

Πολυζένακτος

Σταῖς φερτένα

ὦ! ἀπάτη τέ

Τ' σερα ἀπό με

Ἀπ' αὐτόν π

Μέ τὸ σόμα τ

Ὅσοι ὅμως ἡμ

Πλάνην τέτρε

Γιάτ' ὀλίγα ἔ

Ὅμως μήτε ἴδ

Ἡ δὲ Με
ἐφοβέρισε διὰ
παντελῶς τὰ φ
ὁ ἔρως εἰς αὐτ

τὸτο δὲν ἔπαυσε
μέσα ᾧ ἀφ' ἧς λοι
νὰ τὸν σείλη ἐν
τε τὴν τόσον ὄγ
ἐκείνη καὶ προσπεπ
τῆς καὶ Ἑρωτική

Ε'

Τι ἀγανάκτησις πο
Καὶ ἄκρα σοβαρότ
Τί ἦθος ὄντως φοβ
Γνώμη δυσκολωτά
Φῶς μ' ἔττι νὰ μετα
Εἶναι σε μένα ζάλ
Ναί μ' ἔχης πάντα σε
Εἰς τόσον σε γαζέτ
Ἐπρεπε νὰ βεβαιω
Κι ἔττι νὰ με μισήσ
Καὶ ὅχ' εὐθύς τεβε
Νὰ ἔμβω σὴν ὀργήν
Φθάνει λοιπὸν ὁ κα
Καὶ ἔλα σε' ἰνσάφι,
Εἰς ὅ,τι ἔπταισα κα
Ναί, καὶ ἐπάκυσόν μ
Καὶ θέλω εἶμαι ἀλη
Ἰπὲρ τῆς σῆς ὑγαι

Α' φ' ἔδ' ἐτ
 ρε μὲ ποῖον νὰ τ
 σε τὴν παραμ
 ρεπισεύετο· ἀπ
 ἀγνώρισον· ὅτε
 μπακάλῃ, τὸν
 πέρνα ἀπὸ μέσ
 Βενετζάνῃ, καὶ δ
 δραγμαῖν τε δ
 ὁ δῆλος τὴν ἀπ
 λοδῶρημα γὰρ
 αὐτὸ τὸ σαρὰ γ
 δῆλος εἰς τὸ Σαρ
 Ἀνδρέα, τὸν λ
 ῥαβασάκι διὰ τ
 νὰ τῷ τὸ δώκῃς
 ἐπῆρε λέγων κα
 τῆς τε νὰ τῷ τ

Πρὸς τὰς
 λεπὴ Ἀνδρέας,
 νὰ συλλογίζηται
 ἄρχισε νὰ τραγ
 ὁ καιρὸς, κατὰ

Μὲ πάθῃ καὶ ἀν

Πάντοτε παρα

Μὲ θλίψεις ποτ

Μὲ δάκρυα, μ

Ποτὲ δὲν ξεύρ

Πλὴν δὲν μ' ἀφ

Μὲ ἐκυρίευσεν

Ὅσο κι' ἂν κοπιάσῃς
Μὲ βάσανά φαριμα
Τόσον καιρόν παλ
Γιατ' ἐγλεντξέ' ἔχ
Ματαίως πάντα
Ὡ' τύχη τύχη φθ
Πῆ ἢ μεταβολαῖς
Γύρισε πρός με μια
Κάμεμε ἰναέτι ,

Ὅταν λοιπὸν
μὲ τὸ ράβασάκι εἰς
σήμερον πρὸς τὸ δ
κάλῃ μας καὶ με ἔδω
ἐγχειρίσω, λέγων
σαν· τὸ ἐπῆρεν εὖ
βλέπει πῶς εἶναι
πάλιν, ἐλυπήθη,
κατ' αὐτῆς ἐλάβ
ἀγάπην αὐτὴ τῇ
ἄπρεπον εἶναι γὰ
γραπτῇ καὶ προφορ

Ἐπειτα δέ, π
πάσας τὰς φροντίδας
ὁ γλυκύτατος, λε
τὸ ἐπόμενον, κατ

Τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς
Ἡ φερένα τῶν κα
Καὶ γαλήνης εὐτυχ
Μήτ' ἀνέσεως λιμέ

Ἀπ' ἐδῶ σ' ἐ
 Καὶ εἰς δυσυ
 Πάντοτε μὲ τ
 Μὲ συχυῶν κιν
 Κ' ἐν τῷ μετα
 Κί ὅλα τάρμε
 Κ' ἔττι νύκτ' α
 Καὶ τεφάνι ἄ
 Λαχταρῶ παν
 Πλέον ςάσι τ
 Μὰ κί αὐτὰ κρι
 Τὸν καλὸν καιρ
 Πρὸ λοιπὸν νο
 Κί ἀφ' ἧς ὅλα
 Εἰς τὸ ἴδιον κ
 Βέβαια πιά κο

Ὅταν δ
 τότε ἄρχισαν ν
 καὶ τὰ ἀηδόνια
 ἄρχισε νὰ συγ
 ποιᾷ, ἀλλὰ λι

Τὸ δένδρον τῆς
 Ἰσκιου ἐλπ
 Πλὴν τώρα ἐμ
 Ἀπελπισία
 Τῶν ὑποχέσεω
 Ἐξήρανε πα

Κ' ἐγὼ τὴν ῥίζαν τ
Ἀπτὰ σημεῖα τῶ
Ἀειθαλὲς ἐνόμιζα
Χωρὶς τὰ ἄνθη δ
Φαίνεται πιά νὰ ἔ
Καί δι αὐτὸ ἀπέ
Καὶ μ' ὅλον τῆτο π
Δακρύων με ποτί
Πλὴν μάτην ἐκοπί
Βαθεῖα ἡ ῥίζα μ
Καὶ ἔδειχνε σα μάτ
Μὰ ῥίζαν σαθερό
Μόν' ἀπὸ ξέσιν Ε'
Ἰσως τῶν πρώτων

Ἐπειτα δὲ σοχαζ
δηλ πλέον δὲν θέλει
κείμενον, δὲν θέλει
ἄρχισεν ἀ θρηνησῇ
κατὰ τὸ Σεγκιάχ

Ἄλλο ὥσαν τὸν χ
Τόσον πολλὰ φθ
Δοξάζεν ὅλοι καθα
Τῆς τύχης μέγα
Γιατὶ εἶναι ἀδύνατ
Πάθος αὐτὸ τῆ
Ἀφ' ἑνὰ σῶμα σὺν
Ἐκ τῆ λειπῆ εἰς

Παρά, ῥοήν τ

Καὶ ἄλλα δ

Ἄχ! καὶ ἐγὼ

Ὅπῃ σε ὕς

Μὲ θλίψεις π

Εἰν ὅσω σὺ

Σεσένα τύχη

Καὶ μὲ τὸ

Ἀφ' ἧ δὲ

χαύθη νὰ τὴν σ

ἐφεύρεν ἕνα μέ

μεν εὐθὺς εἶπῃ

Ἐρασ

Τάχα ξεύρεις

Μέρα τῇ ἡμ

Ἡ' δικήσῃ ἡ ἀγ

Κάθε ἡδουήν

Ὅλα ἔλειψαν

Σκλάβος εἶμα

Τύραννός με καὶ

Σέ γνωρίζω,

Καὶ θάρρεῖς χα

Πέμετο εὐθ

Μ' ὅσαις ἔχω δ

ἔχοντας τῇ

Καὶ χωρὶς εἶναι

Κ' ἡδοναῖς κ' ἡ

Βέβαια σ' αὐτὸ ν

Ὅτι ὅλ' αὐτὰ

Τ' σερρον τὸ ε

ἄφ' ἧ δὲ ἦλθεν ὁ

μίαν γυναῖκα Ἀρμ

νεται ὁ δὲλος λέγ

νε λοιπὸν κράξεν

γεν ὁδὲλος εὐθύς

λαθῆσα αὐτὸν .

ἔρίζετε αὐθέντα ,

γυι ὁ τζελεπή Α

νὰ σὲ παρακαλέσω

βέβαια μὲ ὑποχρε

φιον τρόπον , ὅπῃ

τὴν κοκονίτζαν Χορ

λεπῇ Στεπάναγα .

μὴ σὲ παρακαλῶ

καλὸν ἐκεῖνο γραῖδι

κ' πρακτικώτατον

τα , ὥσ' ἂν νὰ εἶχε

τῷ Ἔρωτος τῷ πάντ

τος , αὐτὸ εἶναι

ἐμένα νὰ τὸ κάρ

τὴν γνωρίζω πολ

τὸν πατέρα της κ'

λιστα εἰς τὴν ἐκκλ

ἐγὼ σέκομαι ὀπίσω

παρεμπρὸς . κ' με

νὰ τελειώσῃ ἢ
 εὐγαίην καὶ νὰ
 ρίσει τόσον κρυ-
 ττός ὁ τρόπος
 τὸν τζελεπή μο-
 πολλὰ γενναίως
 λιτικὸν προσκυν-
 χώρησε δείχνων
 ὅτι ὅλα τὰ

Ἀφ' ἧς δὲ
 πιτηδιώτατον γ-
 τραγωδήσῃ τὸ

Τὸ νῆρι τῆς ψ

Τὸ θάρρος

Τὸ φῶς τῶν ὀμ

Ὅπῃ τὸν νῆ

Τὰ μάτια σάν

Νὰ ζήσω πλ

Παρά ζωὴ θλ

Θάνατος εἶν

Τῷ κόσμῳ δὲν

Σάν τὸ περ

Μὲ σεναγμῆς

Νὰ κλαίω θ

Τρώγω λαλῶ

Μὴ ἔχων τ

Πᾶσε γλυκει

Πῶς ἔξαφνα

Πλέον δὲν σὲ ἀκύν

Μάρνήθηκες, π

Κἄν ἄκυσσε, ἀκόμ

Ἄχ! ἄδικα πο

Σφάζομ' σὲ παρα

Σ' ἀφίνω πλια

Καὶ ἀφ' ἧς τ

πρὸς τὰ καθήμε

ἀφ' ἧς ἦλθε, πά

νότατον ὕπνον κ' ἀν

γυφδῶντας δηλ. θ

Δὲν ἡμπορῶ ἐξάπ

Νὰ ὑποφέρω κ' ἔ

ὄνεις με εἶν' ἀδύνα

Ἀπὸ τὴν συμφο

Μαύρη μὲ ἔγιν' ἡ

Σὰν ποταμός το

Εἴλεος ἀπτήν τύχ

Γιατὶ πιά ἀπέλτ

Σιργιάνια συνανασ

Ὅλα αὐτὰ μὲ φ

Καὶ μόνον εἶναι εἰς

Τὸ ἄχ τὸ ἀκατα

Ἡ φράτι ἀναπαύο

Τὸ ἄχ τὸ βᾶχ

Καὶ τῆτο εἶναι εἰς

Νὰ μὴ ποθάνω

Ὅμως σοχάζοιτο

Γιατὶ γλυτὰ

Σὲ τῆτο μόν' ἀ

Πῆ ὑξατίζει

Καὶ μισοτρε
δὲ ὅταν ἡ ἡμέρα
Θη πάλιν διὰ νὰ
καθῆκόντων τε
λοιπὸν νὰ θεωρῇ
σον ἠΐξανε, καὶ δὲ
πεν, ὅτι ὅλα εἰς
ρονται, ὁ Ἔρως
ώνει, τόσον ἀνα
ρισσότερον νεάζ
σοχασμοί τε εἶν

Τί μεγάλη ἀπ

Κάθε πρᾶγμα

Σβύνει ὅλα καὶ

Καὶ κανένα δέν

Στὴν νεότητα δ

Τ' ἄνθη τὰ κα

Τὰς μπαχτζέδε

Πιὰ νὰ μὴ τὰς

Τῆτο εἶν' μεγα

Ὁ ἀφανισμός

Μὰ ὁ Ἔρωτας

Γιατ' αὐτός ὁ

Εἰς τὰς χρόνους

Δείχνει τὴν θε

Στήν ἀρχὴν ἀδυνα

Μὰ σὰν τύχη ἔ

Καὶ τῷτο τε
Θέσεις τε, καὶ αὖ
Θέσεών τε, ἐπειδ
σον τὸν ἐκυρίευσεν
πλέον νὰ σηκωθῇ
τὰ διὰ σίχων λόγ

Ἡ κάθε λύπη δε

Ἡ' καὶ ἐσχυᾶται

Φθάνει μία ἀπόφ

Νὰ παύσῃ κάθ

Μὰ ὁ καῖμός τε

Εἶναι μία λύπ

Γιὰ τ' ὅσον ἡ ἐν

Τρομάρα πάντ'

Ὁ ζωντανὸς ὁ χ

Φονεύει καὶ ἡ

Φθείρει καὶ τρώγει

Καὶ αὖ γελάσῃ

Καὶ μόνον μία πα

Ἐλπίδα ἀνταμ

Γιατὶ αὖ ἔλειπε

Νὰ τὸ βασάξῃ

Ὅλην δὲ τι

λεεινὰ, ὅπῃ αὖ

μένῃς θρήνῃς, ἐπ

Σὲ χάνω καὶ ἄν

Πῶς ἡ ψυχὴν

Πηγαίνεις κίαν

Πλὴν δὲν πα

Γιατὶ τέτοια

Ἔς' αὖθις κί' ὅχι

Θὰ πῆς ἔχε

Βέβαια ἡ ψυ

Σὰν κήτξερο

Ὅ' νῆς με θὰ

Μὲ τῆτο ὅμω

Ἡ' ἄκραμας φ

Μπορέσω νὰ

Καὶ νὰ ἀνταμ

Καὶ καθαράν

Σ' ἐμένα νὰ ἤξε

Μετ' ὅλ

γανὰ τὸ ἀκόλ

νὰ ἀποκοιμηθῇ

αὐτὸν τὸν ὕπνον

Πάντοτε μαζή

Καὶ χωρὶς νὰ ἀδ

Ὅσα ἔτυχεν νὰ

Ὅλα πλέον εἰς

Ἐ' ξαφνα ὁμῶς κυ

Βλέπ' ἀνανωχὴν

Ἐ' παυσεν ἀπταῖς

Κἄποιαν „ εἰν μὲ
    αὐ
Βέβαια καλὰ σήμερ
Μὰ τί τύχη νὰ ἀφ
Ἄχ! ἡ δοκιμὴ ἡ τ
Πιὰ τινὰς σταῖς ἐδι
    Καὶ φοβῆμαι ἡ εἰρή
Νέων συμφορῶν αἰ
Πρᾶγμα ἄσατον νὰ
Καὶ ἀγάπη πῶς νο

Τὸ πρῶτ' δὲ τ
ἔλος σχεδὸν ἐνεκρω
ἐ τῆτο φαίνεται
τραγῆδι, ὅπῃ ἔν
πνῆσε, διὰ ἀναψ

Τύχη ἀφ' ἧ ἔγν
Τὸ πῶς δὲν εἶ
Καὶ γύρισες τὴν
    Κ' ἔδωκες πλέ
Τώρα δὲν μὲ χρ
Γιατὶ πλέου τ
    Αὐτὸ ἐσὺ τὸ ἔκ
    Κι ἔδειξες τὸ κ
Μόνον γιὰτ' οἶδε
    Κ' εἶπες καὶ το
Ἄλλ' ὁ σκοπὸς σ
Καὶ μετὰ θάνα

Ὅπῃ δὲν ἀξί

Νὰ τὴν χα

Γιὰ τὴν κ' ἐ

Καὶ σὲ προ

Πρὸς τὸ

διοῦ ἀπὸ τὴν ἐ

βαίνουσα μέσα

θέντα. Ἰδὲ ὅπῃ

λείωσα τὸν σκ

ἔδωκες τὸ ῥαβο

τὴ, πῇ νὰ σᾶς

ραυθῶ, ὥσῃ νὰ

τρελεπῆς, δὲν

εἶπῃ, ἀπεκρίθη

ὀρίζετε νὰ τὴν μ

ἐγὼ ἴσως ὑπά

της καὶ θέλω τὴν

λεπῆς, νὰ μὴν

τομαι, ἀφανίσθ

με ἐχάθησαν,

δὲν μὲ σείλη ἰ

ὀγλίγωρα νὰ μ

θεωρεῖς· δὲς τ

διοῦ τὰ ὑπερχέ

βελωμένον ἀνε

ἀκόλουθον, κα

Ψ

Εἶναι καὶ ἄλλα

Εἶναι διάφο

Εἶναι ἀνασενάγμα.

Ὅπῃ σπαράττει

Εἶν' ἄλλα μύρια κ

Καὶ ἔχεν τόσῃν

Ὅμως ἀφ' ἧ θανάτ

Ἔχει τὸ ἰφτιχά

Κί' αὖ θέλη καὶ παρ

Καὶ ἐγλευτρε' κ

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ συμφο

Πῇ ὑπερβαίνει κο

Ἦ' γιν αὐτὸν τὸν χ

Θάνατον ὅτως ζω

Εἰς μίαν τέτοιαν σ

Μόν' ζάξεν ἐσωτα

Κί' ὅταν ζὸ κέντρον

Βιάξεν ζῆθος καὶ κ

Κ' εὐθύς ὅπῃ εὐγῇ τ

Μὲ πόνος ἐσωτερικ

Εἰς μία μέρα σκοτει

Καὶ ἔμπλεον παντ

Ὡς χωρισμὲ οἱ τρόπ

Εἶν' ὅλα, φεῦ φα

Ὡς χωρισμὲ πῇ μέκα

Τὸν θάνατον χίλι

Ὡς χωρισμὲ πῇ σέρησ

Ὅπῃ μὲ ἐχρησίμευ

Ὡς χωρισμὲ πικρότατ

Ὡς δυσυχοανίατε,

Ω Θάνατε,
Σ' ἐμένα εἴ

Α'φ' ἧς δ
εἰς τὰς κολακί
Α'νδρέας νὰ α
λαθον, πολλα
λύπη τὸν εἶχε

Ζῶ μὰ δὲν κ
Μήτε ὅτι ζῶ
Βλέπω ὅτι δ
Πρέπει ὁφθαλ
Ὅτι ὄρεξι δ
Καὶ τὰ ὦτα
Ὅτι ἄλλα σ
Κί' αὖν ἡ γλῶ
Δὲν εἶναι ὁ

Ἄσθησες πο
Ζωῆς τρόποι
Γιατὶ ἔφθασ
Εἰς τὸ μέρος
Ὅμως μὲ τῇ
Κ' ἐν τῷ ἅμ
Ἄχ πικρὲ κ
Χωρισμὸν δέ
Ὅτι μόνος σ
Καὶ τὸ τίλ

Προξενήθη ἀπὸ σ
Κὶ ἂν δὲν βρίσκωμαι

Ἐσοχάζετο δὲ
τὸ μεταβλητὸν τῷ
πεν, ὅτι πόσον ἀδ
χως καὶ ὑγειῶς, ἂν
νατον νὰ ἀναλάβῃ.
καὶ τῷτο δῆλον γίν
λόγια. , τῷτ' ἔσι,

Βλέπω τὸ ἀκατά

Γιατὶ σὴν ματαιο
Ἡ' φ' ἔ ναι, ὁφθαλ

Γιατὶ τὸν νῦν με
Καὶ δὲν σοχάζομαι

Εἰς ὅλον τὸ ὑσερ
Ἀμὴ ποιοῦς εἶν' νὰ

Ἀφ' ἔ οὐκ ἐξόλ
Πολλὰκις ἀπέφασκα

Νὰ λείψω πλέον σ
Ὅμως ἡ ἀγνωσία μ

Τὸν νῦν με ἀπετύφ
Καὶ ἔτσι δὲν σοχάζ

Πῶ τὸν καιρόν με
Καὶ πότ' εἰς τῷτον

Λέγω πῶ νὰ παρα
Καὶ με αὐτὰς τὰς σο

Καὶ ἔτσι πια ἀνέλ

Τῇ ἐπαύ
 τὰ τὸ γεῦμα
 δὲν ἐπῆγεν, ἔ
 ἔδωκε τὸ πρᾶ
 λογοφανῇ αἰτ
 λοιπὸν τόσοι,
 δὲ εἰς ἄλλον με
 καὶ κατῶς το
 μεταξύ δὲ τέτ
 ἔσειλεν εὐθύς
 τὸν ἐρωτᾶ, το
 ὅδ' αὐθενῶν τ
 νος δὲν ἤξεύρα
 νὰ αἰσθάνωμαι
 νὰ πάρη κατι

Ὁ τζελε
 μένος τὸ ἄπο
 ἱατρικὰ ὅπῃ
 γωντας, ὡ
 τρικὰ νὰ θερα
 τὸ ἱατρικόν τε
 ὅπῃ εἶναι αἰτί
 ἱατρικὸν αὐτῆς
 γωδᾶ. μετὸ
 τραγῳδί, μέσ

Εἰς τὸ θίατ

Δὲν εὐρίσκει

Ἰατροὺς δὲν

Ὅθεν εἶναι ἀνα

Ὅλοι ἄχρηστοι ο

Ἀπορῆν τὴν ἀρρ

Μητρικὰ τὸ ὄνο

Βλέπεν μίαν φθ

Ἄν τὲς πῶ πῶς

Παραλαλητὰ το

Ταλανίζεν τὴν ζ

Νιὸς ἀκόμι σὸν

Πῆ πονῶ δὲν τὸ

Μὰ ματαίως κοτ

Ἀφ' ἧδε ἕως τὸ (ε
μένος εἰς τὴν κλίνην
ὅτι δὲν ἔρχεται πλ
βαρεμένος καὶ ἀποσ
λησε νὰ προσκαλέ
τραγῆδι, ἀλλὰ π

Εἰς ὃ,τι κί ἂν
 Σ' αὐτὸ πᾶ
 ἔχασα τ' ὃ,
 Καὶ πέτεμε
 Ο' Ἡ'λιός με
 Τὸ νὰ ποῖά
Κιαὐτὴ πᾶ ζ
Κί ἂν ὁμιλᾷ

Καὶ παύωντας ο

Ο' χωρισμὸς
 Καὶ ς' ἔμφυ
 Πᾶ ἔμεινεν ὁ
Γιὰ νὰ βασ
 Καθ' ἕνας ἄς
 Ἐμὲ, ἂν σφ
 Καὶ μάλισα
 Ἀπὸ αὐτὸν

Καὶ τῆτο τ
 ἔτζί οἱ σοχασμ
 κώθη, καὶ πάλιν
 σοχάζεται τὰ
 κλωσαν οἱ λογ
 ἀπὸ κάθε μέρους
 τῷ ἐπροξενῶσαν
 λαπα εἰς τὴν
 ἤλθε λογισμὸς
 ἐχθές· ὅθεν ἤ
 βασάκι πρὸς τ
 τρων, καθὼς καὶ

Ψυχὴ με καὶ μόνη

Εγὼ πα

Θαρρῶ

Καὶ δέν

Ἄλλον

Ὅπως γιν

Νὰ θυσ

Καὶ νὰ

Μὲ τέτ

Ἄχ! σ

Νὰ μὴν

Μήτε π

Ἄλλον

Κί ὅ ἔρα

Μὲ κερ

Ἄν καὶ ν

Κἂν το

Εἵεναν

Ὅτι δέ

Τὴν εὐ

Καὶ το

Ἀχ! δ

Πάντο

Μισῶ

Σέχασα

ὅσον δὲ
 ἦτον ὁ τζελεπι
 τὸν ἔδειξε τῷτο
 ὅτι ὁ Ἑρως ἔχε
 ὑπεραχρειοῖ καὶ
 ἐκείνον ὅπῃ ἀντ
 τῷτο τὸ νὰ ἀγαθ
 μία τρέλλα ἐναρ
 δὲν ἀνταγαπᾶτο
 πρὸς τέτοις, ὅτι
 ἀπολαύσῃ ἐκείν
 τῷ πατρὸς καὶ τῇ
 ἔπρεπεν ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τὸν Ἑρωτα
 καὶ ἀδυνάτων ἐρῶ
 δηλ. πρῶτον μὲν
 δυνήθῃ νὰ κυβε
 ἢ ἂν αὐτὸ δὲν ε
 ἂν ἐρᾷ, καὶ δὲν ἀντ
 κειμένῃ τὸ μέρος
 εἶναι εἰς αὐτὸ σύ
 λοιπὸν αὐτὰ δὲν
 εἰς πολλὰ ἄτοπα
 ἐπειδὴ ἢ αὐτόχει
 τιμῆς τῷ καὶ τῷ ἄξ
 πρόξενος· ὅθεν
 μετατρέπεται εἰ
 ὕστερον δὲ διὰ νὰ
 νὰ τραγωδήσῃ τ

Μέσα εἰς Θάλασσαν

Εἰ γὰρ πᾶς παρακ

Κύματα ὅρη τρο

Ὡσαῦν βενὰ φθα

Μ' ἀνέμους κί ἄτ' αὖ

Μ' ἑξαφναις ὅλο

Μήτε βασιᾶ ποσσ

Καὶ τὸ κακὸν αὖ

Κ' εὐθυς μιὰ νύκτ

Μ' ἔκοψε τὴν ἑλ

Ὁ νῆς ναὶ, πῆ τ

Σάσισε δὲν γνωσ

Τί ἄλλο πιαὶ να

Χωρὶς καρβοκύρ

Μὰ ὅσο κί ἂν ἄ

Ἴσως ἡ τύχη θ

Τέλος πάντω

χισε ναὶ τὸν διηγη

λησε μέ αὐτήν ,

εἶχεν εἰς τὰ χέρια

μέσα εἰς τὸν ὀνδᾶ

τὴν ἔδωκε τὸ ῥαβ

τῶ , τὴν ἀρρώστιαν

ἴδε τὴν Χοροφιμᾶν

λοιώθη ἢ ὄψις της

τὰ παρόμοια· πῶ

δι' αὐτὸν , δηλ. κ

ρα μὲ , ἂν ἤξευρα

τὸ ὅμως ἤξεύρω ὅτι

γνωστὸν , ὅτι ὁ π

μέ ἔκλεισε , κ' μέ ὑ

δὴ προτύτερα πολ

πὸν τὰ ἤκυσεν αὐ

εὐθυς κ' φιλοδωρε

τὴν δίδει ἀκόμι ἐν

δός την ἀκόμι
αὐτή, ἂν θέλῃ
τώσῃ· αὐτή ἡμ
θελήσῃ με κα
ἀνεχώρησεν ὑπ
χε, τὰ ἀκόλυσ

Περιπόθητέ

Μ' ὅλον ὅπῃ

Ἀπὸ τὰ ἄ

Η' νεωσίσα εἴ

Καὶ τῶν κ

Ἄν ὅμως ἤμι

Ὅπῃ ἡ γρ

Εὐτὸς ὀλίγε

Κ' ἐδίωκα

Δι' ὃ καλὴ κυ

Βεβαίωσε

Ὡς ὅπῃ νὰ

Καὶ σὲ νὰ

Ὅ

Ἐπειδὴ ὅρ

ἐκείνης τῆς γρα

ξῆ ἄλλην τινα,

χι, τὰ ὅσα τῇ

προσάξει πάλιν

γραίαν Ἀρμενισ

Ἔως ἐν νὰ

ἄλλην γραίαν,

ρὶς ἀργοπορίας,

τῆς τὸ πέμψη,

Υ' περιμετρῶσιν οἷ σ
Καὶ δὲν μοὶ μένει π
Ὅπῃ φυλάγω ἐντῇ
Καὶ χρησιμεύει δι
Σ' ἐσένα κρέμεται
Θεὸν ἄχης μόνη, ὡς π
Κί ὁ κόσμος ὅλος, θ
Τῇ πισοτάτῃ, καὶ ν

Ὁ δὲ δυσυ

Τῷτο ἀφ' ἧ
τὸν ἄρῃσεν, ὅθεν
ποῖον τῇ ἐφάνη μ

Ε' ρα

Ἰνσάφι κάμε ἄπ
Δὲς τί γιαγκί
Πῶς ἀναλῶ κάθε
Καὶ με καπνῆς
Τὰ δάκρυά με σ
Πλὴν Ε'ρωτα
Στῆς πόνης με ἀν
Ἄν δὲν προσπέ
Λοιπὸν λυπήσῃ
Πριχῇ ἢ ῥίζαις
Μ' ἂν ἡ ψυχὴ σ
Μαχαῖρι δός μ

Χωρὶς νὰ βγά-

Θυσία δια λ

Στοχάσε ὁμω

Τὸ κρίμα τ

Ἐπειτα δὲ

ἔλθῃ με τὴν γυ

κείμενος εἰς τὴν

ἀκόλυστον, κατ

Εἶν' εὐμορφ

Αὐτὸ πᾶ δ

Καὶ εἶσαι τ

Ἀπὸ τὴν ε

Ἡξευρε ὅτι

Μόνη ζὸν κ

Καὶ μόνη π

Τί κάμνεν ς

Μὰ εἶναι ἄ

Δὲν πρέπ' εἰ

Δὲν θέλει

Νήπως τὸν

Ἄ'χ! τὰ π

Καὶ παρηγό

Δὲν εἶν' πῶ

Κὶ αὐτὸ δὲ

Εἴτι δὲ τρεῖς
καὶ ὁ δέσλος, συν-
γυνάσας, αὐθιγὲν
τὴν ὁποίαν μὲ ἐσε-
δὲν ἦτον εἰς τὸ
ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ
γυναῖκα, μητέρα
ἂν μετὸ κάμης, ἢ
πολλὰ. ἢ γυνὴ τῆς
ἂν εἶναι τί, ὅπως
σάξετε μόνον, καὶ
νὰ σᾶς δελεύσω.
μητέρα με, μετὰ
βίτι τρεῖς ἡμέρας
ἢ ἀγάπη· τὸ ἀντί-
εἰπῶ, ἢ αἰτία αὐ-
πάναγα, ἢ κοκων
τὸ ὄνομα ἀνασάναξ
ξεν ἐκεῖνο ὅπως ἐ-
μὲ ἐξεχώρισαν,
τῆς, καὶ σχεδὸν με-
ρισμῶς ἐσαῖθι ἀφο-
καθῶς ἤκησα, δὲ
βολικὸν πρὸς αὐτὴν
τὴν δώκης τῆτο
κρυφόν, αὐτὴ δὲ
τὸν φέρῃ αὐρίον ἀ-
φιλοδώρημα. διὰ
ἔπειτα συνέβησαν
τῇ ἢ γυναῖκα ἦτο
ἀγαπᾷσε κατὰ π-
λέγη κατὰ τῆς Μ-
ἐπιβελευθῇ καὶ τῇ
Ἀνδρέαν, κατὰ τ-

Α'φ' ἧς
 νηρευμένον γύναιον
 νησεν ἴσια πρὸς
 αὐτὸ τὸ σπῆν
 τῆς ἀνοιξαν, ἀν
 καὶ εὐρίσκει τὴν
 ἐξετάζει περὶ δ
 σε καὶ εἰς τὸ τ
 βόρον της καὶ θα
 κόρημα, πόθεν
 πῇ παρευθύν.
 δρεαν τὸν ἀγα
 μερον διὰ μέσθ
 βασάκι (τὴν δ
 σοὶ εἰπῶ καὶ ἐ
 σέκει νὰ τὸν
 εἶναι ἄρρωστος,
 αἴτια εἶναι ἡ Χο
 γωρα ἰατρείαν,
 φιόν τε, καὶ ἀφ'
 ρον δὲ βλέπωντα
 σενάζεσαν, λέγ
 ὅπῃ σε εἶπα, ὅ
 νεται, ἡ Χοροψ
 ται τὸν ἄρρωστον
 ἡγάπησε καὶ ἐξαν
 ὁποίας ἐγὼ τὰς
 σεν, ἔττι καὶ ἐσ
 τήση. λέγει πο
 ποῖος ἡξεύρει δι
 νὰ φυλαχθῆς,
 ὧς, μεῖν αὐτὰ
 διον ἐψύχρανε τὴ
 χεν ἀρχίσει νὰ

ὥς τῇ ἀληθείᾳ πα
καρδίαν ἀσελγῇ
παρθένον, καὶ θα
πρακτικῇ, ἡμπο
λίαν τε. ἀπὸ τοῦ
σεμνά τε ῥαβασία
ρα ἔδειχνε πρὸς τ
χράνθη ἀπὸ τὰ
πλέον καὶ τὸν σκοπό
νὰ ἀνταμωθῇν μί
τέον, περὶ τῆ πα
τέλος πάντων, ἡ
ἄκραν σύγχυσιν
πρὸς τὸν τζελεπ
εἰς τὸν ὀνδᾶν τε,
χομαι τὰ ἴσια ἀπ
ὁποῖαν ἐμβαίνωντα
λῆσε πολλὰ γλυ
ναχὴ, ἡ ὁποῖα
ὥσάν νὰ ἤξευρε π
αν σὲ· τὴν κράζω
δωκα τὸ ῥαβασάκ
σασίν σας· αὐτὴ
εὐθὺς ὑπῆγε πάλ
περίπαιξιν ἐκείνην
γωντας δὲ ἀπὸ τῆ
πῆ μὲ ἀκολοθεῖσ
νέος, μὲ τὸν ὁπο
μὲ εἶπεν, ὅτι εἶνα
λῆ, ὁ ὁποῖος θέ
ἀκῶντας δὲ αὐτὰ
σευσε, καὶ ὥς καὶ
χάωθη τὰ ἐχθροῖς
ψευδῇ. ὅθεν ἐμ

μνησμένος. βλέποντες
 ἐνήργησαν, εἰς ἐν
 καὶ θεωρῶντας καὶ
 ἀνεχώρησε, καὶ ἐν
 ἐμβαίνοντας εἰς
 κυριευμένην, ἀπὸ
 ἐπὶ τῆς κλίνης ἀνέ-
 τί ἔχεις, κόρη μου
 ἡ Μειρέμ δὲ τίς
 τε καὶ τὸ γράϊδιον
 ὁ τζελεπή ἄνδρ
 τῆς Χοροψιμάς,
 χάσῃ τὴν Χορον
 τὴν ἐδιηγῆθη ὅ-
 την, ὅπερ ἐκείνη
 βλέποντα πρὸς
 εὐγάζει καὶ τῆς
 μήνυμα, πολλὰ ἐ-
 γον, καὶ σηκωθεῖς
 δώσω ἓνα ραβάσι
 δη, δὲν γίνεται
 ἐπειδὴ ἂν ἐγὼ δε-
 τότε θέλομεν χα-
 ἐκατάλαβε τότε
 ἐσιώπησεν. ὅτε
 ἂν δὲ θέλῃς νὰ ε-
 νὰ τὸ σείλῃς με-
 ριον, διὰ νὰ μὴ
 κρᾶξῃς τὴν γειτο-
 ναν, ἢ ὅποια δε-
 θέλῃ τὸ δᾶσει
 ἢ συμβεβλή τῆς Ι
 καθὼς τὴν ἐβθέ

ἡ γραῖα ἀνεχώρησεν
αὐτῆς ἐπίθυμητα

Ἡ Μειρέμ
ἠτοίμασε τὸ ἀκόλ
Ἀνδρέα· τὸν νομ

Ψυχ

Ἀ' δὲν πονῆς κ

Καὶ δὲν ἔχ' ἄλλ

Ἡ' καὶ τὸν εἰς

Καὶ δὲν ἔχεις κ

Μὴ γινεσαι αἰτ

Γιατὶ ἀποτυγχ

Αὐτὸ σοχάσθ μ

Ἐ' χαρὰ τὸν περ

Αὐίσως κ' γνωρίζ

Λόγῳ τῷ πατρῶ

Α'φ' ἧ δὲ
 νεπαύθη ὀλίγ
 νύκτα· τὸ δὲ πρ
 τὴν γειτόνισσα
 θέλω σὲ μέινῃ
 σὲ εἰπῶ· πές με
 νισσα, πές με
 ὅτι συχνάζεις ε
 τίας, καὶ δὲν ἀμ
 γυμάνον τε κύρ
 ται, μάλισα, τὸ
 σα νὰ τὸν δώκῃς
 ρῆς ἀπόκρισιν·
 με ὅχι· αὐτὸ
 τὸ ραβασάκι καὶ
 Μεῖρεμ μεγὰλ

Ε'λθῆσα
 τζελεπή Ἀνδρέ
 σάθηκεν· αὐτὸ
 γινώσκωντάς το
 ἄν δαιμονισμένο
 προόπτει, βλέπ
 τὸ ἐξέχισε παρ
 νὰ μὴ πατήσῃ
 διὰ ἐκείνην, ἥ
 τε, ἀπὸ τὴν Χο
 εὐθὺς δὲ ὅπῃ ἴ
 ξε καὶ τὰ ἀνέφε
 λύπην καὶ ἀπελπ
 ἀδυνατίησε, ἐνε
 ἐκείνη, ὅπῃ πῖ
 ἡ βυζάστρατης
 τὴν βρέχει με

ἐαυτόν της καὶ ἄρχ
μίαν φωνήν τόσον

Τάχ' ἄνθρωπος ἐ

Τὰ τόσα βάσανο

Διάσημα δὲν δίδε

Τὰ πρῶτα δὲν τε

Ὅλαις ἢ δυσυχίαι

Σὲ μένα ἐγενήκα

Τὰ μυθολογημέν

Νιόβη καὶ Ἑκάβη,

Μὰ τί νῦν συντυχ

Κί αὐτὸ διὰ παιδε

Ὅμως, ὦ σκληρο

Δεῖξε καὶ ἀπλὰ γ

Κί ἀφ' ἧς με βασαν

Κακία καὶ εὐσπλαγ

Μίαν ζωὴν ἀθλία,

Ὡς καὶ ἂν ἀποθ

Τελειώνωντα

Θη, περισσότερον ο

ραῖς τὸ ἄχ! με ἂν

δίας, ἔγινε θυσία ε

σώματός της, τῇ μητρ

ἀνταπόκρισιν ἀγάτ

ἔρχεται ὁ θελός τ

γει αὐθιγόντα, ἀπ

Στεπάναγα καὶ ἡ κε

νὰ ἦναι καὶ νένας γα

ὁ δ᾽ ἄλλος, καὶ εὐθύς
 ποφυχίαν· ἐνεκ
 σοχαζόμενος, ὅτ
 ὁ δ᾽ ἄλλος δὲ τρέχε
 χει, καὶ μόλις ἐδυν
 τῃ· καὶ μετ' ἔπει
 λισιν νὰ εἰπῶ, νὰ

Τὸ ἀγγελικόν σ

Καὶ τῶν σεναγμῶ

Ἡ ζαήμη εἶναι

Ἄχ! Ἄχ! Ἄχ

Πάντα τὸ κορμί

Καὶ ὁ ἔρως με τ

Κάθε σὲ ματιά

Ἄχ! Ἄχ! Ἄχ

Τὴν ψυχὴν με τ

Αὐτὴ εἶν' ἀπελπ

Δὲν ἡξεύρει τί νὰ

Ἄχ! Ἄχ! Ἄχ

Καὶ ἄφ' ἑ

λειποθυμίαν, καὶ μ

κατέλυσε τὸν βίον

τε τῷ ἰϋῳτης θυ

Τὴν ἐρχομέ

λεπὴ στεπανάγα

δὲν ἐπρόλαβον τ

πολλὰ ἐλυπεῖτο δ

νὰ τὸν βοηθήσῃ

βὴν δέ τῆς πῖσῆς τ

αὐτὴ πῖσιν ἄχρι
καὶ ἔτι καὶ τὰ τρι-
σχάρᾱς καὶ εὐφ-
τον πῖσιν Ἑρώτα
μῖᾱς καθάρᾱς μὲν
τῶν μεταγενεσέρ-
γενέων, οἱ ὅποιοι
διὰ τὰν σερεώσιν

*) Οὕτως ἀνόη-
τός, ὅχι μόνον εἰς
φες, ὅπῃ κατὰ δια-
καὶ θεοφόρους καὶ ἁμα-
σολικὴ ἀνατολικὴ
φυλάττει, εἰκότως,
λιτικὰς θεσμούς, δ-
μὴ καὶ τῶν ιδίων τῶν
τί εἶπα αὐτά; τί εἶ-
μα δὲν κάμνεν ποτε
ποτὲ δὲν ἠκέσθη σι-
μήλου, ἢ ὅπως με-
τραγωδοποιὸς νομο-
ἀλογώτερα· ἄλλ' ἅ-
πάντα κοινὰ, ἅς μ-
ἀνθρωπότης εἶναι μ-
ἐαυτῆς ἀληθεῖς θε-
ταῖς τὰ ζωώδη ταῦτα

Ε Ρ

Α' Π Ο

Ι' Σ

ΠΕΡΙΕΧΟΤΣΑ
ΡΙΣΤΑΤΙ

Περὶ τῆς ε

Η' Πελτάβα, κα-
ταπολλὰ ἔνδοξ
ἀποτελεσθεῖσας κ
της εἶναι πολλὰ θ
λόφους, καὶ ἐπάνω μ
ριον, περιτειχισμ
πετρίνῃ· τὰ προ
εἰς τὰς δύο λόφε
ζονται καὶ μετὰ διαφ
τὸν τέταρτον ὥκ

νασήριον τῆς ἀγίας
καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
ράδοξον, ὅτι ἀν-
νούνται ὅτι ἐξέχου-
δας, ἀπὸ τὸ ἅ-
χοντες καταπολ-
πορεῖ τινὰς νὰ
πὸν ἀπερνα καὶ ὁ
λιτείας βερσίων
ρας, καὶ χύνεται
εἰσρέει εἰς τὴν Ἰ-
Κιλμπερνῆ. Α-
σάθη περίφημος
κὴν ὑπὸ τῆς μεγά-
ἐπειδὴ ὅχι μόνο
ρευσεν, ἀλλ' ἀκ-
μέρος εἶναι ἡ πε-
δεύσατο ὅτε βα-
Κάρολος, τῶν ὅπ-
τὰ χαρακώματα
τα ἀπὸ τῆς φον-
εἶναι ὡς λόφοι, κα-
σις Σβέτσκα
τὴν νίκην, ἡθέλει
εἰς τὸν καιρὸν τῆς
σίλγειόν της, νὰ
καὶ νὰ τὴν δοξάσ-
Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν
γένειος ἐκείνος ὁ
ὁ αὐτὸν ἀξίως δια-
τατοί, καὶ τῇ ἀρε-
ραῖος τὴν πατρίδα
παντὸς τῆς Ἑλλάδος

Αὐτὴ ἔν ν
 εἰς τὸν Μολδαβ
 λέγω ἐκεῖνον, ὁ
 βάρβαρον, ἔχ ἡ
 ψήφου ὑπὸ τῆ Σε
 τινὰς δέλεος τε ἀφ
 ἦτον καί τις γρα
 καλέμενος Ζαγω
 χίνος καί σπεδα
 ἀφ' ἧ λοιπὸν ὄλ
 Πελτάβαν, καὶ
 χεν εἰς τί νὰ κατ
 κοντα τὰ ἔχασα
 τῆ κάσρα νὰ σεργ
 λιτείας. ἐπάνω γ
 περιδιαβάζεν, γυ
 παιδία, μικροί τε
 τες, διὰ νὰ ἀναπν
 τὸ σπῆτι ἔν ὅπῃ
 τῆς, ἦτον ἐνὸς εὐ
 βάραν καλεμένην
 κρον, καὶ με ὅλ
 ράσια εἶναι πολ
 αὐτὴ ὡμοίαζε με
 νότητα καὶ σοβαρ
 ἄκρα, ἡ ἀνατροφ
 μεν, φρόνιμος δέ
 μετο ἐφαίνετο, ὅ
 καὶ με τὸ νὰ ἦτον τ
 ἐπὶ τῆ τείχεος ἐσερ
 Ο' Ἀντώνιος δὲ εὐ
 τὸ σπῆτι τῆς, εἰς
 ἐτρώθη ὑπὸ τῆ Ε'
 κοντα ἂν εἶχεν, ἔπ

ἡμπορῇ νὰ ὑπηρε
εἰς ἀργίαν ἔπρεπ
τήση· ὡς ἀρχολία
ὡς τίς τε Ἐρωτος
ὡς ἀνὴρ ἀργός ἐν ἐπ
λεπῇ Ἀντωνάκη
θεωρίαν, ἐπειδὴ
ὁ αὐθεντής, αὐτὸ
νὰ μέσα ἐπιτήδει
κοκωνίτζαν. ἐσύ
κλησίαν τὴν πέτ
τροφιασμένη μετ
μα ἐπήγαγεν εἰς
λὴν εἰδήσιν, ἡθε
καὶ ὡς σιχοποιός
αὐτὸ δὲ εἶναι τὸ

Β

Ὁ πόταν εἶσαι μοι
Κ' εὐρίσκεις σὸν κα
Τί κάμνει νὰ σενά
Τί με κεντᾷ παντ
Τὸ φῶς με τί τὸ
Κί ἄφ' ἧ τοῦ πληρο
Ποτὲ δὲν θὰ θυμα
Θὰ νοιώσεις πῶς ἄ
Κί ἂν δὲν με θεραι
Κί ἂν ὅλως δὲν μετα
Λέγω τῇ ἀληθείᾳ
Εἰ γὰρ δὲ μ' ὅλην τὴν

Εν ὅσω ζῶ· σὲ
 Μήτ' ἀπτόν νῦν
 Κί' ἄν θέλω νὰ
 Ποτὲ δὲν θέλω
 Οὔθ' ἐν, παρακαλ

Α'φ' ἧς δὲ τ
 ὅμως αὐτὴ, εἶπε
 λαμβάνει· ἂν Ρ
 σικὰ καὶ δὲν ἤξευ
 δὲ ὅπῃ ἐσυλλογ
 τὸ ὅ Ρῶσσος,
 ὁ ὁποῖος τὸν ἐδί
 τὸ νὰ ἐκαταλά
 καὶ ἀπλᾶ· ἦτον
 Γαλλικῆς διαλέ
 φήσῃ. Τὸν λέγ
 ρὸν ἤλθες· ὁ Λι
 γὰ πᾶσα; τὸν λ
 Ρῶσσικὸς, ὅμο
 νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἰδ
 Τότε ὁ Λιέτπ
 μῆνευσε τὸ νόημ
 ἤξευρε καὶ ἔτзи α
 μας δὲ, τὴν ἄλλ
 βασάκι διὰ σίχα
 καὶ τῇ πατρίδος τῆς
 τῆς τῆς·) καὶ τὸ ἐ

ΒΑΡΒΑΪΡΑ

Α' ΞΙΟΛ

σλέμμα τὸ ἴλ
Δ' ῥπάζει τήν κ
ῥ' ἐβι σε ἀπτό
παρὺ τὸ σοβα
Δ' ὦν τύχη μέσ
ῥ' ὁδοανθεῖ κ' ε
Δ' ὠάμεσσα εἰς
ῥ' ὠρίζω κ' ὠπε
ῥ' ἐβν οἱ ὀφθαλ
ῥ' ῥέμα τὸς συ
ῥ' ῥμάτη ἀπὸ λ
Ὀ' λαις σ' ἐσέ
ῥ' ἵπτει τὸ ἴλα
Ἰ' δῖαν φλόγα
ῥ' ὦν ὀλαις Ἀφ
ῥ' ῥαβεῖον ἔδωκε
ῥ' ῥέμεις κ' ἐσὺ
Δ' ῥ' κρως κ' ἐπα
Δ' ῥ' ξία εἶσαι ὄν
ῥ' ῥέος με εἶν'

Α' φ' ἔ δὲ ἐτ
καλός τε ὁ Αἰέμπ

χος, ἡ ἐπεὶ δὲ
 ἔδωκε νὰ μεταφρ
 πρὸς τὸ δειλινὸν τ
 σίχων, ὅχι ὅμως
 νὰ σείλη τὰς δύο
 ροσιχίδα, ἡ τὰς
 νόημα· ἡ τὸ εὐ
 τὸ κονάκι τῆς Αὐ
 τὸ σπῆτι τῆς Βαρ
 ξεν εὐθὺς, ἡ λέγον
 στραβά, καθὼς ἡξ
 ζωντάς τὴν ἡ μ
 παραχρήμα, ἡ κ
 χὴν, τῆς τὸ ἐγχα
 κυρά μὲ, μὲ τὸ ἔδ
 τὴν νὰ τῆς τὸ δώσα
 ἡ ἀναγνῶσα τὴν
 αὐτὰ, μὲ τὸ νὰ
 τοιῶτων ἄμοιρος·
 θάνθη. (Καὶ κατ
 ἡ ἀπλῆ καρδία) ο
 ἀπὸ τὸν τζελεπή
 θὼν ὅτι τῆς τὸ ἔδω
 λινὸν δὲ εὐγῆκεν
 τε νὰ σεργιανίσῃ
 ἀφίνωντας τὰς ἅ
 καιρὸν ὁ τζελεπή
 κινεῖ τὸν Καφετζίμ
 τὸν Στόλνικον,
 φετζήν (ὁ Καμα
 πάντοτε μὲ τὸν Α
 εἰς τὸν πλησίον μ
 ερέψαν ὀλγιγωρό
 δὲ τὴν παρακίνησι

τὸν μπαχτζέν· ἀφ
μῆσαν, ἄρχισαν νὰ
ἤξευρε· καὶ ὁ μὲν τῷ
γυφδίῃ τὸ ἀκόλυσ

Ποτὲ δὲν ἔδοκίμα
Αὐτὸς δὲ καθὼς
Κάθεται καὶ ἐπινοεῖ
Πελάκι σὸς ἀγν
Καὶ μὲ τ' αὐτὸ ἐ
καὶ κατὰ τὸ κο
Καὶ τρόπος ἤυρε,
Κί' ἂν τὸ σερδίση
Μὲ λέγει δὲ νὰ σ
Καὶ εἰς τὰ πάθη
Τῆς σιωπῆς παρὰ
Πᾶ καίεται μέσ'
Καίεται ὁ ταλαίπ
Δείχνει τὴν ζέσι
Εὔτ' ἔτι μὲ λέγει καὶ
Βέβαια τὸ ποθέμ
Μὰ ἂν τὰ χελιδ
Δὲν κατορθώνεις
Δι, ὅτι τῆτα τὸν
Καὶ θέλουν νὰ τὸν
Κί' ἀπ' ταῖς φωναῖς τ
Πᾶ μ' αὐστηρὰ κει

Λοιπὸν ἐγ' ἀν

Μήτε τὸ ἄχ

Νὰ ὑπομένω

Κί' ἴσως μυρίσα

Ὁ μὲν ἐν

Καλῶς τὰ μάτ

Ὅτι αὐτὰ ὡς φ

Καλῶς τὸ τζε

Καλῶς ἤλθες

Πελὶ με' σῆθος

Με' ἀνοικταῖς

Σ' ἐπρόσμενα τ

Καλῶς ἤλθες

Ἐφθασα νὰ σέ

Ἐσεῖται ἡ χαρ

Πλέον νὰ μὴν

Οὔτε νὰ μὴν τ

Μὰ ὥς ζῶ νὰ

Νᾶμαι πάντα

Ὁ δεύτερος δ

Δὲν ξεύρω φῶς

Ὁ ἄγριος βαδέ

Τὸ βλέμμα σε

Ἦ τόσ' ἀψηφι

Τὸ ἥθος τὸ πρ

Καὶ πῶς νὰ τὸ β
Ὅταν τὸ καλεν θυμ
Χωρὶς κάμμιαν αἰ
Τί σ' ἔκαμα καὶ δε
Τί σ' ἔπταιξα χα
Δὲν μὲ λυπεῖσαι
Πῶς καὶ τί σπλάγ
Πῶς ὑποφέρεις, ὦ
Καὶ ὅλον νὰ παχί

Ὁ δὲ Στόλνικο

Μόλις ἡ τύχημ' ἄ
Κι ἅπτα πολλά μ
Νὰ δείξῃ πῶς εἰς τ
Μ' ἕνα χρυσὸ κερ
Κ' εὐθύς ὁ φθόνος
Μετέβαλλε τὴν τ
Καὶ δὲν τὴν ἄφησε
Καὶ τυραννίᾳς τα
Ἀλλὰ ἐκεῖ πῆ ἤλπ
Εὐθύς αὐτὸς μὲ ἔ
Ὡς φθόνε πονηρότα
Εἰς τὴν γαλήνην
Μά! ὅποιος τὸ φαρμ
Τὸν ἑαυτόν τε μάτ
Τύχη με καὶ σπλάγ
Λυπήσῃ με καὶ ἄρχ

Ο' δὲ Τζιμπ

Δυσὼ γυνώμαις τὸ ν
 Εἶναι μεγάλη τύχη
 Νὰ ἔχεν τὴν αὐτὴν
 Ψυχὴν, καρδίαν μί
 Νὰ δείχνεν κλίσιν
 Αὐτὸ εἶναι ντοβλέτ
 Τέτοιο εὐτύχημα σ
 Καὶ δύσκολα συμβ
 Κι ἀνίσως καὶ ἀποκτ
 Κι ἀπὸ μικρὰν αἰτία
 Μόνον ἢ τύχ' ἅς
 Κάνεις τὸν σερεμόν
 Τέτοιο καλὸ δὲν ἦ
 Εὖ ὅσφ δὲν ἠξεύρω
 Γιατὶ αὐτὰ τὰ τυ
 Καὶ σπάνια τυχαίν

Ο' Δβόρνικος
 ἔφαλε τὸ ἐπόμεν
 Ἡ' Ἀφροδίτη βλέπ

Αὐτὴ ἀποφασίζει,

Καὶ λέγει τὸν υἱόν,

Τὰ τόξα, καὶ τὰ βέ

Ὅταν ἐσὺ, θελήσῃς

Λαμβάνεις τὰ προ

καὶ κάθε ἄλλο κ

Μαζῇ σε καὶ ναὶ ἐ

Τὸ ἐδικόν σε λέγε

Ἀπόκρισιν δὲν ἔχει

Καὶ τὸ γλυκόν σε

Πᾶς σ' ἔδωκεν ἡ φύ

Τὰ κόκκινά σε χεῖ

Καὶ τ' ἄσπρον σε τ

Εἰς τὴν βασίλισσά

Εἶμαι ὑποταγμένος

Καὶ ὁ δεύτερος
Δβόρνικον ἔτραγώδ

Στοχάζομαι καὶ ἀπορ

Ὅπῃ εἰς τὸ σῶμα σε κε

Ὡς πόχεσες βλέπεις
 Καὶ πλῆθος λαοὶ
 Ταξίματα νὰ μὴ
 Ἀχώριστοι τέττοι
 Νὰ δῇ σινὰς με
 Ἰφράτι με ὑπὸ
 Τοῖς τοῖς εἶναι αὐ
 Ὡς ζάχαρ' εἶναι
 Ὅθεν αὐτὰ ὁ φ
 Μὲ δοκιμὴν κα
 Ἀνίσως ὄντως ο
 Ὡς ἔσθον νὰ τὸν
 Ἄν δὲ τὴν συμ
 Ἐξ ἅπαντος ο

Ἐπειτα δὲ
 τραγωδησὴ ἐκ,

Τὰ κάλλη σε ψ
 Σύγκρισιν δὲν
 Λάμπαν ὡς αὐτ
 Κοντά σε ὅλα
 Εὐθὺς πᾶς ἀνατ
 Δὲν ἔχει ἰχτι
 Ἀρπάζεις κάθε
 Κί ἂν δέλη νὰ
 Γιατὶ ἡ χάρις
 Τὸ νῆρι καὶ τὸ

Εἶν' ἑλκτικός μ

Καὶ ὄντως ἔτ

Λάθος σ' αὐτὸ

Μαζή με κί ἄλ

Προτίμησιν ἀπ' ὁ

Καὶ ἄς μὴν εἶνα

Ὁ δὲ Καφετζ

τὸν Ἀντωνάκην,

τραγῶδίτη, ὡς εἶ

Ἄν σὲ ἔκαμεν ἡ φυ

Θέλει κάμῃ καὶ καὶ νέ

Ἄν σὲ φαίνεται πα

Γλίγωρα τὸ δοκιμά

Ὅσα τώρασὺ με κάμ

Κί ἂν θάρρῃς πῶς δέν ε

Ἡ ἐκδίκησις θὰ γένη

Κί ἂν ἀργῇ μὴ συμπα

Πληρωμὴ σοὶ κάθε ἕνα

Κί ὅταν πάρῃς τὸν μισ

Τότε θέλεις τὸ γνωρί

Καὶ καθ' ἕνα τὸν πλη

Ἄν νομίζῃς ὅτι ὅλον,

Καὶ αὐτὴν τὴν θείαν

Εἶναι πείραξις διαβόλε

Κί ἂν τοῖσ' του τὸ νομί

Ἄλ' ἀναισθητεῖς δὲ

Ο' δεύτερος Καφ

Σάν δὲν ἤθελες φ

Ε'γώ εἶχ' ἀποφασ

Κί ὅλα πλέον τὰ

Μάσυ' μ' ἔδωκες α

Τ' ποψίαν ἔχεις φ

Κί ἂν σέ ἔδωκα α

Ὅσα σ' ἔταξα ὡς

Ἀπ' τὸν κόσμον β

Τέτοιαις ματαιολο

Ἄλλα λέγεις ὅμα

Ἄλλα σήμερον μέ

Εἶσαι σάν τὸ Μαπ

Νικημένος λέγει φ

Πλὴν ἐγώ εἶμαι δ

Ἄφες τὴν φιλονεικ

Νὰ ἀκέω φλυαρία

Τὸν αὐτὸν τρόπο

Τώρα πλέον ἐγ

Ἦ' φιλίασε ἡ

Καὶ τὴν γνώμη

Καὶ ἐγώ να' τ

Τὰ σημερινά σε

Μὲ τὰ αὐριανά

Ὅσα σήμερον λ

Τῆτ' ἂν τ' ὄχη

Δεν τεργιάζει εἰς
Τὴν ὑπόληψιν σου
Τὴν καρδιά σε ἄλλο
Κί' ὄχ' ἐδῶ καὶ κε
Τὸ εἶναι ἐναντὶ
Κι εἰς ἐσένα πῶς
Ὅθεν τώρα συλλ
Σ' εἶναι μόνον να
Κι ἂν ἀποφασίσῃς
Πιὰ εἰς τὸ εἶναι
Συναδόντως καὶ ὁ
τῶ
Ὅλα τὰ πράγματα
Καὶ ὅλα ἔχον τάξι
Κι ὅταν τινὰς περιπ
Ὅσα σαυτόν ἰδῇσι,
Εἶναι καίρος ὅπῃ ζῇ
Εἶναι καὶ ὥρα πάλιν
Ν' ἀλλάξῃ χῆμα καὶ
Τὴν λύπην να ἀφήσ
Γιατὶ ὁ βίος ὁ παρ
Πάντοτε μᾶς κυτάζ
Κ' ἢ τύχ' αὐτὴ ἢ φ
Τρέχει καὶ κατατρέχ
Μᾶς δίδει γέλοια καὶ
Πλὴν σ' ὅ,τι κάνεις φ
Μόν' ἔχει γιὰ να σο
Ὅπῃ να μετριάξῃ,

Θάλασσα ἀγριώ
 Ὅσοι σὲ περιδια
 Ταῖς φορτέναις καὶ
 Ἐξαφνα, κί εὐθύς
 Φέρεσαι μ' ἀλυπ
 Ἀρμενα πανιά ξε
 Μ' ἄν ποτε καὶ ἦ
 Πρόσωπον καθρέπ
 Κάμνεις τάχα πῶ
 Μπόραις ἔξαφναις
 Ἀν τῆς βασιλείς
 Πόσον μάλισα τ
 Ἐμαθες τὴν ἀδικ
 Καὶ κερσεύεις καὶ

Καὶ ὁ δεύ
 μελαγχ

Τώρα πλέον ταξι
 Καὶ κοντεύω σὲ τ
 Ἐπαυσ' ἢ ἀνεμο
 Περπατῶ εἰς τὴν
 Ὅ γιγλὸς εἶναι σ
 Ὅ καιρὸς πῶς θ
 Ἐν ᾧ κύματα κα
 Ὡλιγόσευσ' ὁ ἀέ
 Δὲν φυσᾷ μὲ ἀτο

Καὶ μακρὰν δὲν ἔξο
Βλέπ' ὁ νῆς με δὲν
Πῶς εἰς τὴν σερίαν θά
Τί λοιπὸν νὰ συλλο
Ἔχοντας καρβοκύ
Τὴν ἐλπίδα τ' ἄς μ
Καὶ τὰ πράγματα

Καὶ ἀφ' ἑο
πὴ Ἀντωνάκης νὰ
Στὴν ἀγάπην ἢ κακ
Εἰς τὰς λόγους ἐναν
Εἰς τὸ σπλάγχχνος ἀ
Εἰς τὸ σέβας τυραν
Εἰς τὴν ἡμερὴν καρ
Καὶ διάθεσις δολία,
Εἰς ὑποταγὴν τελευ
Τέτοια μὲν σκληρὰ
Εἰς τὸν πόθον ἀηδί
Καὶ θυμὸς χωρὶς αἰ
Στὰς ἐπαίνους δυσφ
Εἰς ταῖς χάριτες ζ
Δὲν εἶν' πλέον ἀπορ
Ὅτι φαίνεται βαρεῖ
Λοιπὸν πρέπει ἐξορ
Ἀπὸ τέτοια φιλία,
Ὅτι ἡ πολυκαιρία,
Ἄντινας καὶ δὲν πολ

Καὶ τὸτο
κώθυκαν ὅλοι,
θῆ ὁ Αὐθέντης
λείωσεν ἐκείνην

Τὴν ἄλλην
ἤθελεν νὰ περ
μὲ τὸν διδάσκα
ἐσεργίανιζαν, νὰ
βναν, μὲ τὴν μυ
ὅποιος ἐπροσκύν
λεπὴ δὲ Αὐτῶν
τινα, ὅθεν ἐχάρ
θῆ τῆς Πελτάβα
αὐτὴν τὴν αἰτία
ῥαβασάκι, διὰ νο
τὰ ὀπίσω, καὶ ὁ Λ
τὸν λέγει νὰ ἔλ
ἀπὸ τὴν διωρισμ
χώρησε. Τὸ βράδ
κῆς τὸ ἀκόλεθ

Βα

ἔχει ὥτως κάπο
ἄξιον νὰ ἐπαινῇτο
Ὅμως ὅχι τὰ πρω
Καὶ προσκύνησιν ν
Γιατὶ ἔχει τὴν τιμ
Κ' εἰς καιρὸν πᾶ εἶν
Κι ὅταν δὲν εἶναι κ

Βέβαια καὶ χρησιμεύει
Εὐθύς ὁμῶς ὅπῃ εἴπῃ
Ὁ φῶς ὅπῃ λαμβάνει
Πᾶν ἀπέμεινε τὸ φῶς
Ταῖς ἀκτίνας τε μὴ
Κ' ἔτ' ἄς μὴ παρα
Μόνον χάρες ἄς γὰρ
Πρέπει νὰ παραχω
Πλὴν καὶ τ' ἄς

Καὶ ἐπειδὴ
θῆσιν τὸ ἀκόλυστον
Ὁ ἔρως τὸν ἐβίασεν

Λεμπε

Βα

Γιὰ τὴν ἄκραν σ' εὐ
Ἡ θεὰ ἡ Ἀφροδίτη
Πλὴν γιὰ τ' εἶσαι κλη
Πρέπει νὰ ἄχῃς εὐσπλα
Πῶς ὁ ἔρωτας συγ
Δὲν εἶναι καὶ νέος
Ὁ θεὸς δὲν εἶν' ἀπορί
Τὸ τί ἔχω νὰ ξετάξω
Εἴπῃς πῶς ὁ χρησιμ
Τώρα ἤλθε καλοκαῖρ

Ἀπὸ τὰς πολλὰς
 Ἔρως λές το κρῦ
 Καὶ λοιπὸν πότε
 Δὲν μπορῶ νὰ συ
 Μήτ' ἀκρόθῃκεν ἀ
 Πῶ σὴν ζέσιν κα

Τὸ πρωὶ ἤλ
 λίαν, καὶ ἀντὶ νὰ μ
 τὰ ῥαβασάκια,
 δύω Ῥωσσικόν,
 ἐξήγησιν τῶν ῥ
 ὥρα τῆ μαζήμα
 γησιν ἀνεχώρησε
 καὶ ἔμεινε μόνος, κα
 εἶχε βρέξει, καὶ
 νεται μία ὑπερβα
 πηλώδης, καὶ τ
 σισεν ἐκείνην τν
 τᾶ τε· καὶ διὰ νο
 ση τὰς λογισμέ
 νεπαισθήτως, ἡδ
 πὸν νὰ τραγωδα
 τὸν λεγόμενον,

Μόλις τὸ ἀξιῶ

Κὶ ἀπόκτησα

Ἐκεῖνο εἶχα ἐν

Εἰς τὴν μελαγ

Κὶ ὅταν τὸ ἔκα

Καὶ πάντα ὅ
Ὅμως ἢ τύχ' α
Κί' ἄσπλαγχνα
Μ' ἔκαμε κί' ἄλ
Κ' ἔπεσα εἰς σ
Αὐτὸ μὲ ἔκατα
Καὶ τὰ συνειδ
Πλὴν εἰς τὴν τύχ
Τὸ ἔλ' ἁμάν α
Ὡ' τύχη, τύχη
Ἀπὸ αὐτὴν πια
Μετάβαλε τὴν
Καὶ ζέλω σέ α

Ἐπειτα δέ, τῷ
δήσῃ ἄλλο, ἡγυν

Τὰ ἄνδρ' ἦν προσω
Ἀκόμι δὲν ἀνδρίζαν
Μὰ μ' ὅλον τῷτο λη
Εἶναι ἢ μυρωδιά τῷ
Τῷ ἔαρος ἢ εὐμορφί
Καὶ τίς νὰ μὴ ζαυ
ἔχει πολλὴν διαφο
Π' ὅλα αὐτὰ λαμβ
Καὶ σὺν καιρόν τες τα
Χωρὶς νὰ σοχαθῇσαι
Ἐτ' εἶναι κί' ὁ ἀγαπ

Ἡ ἄκρα ὠραῖο τέ
 Καὶ δίχως νὰ συλ
 Για νὰ τὸν ἀποκτ
 Λοιπὸν ἄς μὴ τὸ
 Ἀπ' τέτην τήν ἄ

Καὶ μ

Στὸ Κιόσκ' αὐ
 Κ' εὐθύς ὑπο
 Ἔχει σεκρέτο
 Κάθε καρδιά
 Ἔχει σολήν με
 Τήν Δύσιν καὶ
 Πανσέληνος ἄς
 Μὲ γλῶσσα τ
 Τὸ μεντζεσέζη τ
 Νὰ συμπαθεῖ

Πρὸς τὸ γε
 ἐπόμενον τραγῳδ

Στὴν σράταν τ
 Σερδίζοντας δ
 Καὶ μένω μ' ἄθ
 Τῆς ἄκρας ἀσπ
 Μὲ πιάσκει κα
 Σφοδρὸν χειμῶ

Συνέφιασμα ἰδέε

Με δόλεις τῆς

Ὅλο βρονταῖς, καὶ

Βροχαῖς καὶ σέλα

Σκληροῦ χαλάζι

Τεφάνια χιόνια

Κι αἶρες τῆς ἀψ

Πε με ψυχρότ

Καὶ ῥέχα τῆς

Κάνενα ὑποκάμ

Σε τέτοιο χάλι

Κονάκι εὐσπλα

Μιὰ ζέσα τῆς α

Καὶ κόλπον ἡμ

Καὶ τῆτο τελ

γεῦμα γευματίσ

τε, ἠθέλησε νὰ

Τίς νὰ εἶναι τά

Ἀγαπήσα νὰ

Ἄν καὶ τῆτ' εἶν'

Στὸ ἐξῆς ἄς ε

Τὸ μεγάλο με τ

Σε εὐχαρισῶ,

Χάριν ἔπρεπε νὰ

Ὅμως τόκαμες

Δὲν ἐγνώρισες τ

Ἔρχετ' ὁμως

Ἀγκαλὰ ὥσα

Τάχα τί θὰ

Μ' ὅλον τέτο

Νὰ τὸ ἀρνηθῇ

Κι ἄν δὲν εἶναι

Πῶς θὲ νὰ το

Πρὶν α

Ἀξίαν ἔχει δυνατ

Τὸ φῶς με εἰς ἐμέ

Αὐτὸ ὀρίζει φοβε

Βέβαια βασιλεύει

Τὸ τάχτι ἔχει σὴν

Ὅ,τι ἀποφασίζει,

Τὸ χοιμίτ' εὐθύς

Ὁ λόγος τε φερμ

Εἰς ὅλην με πιά τῇ

Μεγάλο ἰταέτι

Νὰ σέρνω με ὑπο

Ὅλας τε τὰς σκεν

Καὶ ἔτзи ἴσως δυ

Ἀπὸ τὸ χῆς ναζά

Κ' ἔτзи γιὰ τέτο ἄ

Τελείως ἡ ψυχὴ με

Καὶ τῷτὸ τρα
δὲ ὀλίγον, ἐξύπν
τραγωδᾶ, κατὰ τ

Κρατῶντας τῆς

Εἰς τὴν ὁδοίπορ

Παντοτινὰ ἐπρόβ

Μήπως κἀνέα κ

Καὶ ἔττι ἐσοχάθ

Στὸ θησαυροφυλ

Μὲ σκέπασμα τῶ

Εἰσὲ κἀνέναν δι

Δὲν ἔλειψ' ὅμως

Στὸ κρύψιμον τ

Κ' εὐθύς ἐτρίγυρί

Μὲ πρόφασιν να

Ἄλλος χωρὶς να φ

Τῆς ὑποκρίσεως

Πρὸς τὸ βρά

Ζωγράφοι ἔτε πο

Καὶ ὅσοι πάλιν

Ὡς κάλλος πολυθ

Ὅσοι εἶν' ὅπῃ σὲ

Ἡ φυσικαῖς σε εὐμ

Κ' ἐκεῖνοι πᾶ ταῖς

Ταῖς βλέπεν ἀναρί

Οἱ πλεῖστοι τὸ ἐν

Ζωγράφει τέχνη

Δίχως να δῷ

Ἀπὸ ταῖς τό

Βγαίνει ξαν

Οὐ μόνον ἀπ

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ

Μόνη σ' ἐγκα

Πῶς ἄρχισα

Αὐτὴ λοιπ

σίματα καὶ εἰς ὁ

ἤλθεν ὁ διδάσκ

τὰ ῥαβασάκια,

λεσμένος εἰς ἕνα

καὶ αὐτοὶ να σ

τῷ Αὐθέντῃ. I

κης, ὁ Τζμιπικ

καὶ ὁ δεύτερος

τερος, καὶ ὁ δεύτε

ὁ Ποσέλνικος, ὁ

κὸν Μαγιόρ, ὁ

ὁδηγὸς, καὶ ὡς ε

τὸ γεῦμα δέ, ἀφ

τραγωδῶν. διότι

σημεῖον χαρᾶς. τ

τωνάκης, ὁ πολ

Φῶς με χαροποιή

Φῶς με πλιάβεβαι

Μὴν ἔχης ὑποψία

Πῶς εἶμαι ὁ καῖμέ

Νὰ ζήσης ὦ παλί
Μ' ἔχεις ἀφανισμόν
Καὶ πλέον τὴν κο
Ποσῶς δὲν τὴν ὄρ
Ποτὲ δὲν τὸ θάρ
Πελί μ' ἀγαπημέ
Ὅλον νὰ καθελεύ
Σὰν περβανὲς νὰ
Μ' ἔκαμες νὰ προ
Νὰ δῶ τὸ ἱλαρόν
Δὲν ἄλλαξες ἀκόμ
Ὅπῃ χες νύκτα μέ
Καὶ μὲ τζεχρὲ κυ
Μὴ πίσεις ἐν φῶς
Πῶς ἐρευνῶν καὶ πά

Δεύτερος ὁ
λίτερον νὰ εἰπῶ,
Ποιὰ ἄλλη σὰν ἐσ
Νᾶχη τόσῃν εὐμο
Γιατὶ τόσῃν φήμῃ
Ἄλλη δὲν τὴν ἡξιώ
Λέγω ἄλλη σὰν ἐσ
Σῶμα ἔχεις σολισμ
Δὲν ἐφάνη σὸν αἰῶ
Ἔχεις καὶ ψυχὴν ὡ
Δὲν ἐλπίζω κάμμι
Ὡς ἔχεις τὸ πρω
Τέτο πῶς αὐτὴ τὸ

Μὴν θαρῆς σε
 Τῆτο δὲν τὸ συ
 Μόνου λέγω τῆ
 Νὰ σε ἐπαινέσω

Τρίτο

Τὸν ἐχθρόν σε ἄρ
 Δὲν ἤλπιζα εὐθύ
 Ἐπρωπε νὰ ξετα
 Ἀν εἶν' καὶ σ' ἔσφ
 Εἶδε μὴ καὶ ἐγώ
 Τύχη θαυμάζω
 Τὸν νῦν με ἐγώ
 Νὰ σε γνωρίσω δ
 Κάθε στιγμήν ἀλ
 Ποτὲ δὲν εἶσαι
 Μὲ τῆτα τὰ ση
 Ἐκεῖ πᾶ δίδεις με
 Παῦσε ὥφως με ο
 Λεῖψε νὰ ἡσυχά
 Καὶ ἂν ἐγώ σε ο
 Ἐχεις τὴν ἀμαρτ
 Ὅτι ὅσος ὁ σερε
 Ὅθεν καὶ μὴν ἀργ
 Τρέμα, πολλὰ κα
 Ἐλα καὶ σε προσ

Τέταρτος

Ἄν τὸ νὰ με βλ

Τὸ κορμί με εἰμ

Κί ἂν ὅταν ἀκέη

Ἀπὸ ζόμα με

Τέλος πάντων ἔ

Δός μοι τὸ μεσ

Ἀξιῶνεσαι ἐκεῖνο

Νὰ γλυτώσης ο

Οὕτως γνώμη κα

Κί αὐτὸ πῶς σὲ

Κ' ἔχε πλέον πάν

Ἔχε δια καύχημ

Νόμιζέ το μαρφέ

Καὶ σκοτώνεις ἐν

Κί ἂν ὁ χωρισμός

Ἐγὼ ἴσως ἀποθά

Πέμπτος

Τάχατες νᾶν ἄλλη κ

Ἔττι βασανισμένη,

Τὸ ροιζικό με τὸ σκλ

Οἴμως καθὼς γνωρίζω

Κί ἂν ἡ ψυχὴ με νταγ

Τὰ τόσα βάσανά με

Οὕτως με πλέον δὲν χ

Ὅλα νὰ τ' ἐξηγήση

Εἶναι ἀμέτρητ' οἱ
 Τί πάσῃ καὶ τί πόσῃ
 Κ' ἐκεῖνο ὅπῃ λαγύρῃ
 Σ' ὅποιον καταλαβῇ

Ἐκτος δὲ, ὁ
 νωτέρω, ἐτραγῶν
 εὐθυμίαν, δι' εὐχῶν
 φίας τε, καθὼς

Ἄν ητ

Εἰς

Πτερὰ

Νο

Μ' αὐτ

Γι

Μόν' τ

Τί

Τί νὰ

Ἰδ

Ἐσένα

Στ

Διὰ τ'

Δε

Ὅθεν γ

Δί

Μὴν τ

Νῆ

Κύταξο

Κι ὁ

Κι ἂν ο

Ἄλ

Καὶ μὴ

Ὅτι

Μὴ τὴν

Λυπν

Κὶ αὖ τὴν

Σὲ τ

Κὶ αὖ μὲ

Πέν'

Τότε τὰ

Ἐσέν

Ἐβδομος δὲ

ἐτραγωδῆσεν ἓνα

ἐφεξῆς ὀκτώμετρον.

Φίλοι συνηλικιῶται,

Να, καιρὸς νὰ πανδρευ

Πιὰ δὲν ἔχετε αἰτία

Πῆσαι τόσον τρομασ

Ἐσυκώθη ἀπ' τὴν με

Εἰς τὸ γένος, τόσες χ

Τράχωμα τὸ ὠργισμ

Ἡ πηγὴ τῶν συμφορῶ

Αὐτὴ ἦτον ἡ αἰτία,

Ὅπῃ φόβον προξεύσσε

Νέοι ὅλον νὰ τρομάζ

Κὶ ὅληντες τὴν ἡλικί

Ἄσπρα ὅλοι ἐζητῆτα

Ὅμως ἔττι δὲν εἶν' το

Προίκαίς αὖ δὲν ἦν σὴν

Ὁ γδοος δέ, καὶ

Ποιὰ καρδιά νὰ ν

Εἰς ταῖς τόσαις

Ἀπορῶ πῶς ὑπο

Μέσα εἰς καῖμες

Πόνοι μὲ περικυ

Συμφοραῖς μὲ τρ

Κί' ὅλ' αὐτὰ τὰ μ

Τάχῳ ἀπὸ τὸ π

Σ' ὅλα τε λόγον

Γκερτζεκτέν πιά

Ἄν τὸ κάμῃ ἀπ

Τὸ παρακαλῶ ν

Κί' ὅχι γιὰ νὰ δ

Ἀρεταῖς δοκιμα

Τὴν καρδιάν αὐ δ

Πῶς παιδεύει πο

Ἀφ' ἧ δ

δευτερώσῃν τὸ

ὅ τζελεπ. ἢ Ἀν

Μιὰ

Με

Πότ'

Δύω

Πό

Πότε

Δείχνει

Κ' ὅ

Μεταβα

Κί' ἂν κ

Μιά

Πρέπει

Κ' ἐν τ'

Μ' ἐ

Ρίπτει

Καὶ με

Ἡ^ς θο

Πλείον

Ἀπορῶ

Ἐγώ

Πᾶ ποτ

Μερικαί

Ἐ^ς ως

Καὶ μα

Ὅμως τ

Ὅτο

Τὴν ἐλ

Δεύτερον δέ, ὅ

μὴ φανῇ

Στὸ ἐδικόν σε τ

Μοιάζει πῶς τ

Αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον

Ῥητορικὴν χο

Ἀξιοθαύμασον

Γεννήθη εἰς τ

Δὲν εἶδα τέτοιο

Ἀκόμ' ἀφ' ἑ

Ψυχὴμ' ἤλθε σ

Ῥπομονὴν νὰ

Χρυσὸ παλάκιμ'

Ἡ" πῆς με νὰ

Τὸ ἄχτισεν ἦτο

Ζωὴν γλυκυιά

Αὐτὴν μόν' τήν

Μέσα νὰ σ' ἔ

Τρίτον δέ, ὁ

Ὡς τώρα ἦτον χο

Κ' ἔχεις καὶ φαντασ

Κ' ἐν εὐκολίᾳ με

Μὲ κάμνεις νὰ πικ

Πλὴν δὲν τὸ γνῶρι

Θαῖρεῖς πῶς με κα

Ἀν κάμνης ἓνα κάμ

Μὴ σφάλλῃς νὰ μὴ

Πλέον γιὰτὶ δὲν σε

Νομίζεις πῶς δὲν ν

Ἐγ' ὅμως φέρω ἐξ

Τὰ πάθη κεκρυμμέ

Γελοῖέσαι μάλιστα
Γελᾶσες, ἢ γελάσας
Καὶ τότε πλέον καὶ
Πῶς δύο διὰ ἓνα,

Τέταρτον, ὃ δ

Ἐκεῖ ὅπῃ εὐρίσκο

Καὶ λύπην ὑπε

Μὲ τὸ νὰ ὑσερήθ

Καὶ ἔξαφνα τὸ

Σχεδὸν ἀπὸ τὸ ς

Καὶ πάγει δὲν

Βγαίνω μὲ μαῦρα

Δὲν ἴδετε καίμι

Μὲ λέν πῶς ἴδαν

Κ' ἔτρεχεν ὑπε

Τὲς ἐρωτῶ τί ἔλεγ

Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθ

Χαρά με εὖγα νὰ

Γιατ' ἔφυγες κ'

Τώρα τί πρῶτα, τ

Ἄχ φῶς με, ἄχ

Πέμπτον δέ, ὃ

Τὸ φῶς με πάλιν με'

Μὲ πάθος με κακίαν

Κιὰν πῶ ὡς ἄσπλαγχι

Λεῖψε μή με γκεῖδ
 Μὲ λέγεις πῶς νὰ
 Μὲ τῆτο γῶ γλε
 Καὶ πῶς ψυχὴ με
 Καὶ τὸ κρατ' ἢ κα
 Ὅταν σὺ λέγεις π
 Εἰ γῶ καλοκαρδίζω
 Τέτοια καὶ ἄλλα λα
 Ὅλα κακὰ γιὰ μέ
 Τζαρὲς δὲν εἶναι ν
 Ἀπ' τῆτον τὸν σ
 Μόν' θὰ βασάζῃ ὁ
 Καὶ πλια ἄς ἐγλε

Ἔκτον δ', ὅ

Μὲ δυσυχίαις πολ
 Εἶμαι καὶ κινδυνεύω
 Στὸ πέλαγος τῶν
 Μ' ἀνέμους ἐναντίον
 Μὲ κύματα πολλῶ
 Θάλασσαν φεσχω
 Ὅπῃ ἀφρίζει καὶ φυ
 Νέφη ἐσκοτισμένα
 Καὶ νὰ φανῇ μιὰ
 Ρίχὰ νερά νὰ εὐρ
 Ν' ἀράξω καὶ δὲν ἦ
 Μ' ἀπελπισίαν τρε

Πῶ με αὐτὰ καὶ ν

Καὶ τῆτα ἄν βασι

Ἐβδομον δέ,
ἄσειον πάλιν καὶ εἰ

Νέαις ὄλαις νὰ χα

Στὸ ἐξῆς δὲν καρτε

Ἡμεῖς ὅλοι θενὰ δ

Καὶ κάμναι δὲν δ' αἰ

Τώρα σὺν νεότητά μ

Καὶ τὸν κόσμον νὰ

Τώρα τῶν ἀνδρῶν τὸ

Κεφαλὴν καὶ ὄχι ποδά

Αὐτοὶ δὲν εἶν' γευν

Ζῆναι μὲ ἐλευθερία

Τὶ μεγάλη ἡσυχία,

Νέοι γέροντες μητέ

Πέρατ' ὁ πικρὸς χα

Κὶ ὅλοι θαυχαρισηθ

Μόνον πρέπει νὰ εἴπ

Ἐξω πάσης ἐπιηρεί

Καὶ πάλιν, ἄσειό

αὐτός.

Εἰς περιβόλι εὐμο

Τὰ ἄνθη τε νὰ

Ἀνθὴ καὶ ῥόδα δε

Καὶ λεμονάκια

Κι ὅταν τὰ ἴδῃ
 Καὶ εἶπα μ' ὅ
 Καὶ μέσ' ταῖς τ
 Ἦκιστα πᾶ νὰ
 Καὶ με θυμὸν ἰ
 Νὰ μὴ ἐγγίξῃ
 Κι ὅσον αὐτὸ μ
 Μὲ μιὰν φωνὴν
 Νυγίξῃ, μὴν νυγί
 Διότι κί εἰς τ
 Εἴ γ' ἄρχισα πα
 Λύπην καὶ σπλά
 Νὰ με ἀφήσῃ μ
 Καὶ νὰ τὰ νυγ
 Καὶ τότε μ' εὐσ
 Καὶ οἰκοκύρην
 Κι εὐθύς με τότ
 Καὶ κεῖνα πᾶ
 Καὶ παρακάτω
 Στὰ πράγματα
 Ἰδ' ἕνα κάμπου
 Πᾶ μοιαζε νὰ
 Καὶ εἰς τᾶ κάμ
 Ἀπὸ μακρόθεν
 Μὰ ἦτον δύο κα
 Μὲ χορταράκι
 Κι ἀνάμεσα εἰς
 Εἰς δυὸ κολῶν
 Κι εὐθύς πᾶ ἐπ
 Μ' ἐφάνη πῶς

Καὶ ἐνοιῶσα τὸ
Ὅπῃ θάρρῃσα
Κί αὐτῇ ἐγὼ ἤ
Καὶ τὴν φωτι
Μὰ σαῖς κολώναις
Ἀπ' τὸν θερμ
Κ' εὐθύς σα' ἄν
Τὰ λεμονάκια
Ἐγὼ ἐνόμιζα εὐ
Ἀμὴ ἐγώ μιν
Σὲ κεῖνα τὰ περ
Εἰς τὰ ὁποῖα
Ἐκεῖνο τὸ μαργα
Εἰς τέτοιαις τό
Καὶ διὰ τῆτο ἔγ
Ὅπῃ τὰ βέλη
Ὅγδους δὲ καὶ τελε
γώδησεν, ἢ μ
Νὰ σιγῶ δὲν ἡμπο
Πρᾶγμα πῇ νῆς δέ
Καὶ πῶς ν' ἀποτο
Ποῖος νὰ μὴ ν' ἀπορ
Ἀλλ' ἐκεῖνος π' ἀγ
Μόνον πάντοτε φω
Σὰν τὰ χεῖλη τε κα
(Ἀλλὰ πῶς τὸν ἐν
Τῆτος εἶν' ἀναυτιόρ
Εἰς τὰς παρακάτω
Τὰ θαυμάσιά σε κα
Τὸ πολυῦμνητον βλ

Κλέος καύχημα
 Τὴν καρδιά μου σὺ
 Κόρη μου πανθαύρα
 Τὰ χεῖλη σ' κόκκι
 Εὐμορφ' εἶς ὡς Σ
 Ὡς τελεία μου ἄ
 Σὰν τὰ ἄσρα πᾶ
 Ὅποιος σὲ κατα
 Ἀλλὰ πέρνει τὴν
 Καὶ κατ'ὡς φῶς μ
 Λυπημένον δὲν σ
 Τώρα πλέον σὺ δ
 Καὶ κοντὰ εἰς ὅλα
 Λοιπὸν σὺ πᾶ δ
 Λάβε τὸν χαιρετ
 Ἀξιώλογον τῷ
 λονότι

Ἀφ' ἧ δὲ
 Ἀντωνάκης νὰ κ
 τὸ ἀκόλεθον τρ
 ἢ ὥρα νὰ ἔλθῃ
 Εἰς ἓν λειβάδι
 Τὸ δένδρον τ
 Καὶ αὖ ἐκ φύσε
 Ἀς τὸ φυτε
 Κι ἄς τὸ προσ
 Μήπως εὐθύ
 Ὅσον μπορεῖ τ
 Ἀς ταῖς κλα

Ὅπῃ κ' ἡ δύναμις

Καὶ νᾶχι κί

Καὶ τ' ἄλλα τὰ

Καὶ σῆ χειμῶνο

Κάλλιον νὰ φαίν

Κί ἄς ἔχη μόν

Κί ὅταν ἀσύγνε

Τότε ἀφθόνως

Καὶ τῆτο ἄσ

τάλυμά τε εἰς τ

λεπή Ἀντωνάκης

ὅποῖος τὰ ἴσια εἰς

ρωτᾷ διὰ τὰ γράμ

τὸν ἀπεκρίθη, ἀκόμ

τὰ φέρη ἀντεγραμμ

φθάσας δὲ ὁ τζε

ἠθέλησεν ἀψάλλη

κὶ ὕσερον νὰ κοιμη

κόλυστον, ὧν ἐντῷ

Ἡ χάρις κ' ἡ λαμπρ

Σ' ἐσένα κατοικῶσι,

Τραβῶσι μὲ ἔλκυσικὸ

Καρδιαῖς ταῖς πιά πετ

Τὸ γυνώρισα μὲ δοκιμ

Βλέπωντας τὴν καρδ

Καρδιά μ' ἐγὼ σὲ προ

Καλὰ εἶμαι μὲ λέγει

Σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ

160

Ζητεῖ νὰ μὲ ἄφ
Εἰς τῆτο πλέον
Χωρὶς καρδιά ,
Μὰ ἂν αὐτὴ μα
Ἐγὼ δὲν τὴν ἔφ
Ὅπε καρδιά μ' κ'
Γιὰ νὰ μὴ τυρα

Καὶ μιο
πνήσας δὲ μετ
νίτζα Βαρβάρα
νὰ, τὸ ἀκόλυσθ

Τὰ κάλλη ἔχεν
Ἐχεν βαδὲ καὶ τ
Μὲ χῆμα ἡγεμοι
Φονεύον , θανατο
Καυχῶνται ὅτι
Καὶ ὅ,τ' ἀποφασ
Ἐπαίρονται πῶς
Καὶ πῶς μὲ ζαρο
Κοπέσια δείχνον
Νὰ σύρουν ὡς ἔθ
Καὶ ὅμως τὰ πα
Νὰ παύσεν τὴν ὁ
Γιὰ τῆτο ὡς ἔλκ
Οἱ σίχοιμ' εὖ Μ

Καὶ διὰ νὰ
φθάσῃ ὁ καιρὸς τ
ἐπόμενον, ἀξιόλο

Ἦ'χω πέμε τάχα τ
Ὅπῃ ῥίπτει ἐλευθέ

Πέμ' ἀλήθεια εἶν' ε
Ὡς ἐράνιον τὸν λέγ

Μὰ δὲν κάμνει κάθε
Ὡς ἡ ἀκανθώδης ῥ

Ἄραγε τί προξενεῖτ
Πάντοτε νὰ μᾶς πε

Εἶναι κί ἄλλῃ τυραν
Ἦ' ὥσαν αὐτὴ κάμμ

Ποία εἶν' αὐτὴ εἶπέ
Γιὰ νὰ μάθῃ τὸν φ

Καὶ αὐτὴ σὴν τυραν
Ὅπῃ πόλεμος ἂν λάγ

Καὶ ποιὸν σύντροφον
Τόσον ὅπῃ νὰ θαυμά

Τάρρα πέμε ἕνα
 Ἐλαλέσες ἐν πρ

Νὰ, ὁ σίχος ἀπ
 Ἐρως, λέγευ, κο

Ἐπειτα δ
 με τὸ νὰ ἦτον ὡ
 πάλιν εἰς τὰ ὅ
 θύς, ἐσοχάωθη
 ἡ χώνευσις κίνν
 γωδῶσε τὰ ἀκ

Με ἰδρωτας με κ
 Ἐφθασα ν' ἀποκτ

Νὰ βάλλω εἰς τὰ
 Κὰ γω εἰς τὸν κα

Κί ὅσον νὰ ἡμπο

Νὰ μ' ἔχη εἰς ν

Ἐτράβιξα μυρία

Κ' ὑπομονὴν μεγ

Ὅμως τ' ἀπερασ

Πλὶὰ δὲν τὰ συ

Αὐτὸ μόνον με

Πῶς τέτ' ἡ εὐτ

Τί νὰ κάμω, τί

Εἰς αὐτὰ ὅπῃ π

Εἰς τὴν συμφορὰ

Ἀπ' τὲς λογισμὲς
Ὅλον νὰ ἀναξενάω
Πρέπει νὰ μὲ λυτ
Δότεμοι παρηγορή
Γιὰ νὰ γιαιτρευθ' ἢ
Μὲ καῖμὲς πᾶντα π
Πῆ ποτὲ δὲν μ' ἀπ
Τὰ καλλίτερα σοχ
Ἀνθὴ, δένδρα, πρᾶ
Φίλῃς, ζεύκια, καὶ σε
Δὲν μ' εὐφραίνειν χο
Τὴν ζωὴν με δὲν σα
Μὲ τὸ ἄχ! ἄχ! ἄ
Μιὰ ζωὴ τέτοια θλ
Τί τὴν θέλω νὰ τὴν
Ὅποιος εἶναι ἡ αἰτί
Νὰ καγῇ καὶ γένῃ σ

Πὲς με καρδιάμ'
Στὸ σῆθος δὲν
Τὸ χάλισε δὲν
Πῶς βρίσκεισαι
Τὰ σπλάγχχνα με
Μία μεγάλη φ
Ἀπὸ αὐτὰ μαντ
Οἱ φύλακές της
Ρ'ωτήσετε τὰ σ
Πῆ ἔχομεν καὶ σ

Καρδιά σ' ἐμὲ

Πῶς ἔσερξες

Λοιπὸν παρήγ

Ὁ Ἐρωτας τ

Καὶ ἄφ' ἧς

μάτος ἀπὸ ποικ

Βαρβάραν, ἐσυλ

εἰς Κωνσταντινέπ

σιν εἰς τὴν ὅπ

σοχαζόμενος ἀπε

βλέπει τὴν ἄρρα

τὴν μητέρα τῆς

σίαν τε, ὡσὰν να

ὅλη ὀργή, ὅλη

ρα τῆς τὸν ἔλ

ῶρα, ὅπῃ οἱ γο

ῆ ὅποῖα μ' ἐκατ

πει νὰ μείνω, ὅχ

σας, ἀλλ' ἀκόμ

σας, καὶ διὰ τῆ

τε. εἰς αὐτὰ ἔ

Ἀντωνάκης, κα

τῆς ἄρραβωνιασι

ῶσε ὅπῃ ἐφαίνε

ῶν τῶς ἐλέγχου

σύγχυσιν καὶ τὸ

πορεύσε πλέον να

καλέσῃ τὴν ὑπνο

Τὸ τρυγόνι πῶς

Κί ἀπὸ τὰ κινήμα

Καὶ ἂν δέν τὸ ἄφ

Χάνοντας τὸν σύντροφόν του
Ὅπ' αὐτὸ περιπατεῖ
Δὲν εὐφραίνεται χορὴν
Ὅπε βλέπει κυνηγῶν
Διὰ τὸ τὸ θανατώσας
Πάντοτε αὐτὸ θρηνῶν
Πάντως τὸ δικάον τε
Κί ἂν ἀπὸ μπαχτζῆ
Ἀπὸ κάθε πρᾶσινάδ
Τὸ νερὸν πρῶτα δοῦν
Βρέχοντας καὶ τὰ π
Γιατὶ βγάζει ἡ καρ
Αὐτὸ πᾶν ἕνα πελὶ
Καὶ δὲν θέλει τὸ να
Μὰ ἐγὼ μὲ λογικὸν
Πρέπει πλέον νὰ γ

Μετὰ ταῦτα
ἔκαμεν ὁ τζελεπή
καταλάβη κατ' ἕνα
ἄρραβωνιασικὴν τε.
δι' αὐτὸν δὲν ἦτον.
εἰς κατάσασιν δὲν
νον ἤθελε νὰ τυρα
χωρὶς κάμμίαν ἐλ
τὴν ἄρραβωνιασικὴν
πρὸς τὴν Βαρβάρα
θῆ, ἂν εἶχε κάνα
τὸν νὰ λάβῃ ἐκεῖ
τὸν ἑαυτὸν τε, ἡδὶ

αχεδὸν νὰ τὴν θ
λοιπὸν τὸ περισ
φρόνησιν πολλὰ
πορεῖ νὰ τὸ συ

Τῷ πρωῒ δὲ
τραγωδήσῃ τὸ
νὰ τὸν φέρῃ τὴν
θὼς τῆ εἶχεν ὑπ

Τὸ πηλίμε συλλο

Πάντοτε πῶς με

Λέγει πάντοτ' ὅτ

Παντελῶς δὲν με στ

Φθάρησαν τὰ λογ

Παντελῶς δὲν εἶρ

Μὰ ἐγὼ παρακαλ

Νὰ μ' ἀφήσῃ νὰ

Γιὰ νὰ λάβω σωτ

Χαμαδέτζικομ' δὲν

Τῶν ἐν σκότεισαι φ

Σὰν ἔχω γὰρ μαύρη κ

Νὰ εἶναι μαραμένη

Σὲ παρακαλῶ πηλί

Δόσε με ἓνα βοτάν

Μετ' ὀλίγο
τὰ μεταφρασμένα
ζει τὴν ῥηθῆσαν
γῆ, ἥτις εὐθὺς ἐ
τὸ σπῆτι, τὴν εὐρε

τὸ ἀνέγνωσεν, ὥστ'
ὀπίσω γὰρ τὸν δῶσ'
ὅπῃ ἐτραγωδῆσεν
ὅπῃ γὰρ τελειώσῃ

Εἰς εὖμορφον κλεβὰ
Ὅλον μὲ κάθε χάρι
Ἀσπρη χρυσ' εἶν' θά
Καὶ καλαδεῖ μὲ πό
Λυπεῖται τὸ καῖμ' ἐ
Κί' ἀπὸ πολὺν καῖμό
Φωνάζει καὶ τζιρίζει
Ὡς ῥοιζικὸν καῖμέν
Ὡς πότε γὰρ ἐλπίζο
Καὶ τί καλὸν παντέ
Καὶ τοιοῦτον πελ' ὑποφ
Χρυσὸν με καναράκι
Γιατ' ὅποιος ὑπομέ
Τὸ τέρι τε εὐρίσκε

Καὶ ἀφ' ἧ
τὸν λέγει, αὐθέντ
τωνάκης εὐγάζει
ποῖον τὴν ἐχαροποι
ἀνεχώρησεν· ὁ τζε
νεμόνος, ἔψαλε τ
θῶς φαίνεται ἀπὸ
Γιατὶ; ὥς πότε μὲ φ
Γιατὶ μὲ κατατρέχ
Ὡς πότε νᾶσαι βλα
Ὡς πότε ἐναντία

Γιατὶ ποσῶς δὲν
 Μὲ τόσῃν ἀπουσίᾳ,
 Κ' ἔχεις τόσῃν πλ
 Νᾶχης χαρὰν μετ'
 Αὐτ' ἢ δικήμῃ ὁρ
 Καὶ ὁ πολὺς τρεχ
 Τὸ βλέμμα τὸ φα
 Τὸ τάξι καὶ τὸ νάξ
 Ψυχὴ μὲ σὲ παρα
 Ἀπτόν πολύν σε
 Κλαίω παραπονεῖμ
 Πλείον ζωὴν δὲν ἔχ

Καὶ διὰ ν
 ἤθελῃσε νὰ ψά
 Κατάλαβε πελὶ μῃ,
 Κ' ἐσὺ δὲν τὸ γυνω
 Ποτὲ δὲν τὸ θάρρ
 Νὰ μ' ἀρνηθῇς μικ
 Νὰ μὲ ἀλησμονήσῃ
 Μὴν ἀρνηθῇς ἐμέναι
 Ποσῶς ἄχ! δὲν λυ
 Στόν νῦν σε σ' ἂν δὲν
 Βραδυάζει, ξημερῶ
 Πάντοτε συλλογῆμ
 Ὅταν ἔλθῃς εἰς τὸ νῦν
 Τρέχεν τὰ δάκρυά
 Φῶς μὲ νὰ σ' ἀπαντ

Καὶ πάντα πιωπαίν

Καὶ πᾶς νὰ ὑπομένῃ

Τέτοια μεγάλα ντὲ

ὦ ! τί μαχαῖρι κοπ

Πῶς ταῖς καρδιαῖς

Τί ἀνυπόφορος καῖμ

Καὶ τὸ σκληρὸν πρι

Τί ἀθεόφοβη φωτι

Τί φοβορὸν καμίνι,

Ἡ φλόγα αὐτῆς τῆς

Τὰ σπλάγχνα τὰ θ

Σὰν ἔχω γὼ μαύρη

Αὐτ' εἶναι μαραιμένη

Πρὸ δὲ τῆ γε

παρὰ

Ἡ καρδιά μ' σὲ χαιρ

Ἡ ψυχὴ μ' σὲ ὀμιλε

Ὀμιλεῖ καθημερινὰ,

Καὶ θαυμάζω κι ἀπο

Γίνομαι ὅλος χαρὰ,

Ναί, ὅταν σὲ χαιρε

Θωρῶντάς σε τὸ κάλλ

Περνὸ βράδυ δὲν ἀμε

Ἐγκώμια σὲ πλέκω,

Μὰ μὲ αὐτὸ τί κάνω

Νὰ σιωπήσω δὲν μπο

Μὰ πῆ ναῦρ' ὦ σοφία
 Να ἐπαινέσω πατριὰ
 Πιὰ ὠραιοτάτη ἄλλ'
 Ἡ' χαρὰ καὶ ἄνεσίς μ'
 Νέκταρ καὶ παρηγορία
 Εἴσελθε εἰς τὴν ψυ
 Ρ' ἴζωσε εἰς τὴν καρ
 Κράτει, φύλαττε τὸ
 Ε'λα γιὰ νὰ μὲ γυ
 Ε'λα γιὰ νὰ μὲ δρο
 Δός με τὴν ἐπιθυμία
 Τὸ ζήτημά με ἀκυστό

Α' ξι

Μετὰ τὸ γέν
 πημένος· καὶ ἄρχισ

Μαῦρα πια ἀποφ

Νὰ κλαίω, νὰ

Μὲ τὸ νὰ ἐβαζγε

Ἀπὸ χρυσόμ

Πρέπει ἐγὼ εἰς τ

Καὶ ἀπὸ συνα

Κι ἀκόμι περισσό

Μ' ὅλον πῆ ἤ

Ὡς τόσον δὲν τὸ

Κι ἄς ἔγινε καὶ

Γιατὶ κι αὐτὸ ὥς

Καὶ ἔφερε τὰ

Ἀπὸ πολλὴν τε

Ἡ βέβαια δαβ

Καὶ ἔττι ἐγελά

Καὶ μ' ἔρριξε

Καὶ τῆτο τ

ταῦτα δέ, ἐσηκώθ

εἰς τὸ ὄνειρόν τε

κός, τὰ ὀνείρατα

γυντε * καὶ διὰ νὰ

χισεν, εἰς τὸν ἀκό

Ὅσα βλέπω με

Ὅσ' ἀκέω με

Ὅλος ὁ κόσμος

Ἀπὸ δικόν σε

Ἀν θέλῃς χωρὶς

Φεῦγε ἀπ' ταῖς

Κόρακα τὸν ἀρτ

Καὶ περισέρι τ

Ποτέ σε τὸ μυς

Ὅτι μεγάλοις

Μὴ ἀποβλέπῃς

Ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα

Ἰδ' ὅτι τὴν ἀγά

Ἀλλ' εἶμαι φίλ

Καθὼς γνωρίζετ'

Οὕτω καὶ γὰρ ὑπο

Ἀφ' ἧ δὲ τῆ

εἰς τὸν δεῖπνον * ἐμ

ἐν ἧ ἐγεύοντα, εὐ

πρῶτον Ποσέλνικο
 ὥρα δὲν ἦτον, ἄρχ
 ξὺ δὲ τῆς συνομιλ
 μὲ ἔτυχενὰ ἀναγ
 τραγικὴν δὲ, εἰς
 καὶ εἰς τὸ Ρῶσσι
 τζελεπή Ἀντωνά
 παρόμοια πράγμα
 τὴν διηγηθῆτε ἐ
 τῆ δειπνῆ· ἐπειδὴ
 Τότε ὁ ἄρχων Ν
 ἰσορίας, κατὰ τὸ

Εἰς τὸ Παρίσι
 (καθὼς τῆς εἶναι
 ἄνθρωπον, ἅμα τ
 χομένους τέχνας τ
 ὅλας καὶ ὅλα τὰ
 ἦτον ἓνας εὐγενή
 ρακτῆρα πολεμικ
 τόνταρχος. ἦος
 νὰ εἰπῶ ἔτσι, ἦσα
 (δυσαρесеῖται ὁ
 σχεδὸν, λέξιν, ὁ
 ὅθεν διασύρει, τρ
 νης, μὲ τὸ ἐπάρατ
 δηλαδή εὐλαβῆς
 ἓνα λόγον νὰ εἰπ
 τῆ Παρισίῃ, καὶ
 ἐναντίας δὲ, ὁ ἦ
 πάντα, καὶ ὅπαδ
 Αὐτὴ ἐν ἡ ἐλευθε
 κινῆσε νὰ συχνάζ
 τὰς ὁποῖας ἀπελά
 ἀγναλὰ καὶ ἀπὸ

δεισιδαίμονα, πᾶν
ὅπῃ ἐσύχναζεν εἰς
κοινὰ, δηλαδὴ διη-
χε νὰ ὑπάγῃ μί-
εἰς τὸ ὅποτον ἀφ' ἐ-
ἐσηκώθη νὰ χορ-
πειδὴ εἶχεν ἀρχί-
ρῃ, καὶ διεγερτικ-
συνειθίζει νὰ γίν-
νὰ πάρῃ καμμίαν
τραπέζης τῶν ἡτον
καὶ ἐλευθέρῃ, καὶ
σε νὰ πάρῃ ὅθεν,
τὸ καπέλλον εἰς τὸ
σκληρώσεως χορῷ.
σύννησεν. Ὁ Φ
τὴν πολλὴν ὥραν
Ἐρωτικῶς ἀπὸ αὐ-
ρῇσεν ἀπὸ τὸ νὰ
(ἔτω γὰρ ἐκαλεῖ-
ἐπαυσαν ἀπὸ τὸ
τὴν ἐρωτήσῃ τὸ,
ζι ἔλαβε τὴν ἀρ-
Μετ' ὀλίγον δὲ π-
ζι ἀπέρασεν ἐκεῖν-
ἄρχισεν ὁ φίλος μ-
τὴν ἄλλην ἡμέραν
τέτοις δέ, τὸ ἔμαθ-
ὁ ὅποτος ἐθυμώθη
τον τὸν ἐκλείσῃ,
Τερκίαν, σοχαζο-
ἀπὸ τὴν συνανασ-
τὴν ἀγαπᾷσεν,
σεφανώθη, τὸ ὅπ

ἦτον πρῶτον μὲν
πολλὰ ἐλευθέρως
ὁμοιάζοντα τοῖς τ

Α' φ' ε' δέ
Φραντζίσκος ἦτον
πατέρα τε, καὶ δ
ἡ Πολύνα βλέπε
ἐδὲ τὴν ἄλλην,
ρῆται· χίλιαι
μοὶ τὴν ἐπερικύκλ
γάλην σενοχωρία
της νὰ ἐξετάξῃ
καὶ ἐν ὅσῳ νὰ ἔλ
ἀκόλυστον πολλὰ

Αὐτὴ ἡ φλόγα

Εἴαν δὲν εἶναι

Τί πρᾶγμα εἶν'

Τάχα καλὸν

Κι' ἂν εἶν' ὁ Ε' ρα

Εἶδε καὶ εἶν' π

Α' ν δέχωμαι τὰ

Πόθεν τὰ τόσ

Α' ν εἶν' ὁ πόνος

Τί ὠφελεῖν τὰ

Ω' ! πόνος ἐπιβ

Παρηγοριὰ καὶ

Ὅπριον ἐπιβυμῆτο

Καὶ πῶς με' κ

Ἄν' μοναχὴν ἔδεξαι

Γιατὶ με δάκρυ

Συλλογισμοὶ με

Ν' ἀποφασίσω

Τ' πομονῆς λοιπὸν

Εἵως νὰ μάθω

Εἴλεός της δὲ

πάντα, ἄρχισε νὰ

ἐλαφρώσῃ τὴν λύ

λιν τὸ ἀκόλεστον

Σήμερον ὅλοι χα

Γιατὶ τὸ φῶς με

Σήμερον βλέπω σ

Καὶ τὰ δικὰ με

Σήμερον βλέπω σ

Καὶ τὰ δικὰ με

Σήμερα ὅλ' οἱ φί

Κ' ἐμέν' αὐτὸν τ

Σήμερα ὅλοι με

Γιατ' ἡ ψυχὴ με

Σήμερα βλέπω ξυ

Ψυχὴμ' ἀφίνει

Σήμερα πιά δὲν ἔ

Γιατὶ θωρῶ πῶ

Σήμερα ἤθελα ἐγ

Κὶ ἄρρωστος, καὶ

Σήμερα ἔσπεργα ἐ

Κὶ ὅχι ἀπ' τὸ

Σήμερα πλῖα

Γιατὶ ἐγώ

Σήμερα σὲ πα

Μὲ βλέμμα

Σήμερα πρέπει

Γιατ' ἡ ἀγά

Ἐπειδὴ δ

ἡ σενοχωρία τ

τὸν σείλη τὸ ἀμ

Πολλοὶ ἐχθροὶ

Καὶ ἀπὸ τήν

Τρόπος μετεχει

Πολλὰ ἐπιχε

Νὰ μεταβάλλει

Εἰς ἑχθραν ὕ

Μὰ δὲν ἠμπόρε

Μήτε νὰ τελ

Τῷ κάκῃ ἐπολέ

Σὰν μαχαράδ

Γιατὶ δὲν εἶν' ἡ

Νὰ σβύσῃ ἡ

Καθὼς καὶ πρῶτα

Καὶ μέχρι τέ

Ἕνας καὶ μόνος κα

Αὐτὸς καὶ τῆς

Α' φ' ἔ δὲ τὸ
ζει τὴν δέλην κα
ὅπῃ προτήτερα σ
σάκι τὴν δέλην ,
τζίσκω κρυφίως κ
τὸ ἐπῆρε λοιπὸν
Πολίνα , ἐν ὅσω
γωδήσῃ τὸ ἀκόλε

Α"ν σὸν κόσμον ἤλθε
Φόνευσέ με νὰ γλυτ
Τέτοια ζωὴ ἀθλία ,
Μήτε ζῶ μήτ' ἀπο
Βάσανα κ' τυραννία ,
Δεν μπορῶ νὰ ὑποφ
Καὶ σὸ χωρισμὸν γυ
Κί ἄν με δήμιος ἐγε
Σὲ τὴν κάμνω πλιά χ
Τὰ ταξίματα τὰ το
Καὶ τὸ σόμα μ' ἤλεγ'
Κί ὅσα ἤκεα τὰ εἶδα

Φθάσασα δὲ
τῇ τζελεπὴ Φρανσ
τὴν δέλην . καὶ ἐμ
ὅπῃ ἐτραγωδεῖσε τ

Γαζέταις δι' ἐμέν

Πῶς βρέθη νέος

Ὁ ἔρανός τε εἶναι

Τ' ἀποτελέσμα

Ἀ'σροπελέκρια ρί

Ἀπο' παντ' ἔ

Καὶ ἡ βροχαῖς τ

Πάθῃ ἔ

Καὶ τ' ἔρανε' ἐτέ

Τὰ ἔχω γὰρ ἡ

Ρ'ιζώνεν τὸν χε

Τὴν ἄνοιξιν ἀν

Τὸ καλοκαῖρι φ

Στὸ γρύγος τ

Καὶ ὄντας εἰς τ

Ὀντως ἀπελπι

Ἐμβαίνει ὅ

τὴν δέλην . τὴν

τὸ τὸ ραβασάκι τ

χωρὶς νὰ ἡξεύρη ὁ

ρε καὶ τὸ ἐπὶ γε .

εἰπῇ τὴν δέλην νὰ

πάλιν ἐπάνω ἔ

τὴν δίδει ἔ

Πολήναν κυρίαν τ

Ἀφανισμὸς ἔ

Καὶ δὲν πονεῖς

Βασάζει ἡ ψυχὴ

Κὶ ὅχι καθὼς

Γεμάτ' εἶν' ἀπὸ

Μὰ δὲν τὸ φα

Δέν θέλει ν' ἀπ
Μὰ ἔχει τήν
Ἐς' ἀγαπᾶς καὶ
Καὶ ἄλλο δέν
Γιατὶ τὸ φυσικόν
Τέτοιαν ἀσπλ
Ἡ' μὲν ἓνα πελά
Στὲς περασμέν
Θαῖ' ῥῆσα τὸ τεβ
Στόσαις ἔλευθ
Μὰ νὰ πῆ τώρα
Τὸ πρότερον τ
Καλὸν εἶν' νὰ πρ
Στῆ ἔρωτος τ
Λοιπὸν ἐγὼ μὲ τ
Εὐρίσκομαι δειμ
Μελαγχολῶ λυπ
Τὸ νῦν πῆ γὰ
Νὰ μὲ καλοκαρδία
Μὲ σόμα, ἢ μὲ
Ἐχωριστὴν ἀγάπη
Μὴν θέλεις νὰ
Ὅποιος μὲ δῇ μὲ
Τὸν λέγω τί σε
Πές με χρυσὸ πελά
Στοχάζεσαι τὰ
Ῥωτῶ καὶ μὴ τὸ πο
Πόνον κρυφὸν νὰ

Σὰν ἔχης ἐξουσίαν

Πνοῆς καὶ τῆς ζωῆς

Τί θέλεις χωρὶς αὐτοῦ;

Πρᾶγμα πᾶν δὲν

Ἦν πομονὴ δὲν ἔχον

Τὸ κρίμα με νὰ

Φανέρωσόν μοι φῶς

Διὰ νὰ διορθώσω

Ἐχάθ' ἢ δύναμιν

Σοὶ λέγω εὐστ

Ἄφες τὰ ψεύματα

Ἐχάθῃ γιὰτ'

Ὡς εὐμορφον πᾶν

Λάβε καὶ τὴν ζω

Ὅντως

Αὐτὸ λοιπὸν

τε ῥαβασάκι, πρ

ποῖος εἶπε τὸν πα

ὑπηρετεῖ τὸν Ἐρ

δύω ἡμέραις εἰς

ἐμβενόβγαινε. Τ

δελην ἐμβαίνουσιν

τὸ μαγειρεῖον. Σ

τότε ἡ δέλη ἡ δ

καὶ ἀναβαίνει ἐπ' αὐ

Βλέπωντας δὲ τ

λὰ καὶ πολλὰ ὅλα

ναπαντᾷ λέγωντ

τὸ ἄρπάζει· καὶ ἐν
γνώσῃ, ὅλος πνεύματι

Ψ

Ἡ' μὲν ζέλνεις

Ἡ' πεθαίνω καὶ

Ε'πειδὴ χωρὶς σου

Καὶ πῶς ἔζησεν

Πιὸ καλλήτερόν

Παρ' ἐδῶ νὰ

Τὸ τί πάχω αὐτὴν

Τῆτο ξεύρω

Ἡ' ζὸν κόσμον

Καὶ τὰ δύο ἐν

Μιᾷ καρδίᾳ χαίρειν

Μάλιστα ὅταν

Τὸ λοιπὸν ἢ σε

Τὸ ταλαίπωρον

Ὅτι ἄλλον τρόπον

Καὶ ἢ εὐκαιρῶς

Τότε εὐθύ

ον, ὑβρίζει τὴν

διώχνει τὴν δόλην

πατήσῃ πλέον εἰς

εἰς τιμωρίαν, καὶ

ἓνας ἄλογος καὶ δ

τῆτο δέ, τρέχει

σα τὸ σπῆτι τῷ
 καὶ τὴν λέγει ὅλα
 μάλισα τον ἄκρο
 πατήρ τε, προῦ
 πηγαινῇ εἰς τὸ σπ
 Καὶ ταῦτα εἰπὼς
 Πολύνα, ταῦτα αὖ
 εἰς τὸν ἑαυτόν τι
 ἐλιγοθύμησε περ
 ἢ φαντασίου της ἐπ
 πατρὸς τῷ Φραν
 ἔπεσεν εἰς ἀπελτ
 σε νὰ φαρμακωθ
 πλέον θάνατος,
 ἐν εἶχεν ἀμαυρώσε
 πολλά, καὶ ἄλλο ἰα
 καὶ τί θανάτῃ; ἰξυτ
 Ἐρωτα ἐφόνευσεν
 πης, ἐλευθέρωσεν
 δεσμῶν τῷ Ἐρωτα
 σενοχωρίας. Πρὸ τ
 δι αὐτήν, ζωηφόρο
 γραμματάκι, πρὸς
 γενόμενον αἰτία τῷ
 τὴν δέλην της πλέ
 φάσισε νὰ τὸ δώσει
 τὸ γράμμα δέ, εἶνα

Σκ

„Κυρίέ μου, ὁ
 „ἀγαπῶσα περισσό
 „κετε δέ, νὰ μὴ τ

,,μίαν καταίχυν
,,αὐτῇ τόν σκ
,,ἐπιτρέπεται
,,χειρίζεται το
,,ὃ ἐγὼ βέβαι
,,σκληροτέρα α
,,τὸν δείξει τ
,,εὐτυχία αὐτῇ
,,λογος ἐν αὐτῇ
,,εἰς αὐτὴν τὸν
,,δὲν εἶμαι πλ
,,σερινά μὲ ἰχνη
,,δας μὲ , διὰ
,,νεύσατε , καὶ ἐ
,,ἐγὼ ὅμως δέιν
,,γράμμα , μετ
,,ἐγὼ σᾶς τὸ
,,εἰς τὸν υἱόν σα
,,νω , καὶ μὴν α
,,Αὐτὸς θέλει
,,τὴν ἐμαυτὴν
,,πορεύσεν ἀλλέ
,,ζωὴν μὲ , καὶ
,,δυστυχῆς τε καὶ

Α' ϑ' ε' δέ
να τὸ ὑπάγῃ : κα
γη , εὐθὺς τότε
πιστόν , ὅπῃ εἶχ
γινεν ἐλεινὴ θυ
λη μέσα , τὴν εὐ
εἰς τὸ σῶμα ἔχ
νάζει , ἀλαλά

ζομένη, ὅτι ἀκόμ
αὐτήν τὴν ἀθλίον
νες τῆς κλαυθμῶν
ποντες, ὅτι τὸ σῶ
κρίτην, διὰ νὰ εἰλ
μα· ἤλθεν ἐν ὅ
θάνατόν της, ὅτι
ρεδόθη τῇ μητρὶ

Α' φ' ε' δὲ ἐπ
ραβασάκι εἰς τὸν π
παρευθὺς. Ο' τζε
ζετο ὁ πατήρ τῆ
ἐκεῖνο, κατ' ἀρχαῖ
λογισμὸς τῆ ἑλυσ
ὅτι αὐτὴ ἡ γραφὴ ε
τὸν υἱόν μου, (εἶπε
ἐλευθερίαν, διὰ
ερέφεται· ὅχι, ὅχ
ὅσω δὲν μάθω, ὅτ
χάθη· ὅθεν ἔσειλ
Πολίνα ζῇ ἀκόμι
ἠρώτησεν, εἰς τὸ
ὅτι αὐτὴ ἐφαρμακ
κλαυθμῶν) ἐτρέξα
μετ' ὀλίγον θέλυν
ὁ δὲ λος πρὸς τέτοις
κὶ κλαύματα· ὅθεν
γεῖται τὸν τζελεπ
ὅτι πλέον δὲν εἶναι
κράζει εὐθὺς τὸν ἡ
λοιπὸν σὲ δίδω πα
θὼς τὸ πρότερον·
ἐπειδὴ ἐκεῖνο, ὅπῃ

εἶναι πλέον εἰς
Θη, διὰ τὴν ἀγα
σειλε καὶ ἕνα ῥαβ
πρὸς τέτοις, καὶ
ἤλθε καὶ με εἶπε
νὰ τὴν θάψαν.
Φραντζίσκος ελι
βλέπωντας δὲ οἱ
τρέχει καὶ τὸν συν
ἔφερεν εἰς τὸν ἐ
ἀπελπισίαν καὶ θ
,, καὶ αὐτῶν τῶν α
,, ἡν με, ἀπέκτε
,, ἀκόμι νὰ ζήσω
,, πάτερ σκληρόκα
,, πόν μόνος, ζήσω
,, ματάς σε τὰς ἡ
,, φραίνε με τὰς
,, λοιπὸν ὑπάγω,
,, ἐσύ, με ἔφερές
,, ἂν θέλω· ἡ ζ
,, εἶναι θάνατος,
,, λύπη· ἡ φύσις
,, τὴν γένεσίν σε,
,, κανένα τέρας, κα
,, νήση μίαν ἑκατο
,, θρωπον, ἤθελε
,, τὰς Ἐριννύας,
,, τῶν σκληρότερο
,, τὸ σπαθίτε ἀ
ἐκατόνταρχος) καὶ
θέως, ὥς ὅπως π
τὴν ἀφροσύνην τῶ
ἀξιολάτρευτα καὶ ἀ

μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὁ
 τὸν θάνατον τῷ
 νὰ φονευθῇ, μετὰ
 λεν ἔλθῃ ὁ δὲ λ
 τῷτο, ἀπὸ τὴν λύτ
 καὶ ἐκεῖνος ἀξιοδακ
 Αὐτὴ λοιπὸν
 γνωστὰ, τὸσον τ
 θρήνη, καὶ ὑπόθε
 ὁ τζελεπή Ἀντὼ
 εἶναι βέβαια ἀξία
 νηθροίωθον καὶ ο
 λαβε τέλος ἐκεῖν
 συνελθόντες εἰς τ
 ὅλοι ὁμῶ, κατὰ τ
 σεν ἕκαστος εἰς το
 τωνάκης καὶ ὁ Μασ
 Σάλαν, εἰς τὸ πα
 κασρον· ἐντῷ ἀνα
 τῆς, καὶ ἔτσι ἔμειν
 ἐσυνείθιζεν ἀργὰ
 σχεδὸν δειλινόν, ὅ
 το· μετ' ὀλίγον
 νοντας νὰ, καὶ ἀπερ
 μετὰ τὸν γαμβρόν
 ποῖος εἶχε σεφα
 φήν, καὶ ἐκεῖνας τ
 βλέπωντάς τὴν δὲ
 ὅλος, καὶ ἡ ὄψις τ
 νὰ τὰ καταλάβῃ
 αὐτὸν τὸν ἔρωτα.
 βεβαιωθῇ· βλέπω
 κῶς ἡλκωμένον,
 ναντα, καὶ ἡξεύρων

εἶναι ἀρραβωνία
ἀκόλυστον τραγ
λαγῆς τῆ Ε'ρω
τες, τὸ ἐτραγο
Ὅταν οἱ Ε'ρωτο
Τ' ἀμόρετες

Τὸ φῶς (α) εἶναι
Κάμνωντας ἀν

Μὲ τὴν αὐτὴν ἐπι

Τὴν ἴδιαν συμ

Καί μετ' αὐτὸ το

Καὶ κατὰ τὸν ε

Κί αὐτὰ λοιπὸν τ

Τὰ πρῶτα ἴχν

Ὅπόταν ὁ Ε'ρωτι

Στὸ πρῶτον ὑπ

Τριγύρε ἦν τὸ δ

Πῶ τ' ὄχ' ἢ συ

(α) Τὸ φῶς τῶν

(β) Ἀντανάκλασ
δεύτερον φῶς, καὶ

(γ) Ταυτό ἐστὶ τ

(δ) Τὸ θηλυκὸν μ

μὲ τὴν ἀντανάκ

τῆ Ε'ρωτικῆς τη

(ε) Σημάδια ὅταν

(ς) Τὰ πρῶτα ἴχ

τινάς καὶ τὸ ἄφ

(ζ) Τὸ δεύτερον

προτέρη.

Κὶ ἔτ^νξι συχνοκινέ^νη

Τὸν τύπον τῆ προ

Αὐτὴ λοιπὸν ἢ κίν

Μιὰν ἡδον' ἐσω

Καὶ τότε προσηλ

Ε'κεῖ ὅπῃ φαντά

Τὸ ἀγαπᾶ περιπα

Ἄν εἶχ' ἀμόρε π

Ἀκέσας δὲ

τωνάκης, ἀπὸ τὸν

τράπη· ἐπειδὴ ἐκα

ἀγαπᾶ τὴν κοκων

γάπη ἦτον εἰς μά

της, ἀπ' ἔξω, καὶ τ

ἐπειδὴ αὐριον πρέ

καὶ ἔτ^νως ἐτοιμαθέν

προσαγὴν ὅπῃ ἔλ

Πελτάβαν, καὶ μετ

νυμφίος, καὶ ἔτ^νξι ἐπ

θεὸς, ὄντας ἐκάτε

ἑαυτὸς μετακεκο

ἄλλος ἑαυτὸς, δι

(η) Τὸν τύπον τῆ
παθητικῆς ὕλης

(θ) Εἰς τὸ δεύτ

(ι) Τόσον τὸ ἀγ

εἶναι λαμβασμ

τέτοιον πρότε

τῶν περιεχομένων

Ἄλλο ὥσ' αὖ τὸν χ
Ἄν τὸ νὰ μὲ βλέπ
Ἄν ἢ τὸν τρόπον,
Ἄν ἢ ζωὴ μὲ κρέμε
Ἄν δὲν πονῆς καὶ νέ
Ἄν σὲ ἔκαμεν ἢ φύ
Ἄν τὸν κόσμον ἢ λ
Ἄξιαν ἔχει δυνατή
Ἀύξησαν οἱ ἀναστυ
Αὐτὴ ἢ φλόγα τῆς
Ἀστανισμός καὶ λύπ
Ἀχ' ἔρωτα σκληρώ

Βλέπω τὸ ἀκατάστατον
Βλέμμα τὸ ἱλαρόν

Γαζέταις δι' ἐμένα.
Γιὰ τὴν ἄκραν σ'
Γιατί; ὥς πότε μ

Δὲν εἶναι τρόπος
Δὲν εἶναι τρόπος ὅ
Δὲν ἢ μπορῶ ἐξ ἄπ
Δὲν ξεύρω φῶς μὲ
Δὲν μπορῶ ποτε ν
Διὸ γυνώμαις τὸ ν

Εἴ γ' ὡς πῶς εἶμαι δεῖν
Εἶναι καὶ ἄλλαις σ
Εἶν' εὐμορφία μεγ
Εἰς ἓνα κάλλος θα
Εἰς ἓν λειβάδι ἄρε
Εἰς εὐμορφον κληρ
Εἰς περιβόλι εὐμορ
Εἰς τὸ ἄκρον τῆς
Εἰς τὸ θέατρον τῆ
Εἰς ὅ,τι κί' αὖν σερή
Εκεῖ ὅπῃ εὐρίσκοι
Εἴχει ὄντως κάποι

Ζῶ, μὰ δὲν καταλ
Ζωγράφοι ἔτε ποιῶ

Ἡ Ἀφροδίτη βλέπει
Ἡ κάθε λύπη δέχεται
Ἡ καρδιά μ' σε χαιρε
Ἡ μέ' σέλνεις τὴν κ
Ἡ φλόγα ἢ Ἐρωτικ
Ἡ χάρις καὶ ἢ λαμ
Ἡ χὼ πέμψ τάχα πο
Ἡ ὠραιότης δὲν θεο

Θάλασσα ἀγριωμέν

Γυνάφι κάμε ἄπονη,

Κάθε ὦρα συλλογῆ
Καλὴ καρδιά καὶ ὑπερ
Καλῶς τὰ μάτια σε
Καρδιά με φλογισμέ
Καρδιά τί ἔχεις καὶ π
Κρατῶντας τῆς ἀγάπ
Κατάλαβε πάλι με.

Μαῦρα πιά ἀπεράσι
Με βεβαιώνει ἄρκετά
Με δυσυχίαις πολεμ
Με ἰδρωτας, με κόπ

Μὲ πάθῃ κιανασενα
Μὲ πόθον μὲ ὑπερβ
Μέσα εἰς θάλασσα
Μετὰ τὴν σερισίν σ
Μὴν ἡμπορῶντας νῆ
Μιὰ λεπτὴ δροσιὰ
Μιὰ ὑπομονὴ σὰν φ
Μόλις ἢ τύχη μ' ἄρ
Μόλις τὸ ἀξιῶθῃκα
Μολον ὅπῃ εὐρίσκο

Νὰ σιγῶ δὲν ἡμπορ
Νέαις ὅλαις νὰ χαρ

Ὁ Ἔρωτας θυμώθῃ
Ὅλα τὰ πράγματα
Ὅποταν ἦσαι μοναχ
Ὅσα βλέπω μὲ τὰ
Ὅταν οἱ Ἐρωτόληπ

Πάντοτε μαζὶ μὲ μ
Παντοτιναῖς καταδρ
Πάχω νὰ καταλάβω
Πές με καρδιά μ.
Τὶς νὰ ἦναι τάχα πο
Πικρὰ ἀνασενάζω.
Ποιὰ ἄλλῃ σὰν ἐσέν
Πολλοὶ ἐχθροὶ ἐπάσ
Ποτὲ δὲν εδοκίμασα
Ποτὲ κανεὶς ἄς μὴν
Πῶ εἶν' τὸ ἔσκι, κ' ἡ
Πῶς βαρύνει καρδιά μ'

Σὰν δὲν ἤθελες φιλίο
Σήμερον ὅλοι χαίρουν
Στὰ μάτια ὅπῃ λαχ
Σταῖς λύπαις μὲ ἀνα
Στὴν ἀγάπην ἢ κακί
Στὴν σφάτταν τῆς εὐ
Στὸ κιόσκιόν το ὅ Ε'
Στὰ μάτια ὅπῃ λαχ
Στὸ ἐδικόν σε τὸ κορμ
Στοχάζομαι κ' ἀπορ

Τὰ ἄνθη τὰ προ
Τὰ δέλγητρα π
Τὰ κάλλιπες ψυ
Τὰ κάλλιπες ἔχον
Τὰ μάτια ὅπως λ
Τάχα ξεύρεις πο
Τάχ' ἄνθρωπος
Τάχατες νὰν ἄλλ
Τελεία ἢ σωσὴ γ
Τὴν ἀκατάστατον
Τὴν ὥραν π' ἀξία
Τί ἀγανάκτησις
Τί γνώμη φῶς με
Τί ζωὴ ποῦλὰ ἀθ
Ποιὰ καρδιά νὰ
Τί κεριόζα συμφο
Τί μεγάλη ἀπορ
Τί νὰ κάμω, τί
Τὸ ἀγγελικό σε
Τὸ δένδρον τῆς ἀ
Τὸ κάλλος με ὑπ
Τὸν ἐχθρόν σε ἄλ
Τὸ νῆρι τῆς ψυχῆ
Τὸ ταξίδι τῆς ζω
Τὸ τραγόνι πῶς τ
Τὸ φῶς με πάλιν
Τὸ ὥραϊον πρόσω
Τύχη ἀφ' ἧς ἐγνώρ
Τώρα πλέον ἐγνώ
Τώρα πλέον ταξί

Τ' περιμετρῆσιν οἱ

Φίλοι συνηλικιώτ
Φῶς με χαροποιή

Ω ῥόδον ὡραιότα
Ως τώρα ἦτον χ
Ω ὑψηλὸν δένδρο
Ω τύχη, τύχη

7

277
100 Y

AP

00

